

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΑΣΚΗΣΗ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ, ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ Α΄

Γενικό Μέρος

Το μέρος Α΄ του παρόντος σχεδίου νόμου αποτελεί μια ολοκληρωμένη πρόταση νομοσχεδίου για τον καθορισμό των όρων και προϋποθέσεων λειτουργίας συγκεκριμένων υπαίθριων εμπορικών δραστηριοτήτων.

Οι ως άνω δραστηριότητες αποτελούν σημαντικό παράγοντα της ευρύτερης λειτουργίας του εμπορίου στην χώρα μας, καθώς περιλαμβάνουν σειρά δράσεων που σχετίζονται τόσο με τη διάθεση προϊόντων του πρωτογενούς και δευτερογενούς τομέα της Οικονομίας, όσο και την εύκολη πρόσβαση των καταναλωτών σε αυτά.

Η οργάνωση και διευθέτηση του πολυσχιδούς αντικειμένου του υπαίθριου εμπορίου αποσκοπεί στο να το καταστήσει σταθερό πυλώνα ανάπτυξης του οικοδομήματος της σύγχρονης οικονομίας και βασική προϋπόθεση κοινωνικής προόδου και ευημερίας.

Με την εξάλειψη στρεβλών πρακτικών και την αντιμετώπιση δυσλειτουργιών επιλύονται οριστικά μακροχρόνια προβλήματα που παρατηρούνται στον τομέα του υπαίθριου εμπορίου.

Δίδεται έτσι, η ευκαιρία σε σημαντικό τμήμα του πληθυσμού, με έμφαση στις ειδικές ομάδες, να καταστεί οικονομικά ενεργό, μέσω των υπαίθριων εμπορικών δραστηριοτήτων που αναδεικνύονται σε ζωτικό κεφάλαιο της οικονομικής ζωής και πολύτιμο μέσο κοινωνικής οργάνωσης.

Το πλήθος των δραστηριοτήτων αυτών, καθώς και η ευρεία γεωγραφική διασπορά κατά την άσκησή τους απαιτούν την, εκ μέρους της Πολιτείας, ενδελεχή εξέταση και αναλυτική προσέγγιση του συνόλου των παραμέτρων που διέπουν την λειτουργία τους.

Για τον λόγο αυτό είναι αναγκαία και θεσμοθετείται η πλήρης και ολοκληρωμένη ηλεκτρονική καταγραφή όλων των εμπορικών δράσεων, κατά τρόπο διεξοδικό και λειτουργικό.

Καθίσταται έτσι, περισσότερο ευχερής η απλοποίηση και ο εξορθολογισμός των διαδικασιών έκδοσης και ανανέωσης αδειών, που συνιστά βασική επιδίωξη του παρόντος νομοσχεδίου. Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου ενισχύεται η ισονομία και διασαφηνίζονται ζητήματα της αρμοδιότητας των Οργάνων της Διοίκησης, όσον αφορά στη ρύθμιση, την εποπτεία και τον έλεγχο των δράσεων του υπαίθριου εμπορίου, με στόχο την ασφάλεια δικαίου και την εμπέδωση της εμπιστοσύνης προς την Διοίκηση.

Το νομοσχέδιο αυτό συνδράμει ουσιαστικά τον παραγωγό, παρέχοντας του τη δυνατότητα να δραστηριοποιείται είτε σε οργανωμένη αγορά υπαίθριου εμπορίου, είτε ατομικά, είτε μέσω της συμμετοχής του σε συνεργατικά σχήματα. Παράλληλα, προνοεί για τον επαγγελματία πωλητή, μεριμνώντας για την πλήρη απασχόλησή του, και ταυτόχρονα διασφαλίζει την οικονομική βιωσιμότητα και ευρωστία των φορέων λειτουργίας.

Διενεργείται, επίσης, με αντικειμενικό τρόπο η τοποθέτηση των πωλητών, χάρη στη χορήγηση των θέσεων, κατά σειρά προτεραιότητας, με χρήση κριτηρίων κοινωνικού χαρακτήρα, αλλά και επαγγελματικής διαγωγής και ευσυνειδησίας.

Αποβλέποντας στη διατήρηση και διεύρυνση του υπαίθριου εμπορίου ως βασικού και απαραίτητου μέσου διάθεσης των προϊόντων του πρωτογενούς ιδίως τομέα, καθιερώνονται συλλογικά όργανα και διαδικασίες διαβούλευσης, συμμετοχικής δράσης και ευθύνης, με στόχο την καταγραφή προβλημάτων και την υποβολή προτάσεων σε αρμόδιους φορείς.

Στρατηγική επιλογή που υπηρετείται στο παρόν νομοσχέδιο με την καθιέρωση των **Αγορών των Καταναλωτών**, είναι η καλλιέργεια καταναλωτικής συνείδησης και η ανάπτυξη δεσμών κοινωνικής αλληλεγγύης, μέσω εθελοντικών δράσεων για την ενίσχυση συμπολιτών με δυσχέρειες επιβίωσης, ενάντια σε κάθε μορφή διάκρισης.

Με το σύνολο των διατάξεων του μέρους Α' του παρόντος νομοσχεδίου, επιδιώκεται η εναρμόνιση των όρων άσκησης του υπαίθριου εμπορίου με τους σύγχρονους οικονομικούς κανόνες και τις απαιτήσεις της δίκαιης και βιώσιμης ανάπτυξης, ώστε η ενίσχυση των παραγωγών και επαγγελματιών πωλητών, η επίτευξη του υγιούς ανταγωνισμού, η διαφάνεια και η αντικειμενικότητα στην εποπτεία από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα, η αμερόληπτη δράση της Διοίκησης, η αποτελεσματικότητα του ρυθμιστικού ρόλου της Πολιτείας, η στήριξη ευπαθών κοινωνικών ομάδων, η κοινωνική προσφορά και η προστασία του περιβάλλοντος, να καθορίζουν ορθές πρακτικές που θα διέπουν το σύνολο της διαδικασίας παραγωγής, του εφοδιασμού, της πώλησης των προϊόντων που διατίθενται στο

υπαίθριο εμπόριο, καθώς και της απρόσκοπτης πρόσβασης των καταναλωτών σε αυτά.

Βασικά σημεία του μέρους Α' του ανά χείρας νομοθετήματος είναι:

α) Ενιαία Αναλυτική καταγραφή των μορφών άσκησης υπαιθρίου εμπορίου-Απλοποίηση διαδικασιών αδειοδότησης και ανανέωσης

Στο σχέδιο νόμου υπάρχει αναλυτική αποτύπωση και περιγραφή όλων των τύπων αδειών του υπαιθρίου εμπορίου και όλων των μορφών άσκησης του, πράγματα που σήμερα αναφέρονται άναρχα και αποσπασματικά. Προκειμένου για τις άδειες, βάσει της αρχής της ίσης μεταχείρισης, ενιαιοποιούνται οι προϋποθέσεις χορήγησης και ανανέωσης, είτε ο αδειούχος δραστηριοποιείται στο υπαίθριο εμπόριο, πλανόδιο ή στάσιμο, είτε στις λαϊκές και κατά συνέπεια και τα δικαιολογητικά που πιστοποιούν την ιδιότητα, ειδικά των παραγωγών. Σε ό,τι αφορά στη χορήγηση μη παραγωγικών αδειών, τις λεγόμενες επαγγελματικές άδειες, διατηρείται ο κοινωνικός χαρακτήρας και ενισχύεται ακόμη περισσότερο, καθώς η βασική προϋπόθεση της ανεργίας συνδυάζεται πλέον και με εισοδηματικά κριτήρια.

Επιπλέον, μέσω της μείωσης των δικαιολογητικών κατά τη χορήγηση και την ανανέωση των αδειών, επιχειρείται να μειωθεί το διοικητικό βάρος που υφίστανται οι διοικούμενοι, ειδικά οι παραγωγοί, χωρίς ταυτόχρονα να γίνεται καμιά έκπτωση στη διασφάλιση των προϋποθέσεων για τη νόμιμη δραστηριοποίηση.

Επίσης, γίνεται σαφής αντιστοίχιση μεταξύ των οργάνων της Διοίκησης και των αποδιδόμενων σε αυτά αρμοδιοτήτων. Ο υφιστάμενος νόμος 4264/2014 (ΦΕΚ Α' 118) δεν ορίζει με σαφήνεια τις σχέσεις μεταξύ των δύο βαθμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Δήμων και Περιφερειών, και σε πολλές περιπτώσεις έχει αγνοήσει τη βασική αρχή του νόμου του Καλλικράτη (ν.3852/2010 ΦΕΚ Α' 87), ότι δηλ. μεταξύ τους δεν υφίστανται σχέσεις ιεραρχίας και ελέγχου, αλλά συνεργασίας και συναλληλίας. Έτσι, σε αρκετές περιπτώσεις παρατηρείται οι αποφάσεις των δήμων να τελούν υπό την έγκριση των Περιφερειών και να καταστρατηγείται με αυτόν τον τρόπο η αυτοτέλεια των ΟΤΑ α' βαθμού.

β) Ηλεκτρονικό σύστημα καταγραφής και κεντρική διασταύρωση αδειών και ελέγχων

Το σχέδιο νόμου προβλέπει την καταγραφή όλων των οργανωμένων μορφών άσκησης υπαιθρίου εμπορίου και των δραστηριοποιούμενων σε αυτό σε μια ηλεκτρονική πλατφόρμα. Ένα ολοκληρωμένο, εύχρηστο πληροφοριακό σύστημα, θα δώσει τη δυνατότητα στην Πολιτεία να έχει την εποπτεία σε όλες τις πτυχές του

υπαιθρίου εμπορίου και παράλληλα θα συμβάλλει στη διασταύρωση των στοιχείων και των ελέγχων. Επίσης, μια βάση δεδομένων, στην οποία θα καταχωρίζονται οι έλεγχοι και οι διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται, θα βοηθήσει να εξαχθούν συμπεράσματα για τους ελεγκτικούς μηχανισμούς του κράτους.

γ) Διεύρυνση της δυνατότητας των παραγωγών για διάθεση των προϊόντων τους

Με το νέο νόμο αποκαθίσταται για τους παραγωγούς μια αδικία του προηγούμενου νόμου, που τους στερούσε τη δυνατότητα να εκδώσουν άδεια υπαιθρίου εμπορίου και συνεπώς να διαθέσουν τα προϊόντα τους αυτοτελώς εκτός λαϊκών αγορών. Συγχρόνως θα ενθαρρύνεται η συμμετοχή των παραγωγών μέσω συνεταιριστικών οργανώσεων ή ομάδων παραγωγών στο υπαίθριο εμπόριο.

δ) Διασφάλιση της βιωσιμότητας των επαγγελματιών

Με τις νέες διατάξεις πριμοδοτείται, κατά την απόδοση θέσης στις λαϊκές αγορές, ο επαγγελματίας πωλητής που προσέρχεται σε αγορές λιγότερες από έξι μέρες την εβδομάδα. Επιδιώκεται έτσι η πλήρης απασχόλησή του, με στόχο αφ' ενός τη βιωσιμότητα του ίδιου και αφ' ετέρου την αύξηση των εσόδων του φορέα λειτουργίας της λαϊκής λόγω καταβολής ημερήσιου τέλους για περισσότερες ημέρες.

ε) Διασφάλιση της νομιμότητας σε όλες τις μορφές και κατηγορίες άσκησης υπαίθριας εμπορικής δραστηριότητας

Με τις υπό διαμόρφωση διατάξεις επιχειρείται να αντιμετωπιστούν τα θεσμικά κενά, να κατοχυρωθεί η νομιμότητα σε όλες τις πτυχές του υπαιθρίου εμπορίου και να τεθούν όλες οι απαιτούμενες προϋποθέσεις (επαρκές θεσμικό πλαίσιο, έλεγχοι κτλ.) ώστε να ελαχιστοποιούνται κατά το δυνατό τα φαινόμενα παρανομίας. Παράλληλα, με την καθιέρωση του βιβλίου διακινούμενων ποσοτήτων, ενισχύεται το σύστημα εποπτείας και παρακολούθησης των πωλούμενων ποσοτήτων οπωροκηπευτικών στις λαϊκές αγορές.

στ) Διαφάνεια, ισονομία και δικαιοσύνη στην αδειοδότηση και κατανομή των θέσεων

Ένα ζήτημα που επανέρχεται με συχνότητα όταν συζητούνται τα θέματα των λαϊκών αγορών είναι οι θέσεις στις εν λόγω αγορές και ο τρόπος απόδοσής τους στους πωλητές. Με το νέο νόμο τίθεται σύστημα μοριοδότησης, όπου ο κάθε πωλητής, βάσει κριτηρίων που συνδυάζουν κοινωνικά χαρακτηριστικά, όπως π.χ. οικογενειακή κατάσταση, αριθμό τέκνων, αλλά και παραβατικότητα (ο πωλητής με μειωμένη παραβατικότητα προκρίνεται έναντι των συνυποψήφιών του, στους οποίους έχουν επιβληθεί πρόστιμα) τοποθετείται με αντικειμενικό και διαφανή τρόπο.

ζ) Εξορθολογισμός διοικητικών κυρώσεων

Επιδιώκεται επίσης να εξορθολογιστούν τα ποσά των διοικητικών κυρώσεων, τα οποία επιβάλλεται να υπακούουν στις διαμορφωθείσες νέες συνθήκες στην αγορά και στην οικονομία της χώρας και παράλληλα διευρύνονται ως προς τη μορφή τους οι κυρώσεις, οι οποίες θα καταγράφονται σε Μητρώο Κυρώσεων. Οι ποινικές κυρώσεις περιορίζονται στα μέλη των τριμελών επιτροπών που είναι επιφορτισμένα με το έργο της αυτοψίας στις καλλιέργειες των παραγωγών και την εκτίμηση των παραγόμενων ποσοτήτων, καθώς και στους πωλητές που διαθέτουν βιομηχανικά προϊόντα.

η) Μηχανισμός διαβούλευσης και συνδιαχείρισης στα θέματα των λαϊκών αγορών από τη Διοίκηση και τους παραγωγικούς φορείς

Για ορισμένα θέματα που άπτονται της λειτουργίας των λαϊκών αγορών συστήνονται σε κάθε Περιφέρεια Επιτροπές που αποτελούνται από όργανα της Διοίκησης και εκπροσώπους των παραγωγικών φορέων, αποκεντρώνοντας την εφαρμογή ρυθμίσεων και συμβάλλοντας στην ανάληψη συνευθύνης μεταξύ των εμπλεκομένων.

Ακολουθεί η παρουσίαση και αιτιολόγηση της πρότασης του μέρους Α' του νομοσχεδίου κατ' άρθρο.

Ειδικό Μέρος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΝΟΜΟΥ-ΟΡΙΣΜΟΙ –ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ

Άρθρα 1 έως 3

Στο άρθρο 1 καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του νόμου, που έχει ως σκοπό τη ρύθμιση της ενιαίας άσκησης συγκεκριμένων εμπορικών δραστηριοτήτων που διενεργούνται σε ανοικτό χώρο, με βάση την αρχή της ίσης μεταχείρισης και την απλούστευση των διαδικασιών της αδειοδότησης και της ανανέωσης των σχετικών αδειών.

Στο άρθρο 2 παρατίθενται με σαφήνεια οι ορισμοί των βασικότερων εννοιών που απαντούν στο νόμο σχετικά με τις μορφές υπαίθριας δραστηριότητας, με τρόπο που τις καθιστά απόλυτα διακριτές μεταξύ τους. Δίνεται επίσης το περιεχόμενο βασικών όρων, όπως «επαγγελματίας πωλητής», «παραγωγός», «κατανομή-τοποθέτηση», «απόδοση θέσης», καθώς και λοιποί σχετικοί ορισμοί, που είναι απαραίτητοι, τόσο

για την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου από τα αρμόδια όργανα, όσο και προς γνώση των ενδιαφερομένων που ήδη δραστηριοποιούνται ή επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στο υπαίθριο εμπόριο.

Στο άρθρο 3 ορίζονται οι γενικοί όροι και προϋποθέσεις διάθεσης των διακινούμενων προϊόντων και αναφέρονται οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που θα πρέπει να τηρούνται από τους δραστηριοποιούμενους (Κανόνες Διακίνησης Προϊόντων και Παροχής Υπηρεσιών-ΔΙΕΠΠΥ, υγειονομικές διατάξεις, διατάξεις φορολογίας, Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας, διατάξεις για την προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας και τη διάθεση πρωτότυπων, μη απομιμητικών προϊόντων όσον αφορά κυρίως βιομηχανικά είδη).

Στην παρ.3, με σκοπό τη διευκόλυνση του ελέγχου αναφορικά με τις διακινούμενες ποσότητες αγροτικών προϊόντων στο υπαίθριο εμπόριο, καθιερώνεται τυποποιημένο έντυπο αναλυτικής καταγραφής των προϊόντων ανά είδος και ποικιλία, καθώς και στοιχείων των πωλούμενων, επιστρεφόμενων ή προς καταστροφή προϊόντων.

Στην παρ.4 ορίζεται το ανώτατο μήκος των πάγκων που διαθέτει κάθε πωλητής. Η εν λόγω ρύθμιση είναι πολύ σημαντική ιδίως στις λαϊκές αγορές, επειδή σχετίζεται με την ικανοποίηση περισσότερων αιτημάτων για απόδοση θέσης εντός της αγοράς και την ορθολογική παραχώρηση του δημόσιου χώρου για τους σκοπούς του υπαιθρίου εμπορίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΑΔΕΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥ ΠΩΛΗΤΗ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Άρθρα 4 έως 13

Σκοπός της έκδοσης παραγωγικών αδειών είναι να δοθεί η δυνατότητα στους παραγωγούς να διαθέτουν απευθείας στο καταναλωτικό κοινό τα προϊόντα τους ενισχύοντας το εισόδημά τους και στηρίζοντας παράλληλα την τοπική οικονομία. Ταυτόχρονα το καταναλωτικό κοινό των αστικών περιοχών έχει τη δυνατότητα να προμηθεύεται ποιοτικά αγροτικά προϊόντα σε προσιτές τιμές.

Στο άρθρο 4 αναφέρονται οι δικαιούχοι των παραγωγικών αδειών υπαιθρίου εμπορίου, οι οποίες δίνονται σε φυσικά πρόσωπα, επαγγελματίες αγρότες σύμφωνα με την ειδικότερη κείμενη νομοθεσία αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Επίσης σχετική άδεια, μπορεί να χορηγηθεί σε συλλογικά σχήματα, όπως αγροτικούς συνεταιρισμούς, γυναικείου

συνεταιρισμούς, ομάδες παραγωγών και οργανώσεις παραγωγών. Στο άρθρο αυτό ορίζονται και οι μορφές δραστηριοποίησης των ως άνω δικαιούχων (είτε μεμονωμένα, είτε ως μέλη οργανωμένης υπαίθριας αγοράς), ο αριθμός των αδειών που δικαιούνται, οι όροι υποβολής και αναπλήρωσης των κατόχων παραγωγικών αδειών.

Στο άρθρο 5 αναφέρεται η ονομασία, ο τύπος και τα στοιχεία που πρέπει να αναγράφονται επί της άδειας παραγωγού πωλητή υπαιθρίου εμπορίου, ώστε να αποδεικνύεται η νόμιμη δραστηριοποίηση και να διευκολύνεται η ελεγκτική διαδικασία. Με την πλήρη εφαρμογή της ηλεκτρονικής πλατφόρμας υπαιθρίου εμπορίου και για λόγους ενιαίας διαχείρισης, η άδεια θα εκτυπώνεται σε τυποποιημένη μορφή και θα λαμβάνει έναν αριθμό, μοναδικό για κάθε δικαιούχο.

Στο άρθρο 6 προβλέπεται η χωρική ισχύς των αδειών παραγωγών πωλητών υπαιθρίου εμπορίου ανάλογα με τη μορφή άσκησης αυτού. Με δεδομένο ότι για την άσκηση του υπαιθρίου εμπορίου γίνεται παραχώρηση δημόσιου χώρου, αντιστοιχίζεται κάθε μορφή άσκησης αυτού με συγκεκριμένη χωρική ζώνη, ώστε και οι παραγωγοί να βρίσκουν θέση και να δίνεται με ορθολογικό τρόπο ο χώρος χάριν του δημοσίου συμφέροντος. Έτσι, για τις λαϊκές αγορές η άδεια έχει ισχύ για όλη η Επικράτεια, εφόσον ακολουθηθεί η ειδικότερη διαδικασία για τη χωροθέτηση της αγοράς και την απόδοση θέσης εντός αυτής, για δε το στάσιμο υπαίθριο εμπόριο η χωρική ισχύς συμπίπτει με τα γεωγραφικά όρια του Δήμου, ο οποίος χορηγεί την άδεια. Ο παραγωγός που δραστηριοποιείται πλανοδίως, πέραν της Περιφέρειας στην οποία έχει τη γεωργική του εκμετάλλευση, μπορεί να αιτηθεί θέση σε δύο ακόμη Περιφέρειες. Η ρύθμιση του εν λόγω άρθρου περιλαμβάνει αυτοδικαίως και τις υφιστάμενες άδειες.

Στο άρθρο 7 ορίζονται τα προϊόντα που επιτρέπεται να πωλούν οι παραγωγοί πωλητές υπαιθρίου εμπορίου τηρουμένων πάντοτε όλων των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας που διέπουν τη διακίνησή τους. Υπάρχει πρόβλεψη για απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, ώστε να προστίθενται ή να αφαιρούνται προϊόντα και υποβαλλόμενα δικαιολογητικά απόδειξης παραγωγής αυτών.

Στο άρθρο 8 ως αρμόδια αρχή έκδοσης και ανανέωσης των παραγωγικών Αδειών ορίζεται ο Δήμος μόνιμης κατοικίας του παραγωγού. Η εξαίρεση αφορά τη χορήγηση άδειας λαϊκών αγορών, όταν ο παραγωγός έχει τη μόνιμη κατοικία του σε Δήμο των Περιφερειών Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας, όπου αρμόδια αρχή είναι οι αντίστοιχες Περιφέρειες. Η εξαίρεση αυτή δικαιολογείται από το γεγονός ότι για τα θέματα των λαϊκών αγορών της Περιφέρειας Αττικής και Μητροπολιτικής Ενότητας Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με το υφιστάμενο πλαίσιο αρμόδιες είναι οι Διευθύνσεις Λαϊκών Αγορών των Γενικών Διευθύνσεων Ανάπτυξης των Περιφερειών Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας αντίστοιχα, ως διάδοχες δομές των καταργημένων με το ν.4264/2014 Οργανισμών Λαϊκών Αγορών Αττικής και

Θεσσαλονίκης. Οι αρμόδιες αρχές έκδοσης και ανανέωσης της άδειας είναι επιφορτισμένες και με τα θέματα που αφορούν τη διαχείριση των αδειών στο ηλεκτρονικό σύστημα καταγραφής. Προς άρση συγχύσεων σχετικά με το «ποιος» κάνει «τι», οι ίδιες αρχές θα είναι αρμόδιες για οποιοδήποτε θέμα αφορά την άδεια.

Στο άρθρο 9 ορίζονται τα δικαιολογητικά έκδοσης παραγωγικής άδειας, από τα οποία τεκμαίρεται η ιδιότητα του «επαγγελματία αγρότη» για τα φυσικά πρόσωπα, ιδιότητα που αποτελεί το βασικό κριτήριο χορήγησης των σχετικών αδειών. Ομοίως προβλέπονται τα δικαιολογητικά εκείνα που πιστοποιούν τους αγροτικούς συνεταιρισμούς, τους γυναικείους συνεταιρισμούς, τις ομάδες και τις οργανώσεις παραγωγών, ενώ στο **άρθρο 10** ορίζονται επιπροσθέτως τα ειδικά δικαιολογητικά που απαιτούνται για τη διάθεση συγκεκριμένων προϊόντων (πρωτογενών και μεταποιημένων), όπως π.χ. αυγά, μέλι, προϊόντα οικοτεχνίας, γαλακτοκομικά κ.λ.π. Με τις ειδικότερες αυτές προβλέψεις διασφαλίζονται οι ασφαλείς όροι παραγωγής, διακίνησης και διάθεσής τους. Ιδιαίτερη μνεία γίνεται, όσον αφορά τρόφιμα ζωικής προέλευσης, εν προκειμένω γαλακτοκομικά, στη διατήρηση της ψυκτικής αλυσίδας και τη συμμόρφωση με το εθνικό και ενωσιακό θεσμικό πλαίσιο που αφορούν την υγιεινή και την ασφάλεια.

Στο άρθρο 11 ορίζεται η διαδικασία και τα δικαιολογητικά ανανέωσης των παραγωγικών αδειών, η οποία γίνεται μόνο με μια υπεύθυνη δήλωση του παραγωγού αναφορικά με τις καλλιεργούμενες εκτάσεις και τα παραγόμενα προϊόντα και ένα αντίγραφο της Ενιαίας Αίτησης Ενίσχυσης και Δήλωσης ΕΛΓΑ. Με σκοπό την απλούστευση των διαδικασιών και τη μείωση του διοικητικού βάρους, αλλά και για λόγους ισονομίας και ίσης μεταχείρισης με τους επαγγελματίες πωλητές, των οποίων οι άδειες ανανεώνονται κάθε τρία έτη, η βεβαίωση πιστοποίησης της ιδιότητας του επαγγελματία αγρότη και η ασφαλιστική ενημερότητα υποβάλλονται ομοίως κάθε τριετία. Για τον υπολογισμό των παραγόμενων ποσοτήτων χρησιμοποιείται το αυτοματοποιημένο σύστημα υπολογισμού του Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) για την ασφάλιση του φυτικού κεφαλαίου (αποζημιώσεις), το οποίο με κριτήρια το προϊόν, την ποικιλία, την καλλιεργούμενη έκταση και την περιοχή της χώρας υπολογίζει τις εκτιμώμενες τελικές ποσότητες. Τα στοιχεία αυτά αντιπαραβάλλονται με την υπεύθυνη δήλωση του παραγωγού και υπόκεινται στον έλεγχο των τριμελών επιτροπών αυτοψίας του άρθρου 12.

Στο άρθρο 12 προβλέπεται η σύσταση Τριμελών Επιτροπών σε κάθε Περιφερειακή Ενότητα για τη χορήγηση βεβαίωσης τον έλεγχο των δηλούμενων ποσοτήτων παραγωγικών προϊόντων, το έργο αυτών και η διαδικασία διενέργειας ελέγχου.

Στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο η βεβαίωση εκτίμησης παραγόμενων ποσοτήτων που χορηγούν οι επιτροπές αυτές είναι απαραίτητο δικαιολογητικό για την

ανανέωση της άδειας. Η διαφορά του ν/σ έγκειται στο ότι πλέον η διοίκηση για την ανανέωση της άδειας εμπιστεύεται το διοικούμενο με βάση την υπεύθυνη δήλωσή του και τη δήλωση ΟΣΔΕ και ο έλεγχος διεξάγεται εκ των υστέρων δειγματοληπτικά στο 30% των αιτήσεων. Σε περίπτωση αναληθούς δήλωσης οι διοικητικές κυρώσεις φτάνουν και μέχρι ανάκληση της άδειας. Στις επιτροπές για τα προϊόντα φυτικής προέλευσης συμμετέχουν γεωπόνοι ή τεχνολόγοι γεωπόνοι, ώστε να εξασφαλίζεται η απαιτούμενη τεχνογνωσία.

Στο άρθρο 13 ορίζονται οι υποχρεώσεις των παραγωγών πωλητών που αφορούν σε:

- πώληση αποκλειστικά ιδιοπαραγόμενων προϊόντων
- προσωποπαγή χαρακτήρα της άδειας-μη παραχώρηση και εκμίσθωση αυτής
- κατοχή μιας μόνο μορφής άδειας υπαιθρίου εμπορίου (λαϊκή αγορά, πλανόδιο, στάσιμο)

Επίσης, τίθενται προϋποθέσεις ως προς:

- την αναπλήρωση και την υποβοήθηση των κάτοχων
- την παραχώρηση των θέσεων τους λόγω συνταξιοδότησης
- τη χωρική ισχύ δραστηριοποίησής τους
- τη γεωγραφική τοποθεσία των μισθωμένων καλλιεργούμενων εκτάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΑΔΕΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑ ΠΩΛΗΤΗ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Άρθρα 14 έως 25

Στο άρθρο 14 ορίζονται οι δικαιούχοι επαγγελματικής άδειας υπαιθρίου εμπορίου, οι οποίοι επιτρέπεται να είναι μόνο φυσικά πρόσωπα.

Στο άρθρο 15 αναφέρεται η ονομασία, ο τύπος και τα στοιχεία που πρέπει να αναγράφονται επί της άδειας επαγγελματία πωλητή υπαιθρίου εμπορίου ανάλογα με τη μορφή της δραστηριότητας (λαϊκή αγορά, πλανόδιο, στάσιμο), ώστε να υπάρχει ομοιομορφία στα έντυπα και τα αναγραφόμενα στοιχεία, να αποδεικνύεται η νόμιμη δραστηριοποίηση και να διευκολύνεται η ελεγκτική διαδικασία.

Στο άρθρο 16 ορίζεται η χωρική ισχύς των επαγγελματικών αδειών ανά κατηγορία υπαιθρίου εμπορίου ως εξής:

Όσον αφορά τις λαϊκές αγορές, ο αδειούχος επιτρέπεται να δραστηριοποιείται σε λαϊκές αγορές ολόκληρης της Περιφέρειας, στην οποία ανήκει γεωγραφικά ο δήμος, στην προκήρυξη του οποίου συμμετείχε. Η ρύθμιση αυτή διευρύνει κατά πολύ τη δυνατότητα δραστηριοποίησης των πωλητών, καθώς στο υφιστάμενο πλαίσιο οι πωλητές επιτρέπεται να συμμετέχουν σε λαϊκές αγορές μόνο του δήμου που εξέδωσε τη σχετική προκήρυξη. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι επαγγελματίες να μην είναι βιώσιμοι, καθώς απασχολούνται σε μερικές περιπτώσεις μόλις δύο ή τρεις μέρες τη βδομάδα. Με την επέκταση της χωρικής ισχύος της άδειας σε ολόκληρη την Περιφέρεια, ο πωλητής μπορεί να συμπληρώσει έως και έξι μέρες εργασίας τα βδομάδα αυξάνοντας το εισόδημά του.

Στο στάσιμο εμπόριο ο πωλητής δραστηριοποιείται στο προκαθορισμένο σημείο που έχει ορίσει ο Δήμος που έχει χορηγήσει την άδεια, ενώ στο πλανόδιο εμπόριο η άδεια έχει ισχύ για όρια της Περιφέρειας, στην προκήρυξη της οποίας συμμετείχε ο ενδιαφερόμενος.

Μια πολύ σημαντική ευνοϊκή ρύθμιση που εισάγεται με το παρόν ν/σ αφορά τις περιπτώσεις που ο πωλητής αποδεδειγμένα (εκκαθαριστικό ΔΟΥ) αλλάζει τόπο μόνιμης κατοικίας και κατά συνέπεια υπάρχει ανάγκη μεταφοράς της άδειας. Στις περιπτώσεις αυτές το αίτημα εξετάζεται σε συνάρτηση με τις διαθέσιμες θέσεις στις λαϊκές αγορές από την οικεία Επιτροπή Λαϊκών Αγορών της Περιφέρειας ή της Περιφερειακής Ενότητας και ανάλογα γίνεται αποδεκτό ή απορρίπτεται αιτιολογημένα.

Στο άρθρο 17 ορίζονται οι κατηγορίες προϊόντων που επιτρέπεται να πωλούν οι επαγγελματίες πωλητές υπαιθρίου εμπορίου, τα οποία με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, δύναται να τροποποιούνται ανά τομέα δραστηριοποίησης, ήτοι λαϊκές αγορές, στάσιμο και πλανόδιο υπαίθριο εμπόριο. Οι κατηγορίες, στη βάση των συστάσεων του ΟΟΣΑ-Εργαλειοθήκη 1, έχουν οριστεί ευρύτερα σε σχέση με τον ν. 4264/2014, ώστε ο πωλητής να έχει αυξημένες δυνατότητες πώλησης προϊόντων.

Επίσης, υπάρχει ως πρόβλεψη ότι, ο πωλητής της κατηγορίας Α' (πρωτογενή διατροφικά προϊόντα) δύναται να επιλέξει και έως τρία προϊόντα της κατηγορίας Γ' (μεταποιημένα διατροφικά προϊόντα) και αντίστροφα. Τα προϊόντα εντάσσονται σε κατηγορίες και υποχρεωτικά ο πωλητής ανήκει σε μια από αυτές για λόγους επάρκειας, πληρότητας και οργάνωσης της αγοράς, ώστε ο καταναλωτής να έχει επιλογές αγοράς.

Στο άρθρο 18 αρμόδια αρχή έκδοσης και ανανέωσης των επαγγελματικών αδειών ορίζεται ο Δήμος μόνιμης κατοικίας του κατόχου, ενώ για άδειες που χορηγούνται

κατόπιν προκήρυξης των Περιφερειών Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας για τις λαϊκές αγορές των Περιφερειών Αττικής και Μητροπολιτικής Ενότητας Θεσσαλονίκης αντίστοιχα, αρμόδιες αρχές είναι οι Διευθύνσεις Λαϊκών Αγορών των Διευθύνσεων Ανάπτυξης των οικείων Περιφερειών.

Στο άρθρο 19 προβλέπεται ο κοινωνικός χαρακτήρας της αδειοδότησης στο υπαίθριο εμπόριο και ορίζονται τα πρόσωπα που με κοινωνικά κριτήρια μπορούν να διεκδικήσουν επαγγελματική άδεια υπαιθρίου εμπορίου κατόπιν συμμετοχής τους σε προκήρυξη. Ο σκοπός που υπηρετείται είναι να διευκολύνονται στην είσοδό τους στην αγορά εργασίας άτομα που συναντούν δυσχέρειες και χρήζουν κοινωνικής στήριξης.

Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει υποχρεωτικά να είναι άνεργοι και από κει και έπειτα το 60% των αδειών δίνεται στις ειδικές κατηγορίες του πληθυσμού (*άτομα με αναπηρία από οποιαδήποτε αιτία σε ποσοστό τουλάχιστον 50%, πολύτεκνοι και τέκνα αυτών, τρίτεκνοι, γονείς - κηδεμόνες ανήλικων τέκνων με αναπηρία και σε γονείς που προστατεύουν άτομα με νοητική αναπηρία, αυτισμό, σύνδρομο down, εγκεφαλική παράλυση, βαριές και πολλαπλές αναπηρίες και πολλαπλές ανάγκες εξάρτησης, Έλληνες Ρομά που έχουν εγγραφεί στα δημοτολόγια των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης της χώρας, άτομα απεξαρτημένα από εξαρτησιογόνες ουσίες προστάτες μονογονεϊκών οικογενειών, αποφυλακισθέντες από μακρόχρονη ποινή*) και το υπόλοιπο 40% σε ανέργους.

Στο άρθρο 20 περιγράφεται η διαδικασία χορήγησης των επαγγελματικών αδειών υπαιθρίου εμπορίου, η οποία πληροί τους όρους της αντικειμενικότητας και διαφάνειας (δημοσιότητα της προκήρυξης, ορισμός αρμόδιας επιτροπής ελέγχου δικαιολογητικών κτλ). Η προκήρυξη εκδίδεται με απόφαση του οικείου Περιφερειάρχη μετά από απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου και σε αυτήν καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης αυτών, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά καθώς και άλλη λεπτομέρεια που κρίνεται αναγκαία.

Με σκοπό την πρόληψη της άναρχης και μη υπολογισμένης έκδοσης αδειών, καθιερώνεται διαδικασία ενημέρωσης της Περιφέρειας από τους δήμους σχετικά με τα κενά και το είδος των αδειών σε ετήσια βάση. Ειδικά για τις λαϊκές αγορές δε θα εκδίδεται νέα άδεια, εάν δεν προσφέρονται στον κάτοχο αυτής τουλάχιστον πέντε (5) ημέρες εργασίας την εβδομάδα, ενώ η Περιφέρεια θα συνεκτιμά και την ανάπτυξη του στεγασμένου εμπορίου στην περιοχή.

Στο άρθρο 21 ορίζεται ο χαρακτήρας της επαγγελματικής άδειας, η οποία είναι προσωποπαγή και αμεταβίβαστη και δεν επιτρέπεται να παραχωρηθεί και να εκμισθωθεί σε τρίτο.

Επίσης, τίθενται περιορισμοί ως προς το ποσοστό του εισοδήματος από άλλη μισθωτή εργασία και την χονδρική πώληση, την χρονική ισχύ της άδειας, η οποία

ορίζεται μέχρι τη συνταξιοδότηση του κατόχου αυτής, τη χωρική ισχύ δραστηριοποίησης, καθώς και την κατοχή ανάλογης άδειας από μέλη της οικογένειας.

Στο άρθρο 22 ορίζεται η διαδικασία και τα δικαιολογητικά ανανέωσης των επαγγελματικών αδειών υπαιθρίου εμπορίου, η οποία γίνεται κάθε τριετία.

Στο άρθρο 23 ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις μεταβίβασης επαγγελματικών αδειών υπαιθρίου εμπορίου, τα δικαιολογητικά που απαιτούνται, καθώς και οι αρμόδιες αρχές. Με σκοπό το βιοπορισμό της οικογένειας του κατόχου της άδειας σε περιπτώσεις θανάτου ή αναπηρίας προβλέπεται η μεταβίβαση της επαγγελματικής άδειας σε σύζυγο, ενήλικα τέκνα ή αδέρφια. Η ρύθμιση αυτή γίνεται για λόγους κοινωνικής πολιτικής.

Στο άρθρο 24 εισάγεται η έννοια της αναπλήρωσης του πωλητή, η οποία δεν υπήρχε στο προηγούμενο νόμο και ορίζονται οι προϋποθέσεις αυτής, τα πρόσωπα που δύναται να αναπληρώσουν τούς κατόχους, καθώς και τα δικαιολογητικά που απαιτούνται. Επιπλέον, δίνεται το δικαίωμα στους πωλητές να υποβοηθούνται από τη σύζυγο ή τα τέκνα, όντας και αυτοί στο χώρο εργασίας.

Στο άρθρο 25 διευκρινίζονται ορισμένα θέματα που αφορούν την πρόσληψη υπαλλήλων από κατόχους αδειών υπαιθρίου εμπορίου και προβλέπεται η έκδοση της σχετικής βεβαίωσης. Τα στοιχεία του προσώπου που προσλαμβάνεται ως υπάλληλος σύμφωνα με την διαδικασία και τις προϋποθέσεις που ορίζονται, υποχρεωτικά αναγράφονται στην άδεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΥΠΑΙΘΡΙΕΣ ΑΓΟΡΕΣ

Άρθρο 26

Στο άρθρο 26 ορίζονται οι κατηγορίες των υπαίθριων αγορών, οι μέρες λειτουργίας, οι χώροι λειτουργίας τους και τα κριτήρια επιλογής αυτών (μη παρεμπόδιση της πρόσβασης σε σχολεία, νοσοκομεία κ.ά. , όσο το δυνατό λιγότερη όχληση στους κατοίκους). Για κάθε αγορά προβλέπεται η έκδοση Κανονισμού Λειτουργίας, εναρμονισμένου με τις διατάξεις του νόμου. Για λόγους ασφάλειας των πολιτών, για τον καθορισμό του χώρου της υπαίθριας αγοράς προβλέπεται η γνώμη της Τροχαίας.

ΥΠΟΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄.1.

ΛΑΪΚΕΣ ΑΓΟΡΕΣ

Άρθρα 27-36

Στο άρθρο 27 ορίζονται οι υποχρεώσεις του αρμόδιου φορέα για την εποπτεία και την εύρυθμη λειτουργία των λαϊκών αγορών, καθώς και τη διευθέτηση θεμάτων που τυχόν προκύπτουν. Πολύ σημαντική ρύθμιση που εισάγεται πρώτη φορά με τις διατάξεις του παρόντος νόμου είναι η υποχρέωση των φορέων λειτουργίας να αναρτούν στην ιστοσελίδα τους τοπογραφικό διάγραμμα με τις θέσεις στη λαϊκή αγορά και τους πωλητές που δραστηριοποιούνται σε αυτές. Η ρύθμιση αυτή προωθείται για λόγους διαφάνειας και για να διευκολύνονται οι πωλητές στα αιτήματά τους για κατοχύρωση θέσης στη λαϊκή αγορά.

Επιπλέον, προβλέπεται ότι τα βιομηχανικά προϊόντα τοποθετούνται διακριτά στα όρια της λαϊκής αγοράς, της οποίας η μεγαλύτερη έκταση καλύπτεται από αγροτοδιατροφικά κυρίως προϊόντα, καθώς η προμήθεια του καταναλωτικού κοινού με πρωτογενή προϊόντα γης και θάλασσας είναι ο πρωταρχικός σκοπός των αγορών αυτών.

Στο άρθρο 28 θεσμοθετούνται σε όλη την Επικράτεια «Επιτροπές Λαϊκών Αγορών», με αντιπροσωπευτική σύνθεση από εκπροσώπους της Διοίκησης και των Σωματείων των πωλητών ως όργανα επίλυσης τοπικών θεμάτων που αναφύονται συχνά. Σκοπός των Επιτροπών αυτών, οι οποίες έχουν γνώση των τοπικών αναγκών και ιδιομορφιών είναι η καταγραφή δυσλειτουργιών στις λαϊκές αγορές, η γνωμοδότηση επί θεμάτων των πωλητών, η μέριμνα για καλύτερη εποπτεία και εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, καθώς και η εξέταση τυχόν ενστάσεων. Επιπλέον, οι αρμόδιες υπηρεσίες θα μπορούν να παραπέμπουν θέματα στις Επιτροπές για παροχή γνώμης.

Στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, λόγω του μεγάλου αριθμού των λαϊκών αγορών και κατά συνέπεια του όγκου των υποθέσεων, οι επιτροπές απαρτίζονται από δεκατρία (13) μέλη, ενώ στην υπόλοιπη επικράτεια που συγκροτούνται σε κάθε Περιφερειακή Ενότητα είναι 9μελείς.

Επίσης, οι Επιτροπές είναι αρμόδιες για την ενημέρωση των Υπηρεσιών των φορέων λειτουργίας Λαϊκών Αγορών, για τα θέματα που αφορούν στην λειτουργία των αγορών και την εισήγηση προς τους φορείς σχετικά με την αντιμετώπιση των θεμάτων αυτών.

Στο άρθρο 29 ορίζεται το αρμόδιο όργανο για την ίδρυση, κατάργηση, μετακίνηση, επέκταση και εν γένει λειτουργίας των λαϊκών αγορών, καθώς και η διαδικασία

ίδρυσης νέας λαϊκής αγοράς. Για τα ως άνω θέματα, αρμόδιο ορίζεται το Περιφερειακό Συμβούλιο μετά από πρόταση του οικείου Δημοτικού Συμβουλίου.

Στο άρθρο 30 καθορίζεται το ωράριο λειτουργίας των λαϊκών αγορών και αποτυπώνεται ο χαρακτήρας της αγοράς, για τον οποίο πρέπει να λαμβάνουν μέριμνα οι φορείς λειτουργίας. Αυτός συνίσταται στην προμήθεια του καταναλωτικού κοινού κυρίως με αγροτοδιατροφικά προϊόντα, οπότε και η αναλογία βιομηχανικών ειδών σε σχέση με τα πρωτογενή προϊόντα γης και θάλασσας δε θα πρέπει να διαφοροποιεί την πρόβλεψη αυτή.

Τα αναφερόμενα στην παρούσα παράγραφο θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την προκήρυξη νέων αδειών και τον καθορισμό του είδους αυτών, έτσι ώστε στις λαϊκές αγορές να βρίσκει κανείς κυρίως διατροφικά προϊόντα και όχι τόσο πολύ βιομηχανικά είδη, για λόγους εκτός των άλλων και αρμονίας με το στεγασμένο εμπόριο.

Στο άρθρο 31 ορίζεται ότι οι αρμόδιοι φορείς λειτουργίας των λαϊκών αγορών, με κανονιστικές αποφάσεις με τίτλο *«Κανονισμός Λειτουργίας λαϊκών αγορών»*, εναρμονισμένων με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, ρυθμίζουν θέματα για την εύρυθμη λειτουργία αυτών, λαμβάνοντας υπόψη της ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής. Ειδικότερα θέματα του άρθρου αφορούν στη διακριτότητα μεταξύ παραγωγού και επαγγελματία πωλητή με την καθιέρωση πινακίδων με διαφορετικά χαρακτηριστικά.

Ιδιαίτερη μνεία γίνεται για τις διαστάσεις που πρέπει να καταλαμβάνουν οι πάγκοι των πωλητών. Η πρόβλεψη για το μήκος των έξι (6) μέτρων με δυνατότητα επέκτασης έως τα οκτώ (8), εάν υπάρχει δυνατότητα από άποψη χώρου, είναι σημαντική ρύθμιση και για λόγους ορθολογικής χρήσης του δημόσιου χώρου και για λόγους δημιουργίας θέσεων στη λαϊκή αγορά, ώστε να ικανοποιούνται αιτήματα περισσότερων πωλητών.

Τέλος, τονίζεται η υποχρέωση ευπρεπούς και κόσμιας συμπεριφοράς των πωλητών και διευκόλυνσης των ελεγκτικών οργάνων κατά τον έλεγχο.

Σκοπός του **άρθρου 32** είναι η περιγραφή της διαδικασίας απόδοσης προσωρινής θέσης σε παραγωγό εντός της λαϊκής αγοράς με δίκαιο, αντικειμενικό και διαφανή τρόπο.

Η διαδικασία περιλαμβάνει τρία στάδια, τα οποία περιγράφονται αναλυτικά στο άρθρο. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί είτε στην Περιφέρεια, είτε στο δήμο μόνιμης κατοικίας για διευκόλυνση του διοικούμενου και τα αιτήματα παραπέμπονται στην οικεία Επιτροπή για παροχή γνώμης. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατό να ικανοποιηθούν όλα τα αιτήματα, έχει προβλεφθεί αντικειμενικό σύστημα απόδοσης μορίων με κριτήρια, όπως παλαιότητα άδειας, ηλικία, εντοπιότητα, μη κατοχή

άδειας κ.ά. Η διαδικασία προβλέπει τη συνεργασία των δύο βαθμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, α' (Δήμοι) και β' (Περιφέρειες), όπως άλλωστε ορίζει και ο ν. 3852/2010 (Καλλικράτης).

Στο άρθρο 33 ορίζεται αντικειμενικό σύστημα μοριοδότησης για την κατανομή και τοποθέτηση των Συνεταιρισμών και των παραγωγών πωλητών σε λαϊκές αγορές, το οποίο περιλαμβάνει κριτήρια, όπως π.χ. παλαιότητα άδειας, αριθμό μελών για τους Συνεταιρισμούς, ηλικία, παραβατικότητα κ.ά.

Στο άρθρο 34 ορίζεται σύστημα μοριοδότησης για τη χορήγηση επαγγελματικών αδειών για λαϊκές αγορές και αποδίδονται μόρια για κάθε ευπαθή ομάδα του πληθυσμού, όπως πολύτεκνοι, τρίτεκνοι, άτομα με αναπηρία, άτομα απεξαρτημένα από εξαρτησιογόνες ουσίες, προστάτες μονογονεϊκών οικογενειών, γονείς-κηδεμόνες ανήλικων τέκνων. Τα πρόσωπα που εμπίπτουν στις ως άνω κατηγορίες του πληθυσμού δύνανται να συγκεντρώσουν και αθροιστικά μόρια (πολύτεκνος με αναπηρία) και διεκδικούν άδειες της Ομάδας α', του 60 %. Σε περίπτωση ισοβαμίας ως αντικειμενικό κριτήριο επιλογής τίθεται το χαμηλότερο οικογενειακό εισόδημα με βάση το εκκαθαριστικό της ΔΟΥ.

Το υπόλοιπο 40% των αδειών κατανέμεται σε όσους έχουν κάνει αίτηση και είναι άνεργοι. Η κατάταξη γίνεται με βάση μόνο το εισόδημα και οι έχοντες πιο χαμηλό εισόδημα δικαιούνται άδειας με βάση τον προς διάθεση αριθμό. Η χορήγηση των επαγγελματικών αδειών με τα παραπάνω εμπεδώνει τον κοινωνικό χαρακτήρα στην αδειοδότηση του υπαιθρίου εμπορίου διαφυλάσσοντας παράλληλα το δημόσιο συμφέρον.

Στο άρθρο 35 ορίζεται η διαδικασία απόδοσης, βελτίωσης θέσης και αμοιβαίας αλλαγής θέσης, μεταξύ πωλητών εντός συγκεκριμένης λαϊκής αγοράς, με την εισαγωγή συστήματος μοριοδότησης στην ίδια ή σε διαφορετικές λαϊκές αγορές. Τα κριτήρια είναι αντικειμενικά και αναφέρονται στην ηλικία, την παλαιότητα της άδειας και την παραβατικότητα.

Στο άρθρο 36 ορίζεται η υποχρέωση καταβολής ημερήσιου τέλους από τους πωλητές λαϊκών αγορών (παραγωγούς-επαγγελματίες), ο τρόπος καθορισμού του ύψους αυτού, τα αρμόδια προς τούτο όργανα, ο επιμερισμός των εσόδων, καθώς και η διαδικασία καταβολής. Το τέλος έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα και προορίζεται για την κάλυψη των πάσης φύσεως λειτουργικών αναγκών των λαϊκών αγορών, τη διοικητική τους υποστήριξη, τη διασφάλιση συνθηκών δημόσιας υγείας, τη φύλαξη των χώρων, τον εκσυγχρονισμό, τη βελτίωση αυτών, καθώς και την προβολή τους σε συνεργασία με τα συλλογικά όργανα των πωλητών σε αυτές.

Με σκοπό τη σχετική ομοιομορφία του ύψους του ημερήσιου τέλους και την αποφυγή κραυγαλέων ανισοτήτων ανά περιοχή, εισάγεται η εξής ρύθμιση: σε επίπεδο Περιφερειακής Ενότητας, το ύψος του μέγιστου εγκεκριμένου ημερήσιου

τέλους δε θα πρέπει να υπερβαίνει κατά 50% του αντίστοιχου ελάχιστου εγκεκριμένου ημερήσιου τέλους.

Επιπλέον, προβλέπεται ότι ένα ποσοστό 25% επί του εισπραττόμενου τέλους μπορεί να διατίθεται για δράσεις προβολής των λαϊκών αγορών που θα έχουν κοινωνικό χαρακτήρα και θα αφορούν τη στήριξη ευπαθών ομάδων του πληθυσμού.

Μέσω του μηχανισμού είσπραξης του ημερήσιου τέλους, υπό συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις, θα είναι δυνατό να συνεισπράττεται η συνδρομή υπέρ των δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Επίσης, τίθενται κριτήρια για το ύψος του ημερήσιου τέλους, τόσο των παραγωγών, όσο και των επαγγελματιών πωλητών.

Ως προς τους παραγωγούς, καθορίζεται το ελάχιστο ύψος του ανά μήνα ημερήσιου τέλους, ενώ ορίζεται ο τρόπος ενημέρωσης του φορέα λειτουργίας σε περίπτωση απουσίας του. Επίσης, ορίζεται το ύψος του προστίμου στις περιπτώσεις που ο παραγωγός παρά την δήλωση απουσίας του, προσέρχεται στην λαϊκή αγορά.

Σε περιπτώσεις φυσικής καταστροφής οφείλουν να ενημερώνουν τον φορέα λειτουργίας για την διάρκεια και το λόγο απουσίας τους και να ζητήσουν την απαλλαγή τους από την υποχρέωση του ημερήσιου τέλους. Για το σχετικό αίτημα γνωμοδοτεί η Επιτροπή Λαϊκών Αγορών ενώ, στις περιπτώσεις αυτές ο παραγωγός πωλητής δεν χάνει την θέση του.

ΥΠΟΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄.2.

ΛΟΙΠΕΣ ΥΠΑΙΘΡΙΕΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΑΓΟΡΕΣ

Άρθρο 37- 38

Τα εν λόγω άρθρα ρυθμίζουν θέματα που αφορούν στις λοιπές οργανωμένες υπαίθριες αγορές πλην λαϊκών αγορών. Συγκεκριμένα:

Στο άρθρο 37 εισάγεται ο θεσμός των «**Αγορών των Καταναλωτών**» και ορίζονται οι φορείς λειτουργίας αυτών, οι συμμετέχοντες και ο τρόπος διεξαγωγής τους. Σκοπός των αγορών αυτών, όπως αναφέρεται στο νόμο, είναι «...η ανάπτυξη καταναλωτικής συνείδησης και αλληλέγγυων δράσεων μεταξύ των πολιτών, μέσω της ενεργούς συμμετοχής των ίδιων των πολιτών σε εθελοντικές δράσεις και μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς... Για το λόγο αυτό, οι αγορές αυτές διοργανώνονται, υποχρεωτικά, με πρωτοβουλία των φορέων πολιτών-καταναλωτών, που

αναφέρονται στην παρ. 2 του παρόντος και η λειτουργία τους εγκρίνεται τελικώς με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου των Δήμων, στα όρια των οποίων έχουν την έδρα τους οι εν λόγω φορείς...».

Η διαφορά με τις λοιπές αγορές έγκειται στο ότι η συγκεκριμένη αγορά οργανώνεται μετά από πρωτοβουλία συλλογικών φορέων των πολιτών, όπως Ενώσεις Καταναλωτών του άρθρου 10 του ν.2251/1994, Συνεταιρισμούς Καταναλωτών, Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις και συλλογικούς φορείς πολιτών με νομική υπόσταση. Επιπλέον, το ημερήσιο ανταποδοτικό τέλος που θα είναι απαιτητό από τους δήμους, δύναται εκτός από χρήματα να είναι και σε είδος προκειμένου αυτά να διατεθούν για κοινωνικούς σκοπούς των δήμων, όπως π.χ. κοινωνικά παντοπωλεία και στήριξη ευπαθών ομάδων του πληθυσμού.

Οι σκοποί των φορέων που υποβάλλουν τη σχετική πρόταση θα πρέπει να είναι μη κερδοσκοπικοί, να στοχεύουν στην ανάπτυξη καταναλωτικής συνείδησης των πολιτών και την έμπρακτη αλληλεγγύη. Δικαίωμα συμμετοχής πέραν των επαγγελματιών αγροτών και Συνεταιρισμών έχουν και πολύ μικρές βιοτεχνικές υπηρεσίες τροφίμων και ειδών καθαρισμού.

Η αγορά, που θα διοργανώνεται με συχνότητα όχι παραπάνω της μιας φοράς ανά δίμηνο, πρέπει υποχρεωτικά να έχει τύχει της έγκρισης του δημοτικού συμβουλίου. Προβλέπεται υποχρεωτικά η έκδοση Κανονισμού Λειτουργίας μετά από πρόταση του φορέα, στον οποίο θα περιγράφονται όλοι οι απαιτούμενοι όροι και προϋποθέσεις προκειμένου να εξασφαλίζεται η ομαλή και εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, ήτοι, κατ' έλαχιστο τις κατηγορίες των πωλούμενων προϊόντων, το μέγιστο αριθμό πωλητών, καθώς και τα κριτήρια επιλογής-απόρριψης αυτών, ωράριο, καθαριότητας, αιτήσεις ενδιαφερομένων, υποβαλλόμενα δικαιολογητικά και τρόπο εξέτασης αυτών, πωλούμενα προϊόντα, χώρο λειτουργίας, στέρηση δικαιώματος συμμετοχής, σε περίπτωση παράβασης του κανονισμού λειτουργίας. Με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, εγκρίνεται η διενέργεια της αγοράς, ο κανονισμός λειτουργίας αυτής, όπως έχει προταθεί από τον φορέα ή με διορθώσεις-τροποποιήσεις – προσθήκες που κρίνονται αναγκαίες από τις Υπηρεσίες του και συμφωνία με το συλλογικό φορέα.

Σε κάθε περίπτωση οι πωλητές θα υπόκεινται στον έλεγχο των οργάνων της πολιτείας, τόσο ως προς την υγιεινή και την ασφάλεια των διατιθέμενων ειδών, όσο και ως προς τους αγορανομικούς ελέγχους.

Στο άρθρο 38 ρυθμίζονται θέματα εμποροπανηγύρεων που διενεργούνται με την ευκαιρία θρησκευτικών ή επετειακών εορτών, Πασχαλινών και Χριστουγεννιάτικων αγορών, Κυριακάτικων αγορών και λοιπών παραδοσιακών εμποροπανηγύρεων καθώς και λοιπών αγορών που διοργανώνονται στο πλαίσιο κάποιας πολιτιστικής εκδήλωσης. Ορίζεται η διάρκεια αυτών ανά κατηγορία, τα απαραίτητα

δικαιολογητικά για τη συμμετοχή των πωλητών, θέματα κατανομής των προς διάθεση θέσεων, κανόνες δημοσιότητας. Ως αντικειμενικός τρόπος για τη θέση που θα καταλάβει ο κάθε πωλητής έχει τεθεί η κλήρωση.

Οι βεβαιώσεις δραστηριοποίησης ετήσιας διάρκειας σε καμία περίπτωση δε συνιστούν διοικητικές άδειες υπαιθρίου εμπορίου οποιασδήποτε μορφής (λαϊκών, πλανοδίου, στάσιμου εμπορίου), οι οποίες χορηγούνται με κοινωνικά κριτήρια κατόπιν προκήρυξης.

Πέραν των προαναφερομένων, κατοχυρώνεται για πρώτη φορά νομοθετικά η δυνατότητα σε Πολιτιστικούς, Εξωραϊστικούς, Τοπικούς Συλλόγους που αποδεδειγμένα διοργανώνουν επί δεκαπέντε (15) συναπτά έτη υπαίθρια αγορά στο πλαίσιο κάποιας εκδήλωσης γενικότερου πολιτιστικού ή εκπαιδευτικού ενδιαφέροντος, να αναλάβουν οι ίδιοι τη διοργάνωση αυτής, εφόσον παρθεί απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου.

Εισάγεται ειδική πρόβλεψη για τους Ρομά οι οποίοι μπορούν να συνδιοργανώνουν υπαίθριες αγορές με τους δήμους της χώρας στο πλαίσιο αποκλειστικώς κάποιας πολιτιστικής εκδήλωσης. Η ρύθμιση στοχεύει στην ανάδειξη του ιδιαίτερου χαρακτήρα των Ρομά και στην κοινωνική τους ένταξη.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 39** (Υπαίθριες Δραστηριότητες με ψυχαγωγικό αντικείμενο προσωρινού χαρακτήρα), διευκρινίζεται ότι οι εν λόγω δραστηριότητες δεν υπακούουν στους ποσοτικούς περιορισμούς του υπαίθριου εμπορίου και είναι ανεξάρτητες δραστηριότητες. Επίσης, στα πλαίσια του συστήματος αδειοδότησης των δραστηριοτήτων που υπάγονται σ' αυτές, εισάγονται ρυθμίσεις σχετικές με τη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την ασφάλεια τόσο των μηχανημάτων όσο και των χώρων στους οποίους αυτά εγκαθίστανται, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι στους χώρους αυτούς συγκεντρώνεται μεγάλος αριθμός καταναλωτών, στην περίπτωση δε των ψυχαγωγικών παιχνιδιών, κυρίως παιδιών. Το εισαγόμενο σύστημα αδειοδότησης, στηριζόμενο στις αρχές της αναλογικότητας και της προσφορότητας, κρίθηκε επιβεβλημένο για λόγους δημοσίου συμφέροντος, συνδεδεμένους με την προστασία της δημόσιας υγείας, του περιβάλλοντος και της εθνικής, ιστορικής, πολιτιστικής, οικιστικής και καλλιτεχνικής κληρονομιάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΘΕΜΑΤΑ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΣΤΑΣΙΜΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Άρθρα 40-45

Στο **άρθρο 40** ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα στάσιμου εμπορίου, όπως η οριοθέτηση των θέσεων άσκησης υπαιθρίου εμπορίου, η χορήγηση βραχυχρόνιων

αδειών κατά τους καλοκαιρινούς μήνες που αφορά την παροχή και διάθεση πρόχειρων γευμάτων, καθώς και η χορήγηση άδειας κατάληψης κοινόχρηστου χώρου κατά την διοργάνωση εκθέσεων, αθλητικών ψυχαγωγικών, πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων. Ορίζονται πληθυσμιακά όρια για την απόσταση μεταξύ των θέσεων του υπαιθρίου εμπορίου και προβλέπεται επίσης η έγκριση της Τροχαίας για τον καθορισμό των θέσεων, ώστε να υπάρχει ασφάλεια για τη σωματική ακεραιότητα των διερχομένων και την εύκολη πρόσβαση του καταναλωτικού κοινού.

Στο άρθρο 41 ορίζεται η διαδικασία τοποθέτησης παραγωγών πωλητών σε θέσεις στάσιμου εμπορίου, η οποία περιγράφεται σε στάδια και στο **άρθρο 42** προβλέπεται σύστημα μοριοδότησης για την τοποθέτηση παραγωγών πωλητών σε θέσεις στάσιμου εμπορίου με αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια. Μεταξύ ισοβαθμούντων γίνεται κλήρωση. Με ανάλογο τρόπο, στα **άρθρα 43 και 44** ορίζεται η διαδικασία τοποθέτησης επαγγελματιών πωλητών σε θέσεις στάσιμου εμπορίου και η χορήγηση των σχετικών αδειών στις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού.

Με το **άρθρο 45** δίνεται η δυνατότητα (είχε καταργηθεί με το ν. 4264/2014) σε καλλιτέχνες και χειροτέχνες να εκδώσουν άδεια υπαιθρίου εμπορίου προκειμένου να διαθέτουν τα έργα τους απευθείας στους αποδέκτες αυτών. Με σκοπό την ύπαρξη εστιών καλλιτεχνών-χειροτεχνών στους δρόμους του αστικού ιστού, ώστε και οι ίδιοι να ενισχύσουν το εισόδημά τους και η πόλη να αποκτήσει αισθητικά μια διαφορετική κουλτούρα, το όριο της ελάχιστης απόστασης των εκατονπενήντα (150) μέτρων που ισχύει για την απόσταση μεταξύ των θέσεων άσκησης στασίμου εμπορίου, ειδικά για τους καλλιτέχνες-χειροτέχνες, δεν υφίσταται.

Επιπλέον, ορίζονται τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και προβλέπονται οι φορείς πιστοποίησης της ίδιας δημιουργίας, τόσο για τα φυσικά πρόσωπα, όσο και για τις ΚΟΙΝΣΕΠ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

ΠΛΑΝΟΔΙΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

ΑΡΘΡΑ 46-50

Στο άρθρο 46 ορίζονται οι προϋποθέσεις άσκησης του υπαίθριου πλανοδίου εμπορίου, τα πληθυσμιακά όρια των περιοχών, στις οποίες επιτρέπεται η άσκηση αυτού, οι αρχές χορήγησης των σχετικών αδειών, καθώς και η άσκηση του πλανοδίου εμπορίου από κατόχους σχετικής άδειας με αντικείμενο κινητή καντίνα και φορητή εγκατάσταση έψησης. Ειδικά για την εν λόγω κατηγορία έχει

προβλεφθεί η δίκαιη στάση, ακριβώς γιατί απαιτείται ένας χρόνος που θα πρέπει να παρασκευαστούν τα πρόχειρα γεύματα και αυτό δε θα πρέπει για λόγους ασφαλείας να γίνεται όταν το όχημα είναι εν κινήσει.

Στο άρθρο 47 ορίζεται σε στάδια η διαδικασία χορήγησης αδειών πλανοδίου εμπορίου σε παραγωγούς πωλητές και στο **άρθρο 48** ορίζεται αντικειμενικό σύστημα μοριοδότησης για την επιλογή αυτών.

Στο άρθρο 49 ορίζεται η διαδικασία χορήγησης αδειών πλανοδίου εμπορίου σε επαγγελματίες πωλητές με κοινωνικά και πάλι κριτήρια. Αρμόδια Αρχή για την εκτίμηση της ανάγκης για την έκδοση αδειών πλανοδίου εμπορίου είναι η Περιφέρεια και οι άδειες, προκειμένου να προκηρυχθούν, θα πρέπει να υπάρχει απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου. Η αδειοδότηση γίνεται με βάση μοριοδότηση που περιγράφεται στο **άρθρο 50**.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΛΕΓΧΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΩΝ – ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΑΡΘΡΑ 51-58

Στο άρθρο 51 αναφέρονται οι φορείς ελέγχου των διατάξεων του νόμου. Αξιοσημείωτο είναι ότι τα πρόστιμα είναι κατά κύριο λόγο διοικητικά και το ποινικό μέρος αφορά μόνο στην ψευδή βεβαίωση των τριμελών επιτροπών αυτοψίας στις καλλιέργειες των παραγωγών του άρθρου 12, και στην πώληση βιομηχανικών προϊόντων. Τα πρόστιμα έχουν μειωθεί κατά πολύ σε σχέση με τα προβλεπόμενα στον 4264/2014, έχουν ορθολογικοποιηθεί και υπακούουν στις νέες οικονομικές συνθήκες της χώρας. Επιπλέον, υπάρχει διαβάθμιση αυτών με βάση κυρίως την έκταση της παρανομίας (πχ άλλο πρόστιμο ισχύει για πώληση χωρίς άδεια προϊόντων για τα οποία χρησιμοποιήθηκε μεγάλο όχημα και χαμηλότερο για πώληση δίχως τη χρήση οχήματος).

Στα άρθρα 52 και 53 ορίζονται οι υποχρεώσεις και τα καθήκοντα των ελεγκτών κατά τη διενέργεια σχετικών ελέγχων και οι υποχρεώσεις των ελεγχομένων αντίστοιχα. **Στο άρθρο 54** ορίζεται η διαδικασία ελέγχου και επιβολής των κυρώσεων για τις παραβάσεις που διαπιστώνονται, καθώς και η διοικητική και δικαστική προστασία που παρέχεται στους διοικούμενους.

Στο άρθρο 55 ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα των κυρώσεων που έχουν προβλεφθεί στο νόμο, οι οποίες παρουσιάζονται αναλυτικά στο σχετικό Παράρτημα

που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του. Σε περίπτωση που ο διοικούμενος εντός είκοσι (20) ημερών από την σε αυτόν ημερομηνία κοινοποίησης προβεί στην καταβολή του χρηματικού προστίμου παραιτούμενος από την άσκηση ένδικων μέσων, τότε δικαιούται να πληρώσει το πρόστιμο κατά το ήμισυ.

Στο άρθρο 56 ορίζεται η διαδικασία είσπραξης των επιβαλλόμενων διοικητικών προστίμων και ο επιμερισμός των εσόδων. και στο άρθρο 57 οι ποινικές κυρώσεις, οι οποίες αφορούν μόνο στην ψευδή βεβαίωση των τριμελών επιτροπών αυτοψίας στις καλλιέργειες των παραγωγών του άρθρου 12 και στην πώληση βιομηχανικών προϊόντων.

Στο άρθρο 58 προβλέπεται η τήρηση ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων, για την παρακολούθηση εν γένει των αδειών υπαιθρίου εμπορίου, με τη σύσταση μητρώου αδειών, μητρώου ελέγχων –προστίμων και μητρώου λαϊκών αγορών. Το πληροφοριακό αυτό σύστημα θα αποτελεί στην ουσία μια «χαρτογράφηση» της περιοχής του υπαιθρίου εμπορίου και θα δώσει στην Πολιτεία γνώση για όλες τις πτυχές και δραστηριότητες που ασκούνται στο υπαίθριο εμπόριο. Με Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης και Εσωτερικών θα περιγραφεί επακριβώς η λειτουργία της ηλεκτρονικής αυτής πλατφόρμας, οι έχοντες πρόσβαση σε αυτό και κάθε άλλη λεπτομέρεια που απαιτείται. Η Υπουργική Απόφαση θα είναι κοινή για το λόγο ότι χειριστές του συστήματος θα είναι τα στελέχη των ΟΤΑ α' και β' βαθμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΑΡΘΡΑ 59-60

Στα εν λόγω άρθρα ορίζονται οι μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις αντίστοιχα.

ΜΕΡΟΣ Β'

Α. Γενικό Μέρος

Το μέρος Β' του παρόντος σχεδίου νόμου επιχειρεί να θεραπεύσει μια σειρά δυσλειτουργιών και προβλημάτων τα οποία πλήττουν εδώ και αρκετά χρόνια τον επιμελητηριακό θεσμό, ώστε τα εμπορικά, βιομηχανικά, βιοτεχνικά και επαγγελματικά Επιμελητήρια της χώρας να ασκούν αποτελεσματικά τις αρμοδιότητες αναπτυξιακού χαρακτήρα οι οποίες τους έχουν ανατεθεί. Αυτές οι αρμοδιότητες διακρίνονται σε τρεις βασικές κατηγορίες: παροχή υπηρεσιών

υψηλού επιπέδου στα μέλη τους (συμπεριλαμβανομένης της διεκπεραίωσης διαδικασιών δημοσίου δικαίου), υποστήριξη του εθνικού αναπτυξιακού σχεδιασμού ως θεσμοθετημένοι σύμβουλοι της Πολιτείας και συμβολή στην κατάρτιση και την υλοποίηση δράσεων έργων και προγραμμάτων, χρηματοδοτούμενων από εθνικούς, κοινοτικούς ή άλλους πόρους, ως φορείς περιφερειακής ανάπτυξης.

Οι βασικοί ανασταλτικοί παράγοντες για την αποτελεσματική άσκηση αυτών των αρμοδιοτήτων είναι ο κατακερματισμός του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου και η έλλειψη πόρων. Είναι χαρακτηριστικό ότι ήδη από το 2007, σε έρευνα που πραγματοποίησε ο Σύλλογος των Υπαλλήλων Επιμελητηρίων Νήσων Αιγαίου και ΚΕΕΕ, με τη συμμετοχή των ίδιων των εργαζομένων στα Επιμελητήρια, είχαν αναδειχθεί έξι βασικά προβλήματα στην οργάνωση και λειτουργία του θεσμού:

1. Αποδυνάμωση του ρόλου τους ως συμβουλευτικά και γνωμοδοτικά όργανα
2. Υποστελέχωση
3. Ανεπαρκής οργάνωση και λειτουργία υπηρεσιών
4. Έλλειψη στρατηγικής και σχεδιασμού.
5. Χαμηλό ποσοστό διάθεσης πόρων για επιμελητηριακούς σκοπούς.
6. Κατακερματισμός υπηρεσιών με αρμοδιότητες για την στήριξη και την προώθηση της επιχειρηματικότητας σε σειρά δημόσιων φορέων εκτός Επιμελητηρίων.

Αντίστοιχα προβλήματα καταγράφηκαν κατά τη μακρά περίοδο διαβούλευσης επί του παρόντος σχεδίου νόμου με τις διοικήσεις των Επιμελητηρίων και της ΚΕΕΕ, την Ομοσπονδία του Συλλόγου Υπαλλήλων Επιμελητηρίων και άλλους κοινωνικούς εταίρους. Παρότι αυτές οι δυσχέρειες επιδρούν αρνητικά στο σύνολο του δημόσιου τομέα, ο επιμελητηριακός θεσμός, ευρισκόμενος στο σημείο τομής μεταξύ της δημόσιας πολιτικής και της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, διαθέτει ορισμένες ενδογενείς δυνατότητες, προκειμένου να τις υπερβεί. Ο στρατηγικός στόχος των προτεινόμενων διατάξεων είναι η πλήρης αξιοποίηση αυτών των δυνατοτήτων.

Αναγκαία προϋπόθεση για τον εκσυγχρονισμό του θεσμού είναι η αποσαφήνιση του νομοθετικού πλαισίου που διέπει την λειτουργία του. Προς αυτή την κατεύθυνση, επιχειρείται η αναμόρφωση και συγκέντρωση του βασικού όγκου των σχετικών διατάξεων σε έναν νόμο. Επιπλέον:

- αποσαφηνίζεται η έννοια της εποπτείας που ασκείται από την Πολιτεία,
- ευθυγραμμίζεται πλήρως η οικονομική διαχείριση των Επιμελητηρίων με τις υφιστάμενες διατάξεις περί δημόσιου λογιστικού και δημόσιων προμηθειών,

- θεσπίζεται ένα νέο όργανο, το Περιφερειακό Επιμελητηριακό Συμβούλιο, ώστε οι αναπτυξιακές δράσεις των Επιμελητηρίων να βρίσκονται σε αρμονία με τον ευρύτερο περιφερειακό σχεδιασμό, όπως αυτός εκφράζεται από τη δεύτερη βαθμίδα της τοπικής αυτοδιοίκησης,
- εισάγεται ο θεσμός των Κέντρων Υποστήριξης Επιχειρήσεων, προκειμένου η λογική της υπηρεσίας μίας στάσης να επεκταθεί σταδιακά σε όλα τα στάδια του κύκλου ζωής μιας επιχείρησης, κυρίως μέσω της αξιοποίησης της διαλειτουργικότητας των πληροφοριακών συστημάτων του δημοσίου και της ηλεκτρονικοποίησης των διαδικασιών,
- αποσαφηνίζεται η σχέση μεταξύ του Γενικού Εμπορικού Μητρώου και των μητρώων που τηρούν τα Επιμελητήρια, ώστε να προκύπτει με ασφάλεια η ιδιότητα μιας επιχείρησης ή ατομικής εταιρίας ως μέλους του Επιμελητηρίου,
- θεσπίζονται για πρώτη φορά διατάξεις σχετικά με την πειθαρχική ευθύνη των διοικήσεων των Επιμελητηρίων και της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων και
- ενισχύεται η αναλογικότητα του εκλογικού συστήματος, με ταυτόχρονη ενθάρρυνση της συμμετοχής της γυναικείας επιχειρηματικότητας στη διοίκηση των Επιμελητηρίων.

Αναφορικά με την έλλειψη πόρων που πλήττει τα περισσότερα Επιμελητήρια της χώρας, παρέχονται αυξημένες θεσμικές δυνατότητες για την ανάπτυξη συνεργειών και οικονομιών κλίμακας, τόσο σε περιφερειακό επίπεδο, όσο και μεταξύ τμημάτων. Επιπλέον, αυξάνεται η ευελιξία των διοικήσεων αναφορικά με τον καθορισμό διαφορετικών κατηγοριών ανταποδοτικών υπηρεσιών, οι οποίες θα αντιστοιχούν στην προαιρετική συνδρομή που καταβάλουν τα μέλη. Με αυτό τον τρόπο, επιδιώκεται αφενός η ενίσχυση των εσόδων των Επιμελητηρίων, αφετέρου η ανάδειξη των ανταποδοτικών υπηρεσιών σε πόλο έλξης για τα μέλη τους. Διακρίνονται, επίσης, με σαφήνεια οι συνδρομές των μελών από τα τέλη που συνδέονται με το Γενικό Εμπορικό Μητρώο (ΓΕΜΗ). Συγκεκριμένα, ορίζεται ρητά ότι η καταβολή της ετήσιας συνδρομής δεν αποτελεί προϋπόθεση για την παροχή υπηρεσιών ή τη χορήγηση εγγράφων από το ΓΕΜΗ.

Η οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια των Επιμελητηρίων καθώς και ο σκοπός αυτών για την προώθηση της επιχειρηματικότητας και την ανάπτυξη των ελληνικών επιχειρήσεων προϋποθέτουν ενιαία αντιμετώπιση των κανόνων που διέπουν τη λειτουργία τους προκειμένου να διασφαλιστεί η ισόρροπη ανάπτυξη της χώρας. Η εισαγωγή πειθαρχικών κανόνων σχετικών με τη λειτουργία των διοικήσεων των Επιμελητηρίων και της ΚΕΕ συμβάλλει στην εδραίωση ομογενούς πλαισίου επιμελητηριακής δράσης.

Τέλος, εκσυγχρονίζεται το θεσμικό πλαίσιο για τα Διμερή Επιμελητήρια, προκειμένου να καταστούν ουσιαστικός παράγοντας εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας και αποτελεσματικότητας της διμερούς διπλωματίας. Προς αυτή την κατεύθυνση, αποδίδονται σχετικές αρμοδιότητες, όχι μόνο στο Υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης, αλλά και στο Υπουργείο Εξωτερικών.

Β. Ειδικό Μέρος

Με τις διατάξεις του μέρους Β' του παρόντος προβλέπονται ειδικότερα τα ακόλουθα:

Στο **άρθρο 61** περιλαμβάνονται οι ορισμοί των όρων «Επιμελητήριο», «Περιφερειακό Επιμελητηριακό Συμβούλιο» και «Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων». Σήμερα, ο όρος «Επιμελητήριο», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν σχέδιο νόμου, αναφέρεται στα παρακάτω νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου:

1	ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
2	ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
3	ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
4	ΕΜΠΟΡΙΚΟ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
5	ΕΜΠΟΡΙΚΟ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
6	ΕΜΠΟΡΙΚΟ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
7	ΕΜΠΟΡΙΚΟ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΡΟΔΟΠΗΣ
8	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ & ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΡΟΔΟΠΗΣ
9	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
10	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
11	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
12	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
13	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ
14	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ
15	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΡΤΑΣ
16	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΧΑΪΑΣ
17	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΒΟΙΩΤΙΑΣ
18	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

19	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΔΡΑΜΑΣ
20	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
21	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΒΡΟΥ
22	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΥΒΟΙΑΣ
23	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
24	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΖΑΚΥΝΘΟΥ
25	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΗΛΕΙΑΣ
26	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΗΜΑΘΙΑΣ
27	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
28	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
29	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
30	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΑΒΑΛΑΣ
31	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
32	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
33	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
34	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ-ΙΘΑΚΗΣ
35	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΙΛΚΙΣ
36	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΟΖΑΝΗΣ
37	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
38	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
39	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
40	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ
41	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΛΑΣΙΘΙΟΥ
42	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΛΕΣΒΟΥ
43	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΑΔΑΣ
44	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
45	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
46	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΞΑΝΘΗΣ
47	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΠΕΛΛΗΣ
48	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΠΙΕΡΙΑΣ
49	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΠΡΕΒΕΖΗΣ
50	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟΥ
51	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΣΑΜΟΥ

52	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΣΕΡΡΩΝ
53	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
54	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
55	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΦΛΩΡΙΝΑΣ
56	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΦΩΚΙΔΑΣ
57	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
58	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΧΑΝΙΩΝ
59	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΧΙΟΥ

Ως

Επιμελητήρια ορίζονται οι αυτοτελείς υποχρεωτικές ενώσεις φυσικών και νομικών προσώπων, που ασκούν εμπορική δραστηριότητα. Η αυτοτέλεια των Επιμελητηρίων είναι οικονομική και διοικητική. Μέλη των Επιμελητηρίων είναι αυτοδίκαια όσα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ασκούν εμπορική δραστηριότητα, έννοια η οποία σύμφωνα με την υπ' αρ. 774/1999 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου περιλαμβάνει τρία βασικά στοιχεία:

(α) την ριψοκίνδυνη διαμεσολάβηση ή άλλη παροχής υπηρεσιών κατά την παραγωγή και κυκλοφορία των αγαθών και των υπηρεσιών.

(β) Την επιδίωξη του κέρδους.

(γ) Την απεύθυνση των υπηρεσιών από φυσικό ή νομικό πρόσωπο εντός της αγοράς («προς το κοινό») και όχι σε ιδιωτική βάση.

Μέλη των Επιμελητηρίων δύνανται να είναι οικειοθελώς και άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία ασκούν οικονομική ή επαγγελματική δραστηριότητα που δεν εμπίπτει στην έννοια της εμπορικής δραστηριότητας.

Στο **άρθρο 62** ορίζεται σαφώς ο σκοπός των Επιμελητηρίων. Τα Επιμελητήρια συμβάλλουν στην προστασία και την ανάπτυξη του συνόλου των τομέων της οικονομίας με στόχο της πρόοδο αυτής σε εθνικό επίπεδο. Περαιτέρω, προς επίρρωση του προαναφερόμενου στόχου, τα Επιμελητήρια αποτελούν συμβούλους της Πολιτείας για οικονομικά θέματα καταθέτοντας τεκμηριωμένες γνωμοδοτικές εισηγήσεις. Ως προς τα μέλη τους τα Επιμελητήρια οφείλουν να παρέχουν πληροφορίες για θέματα που άπτονται τις επιχειρηματικής δραστηριότητας. Τέλος, παρέχουν υπηρεσίες υποστήριξης στα μέλη τους και ασκούν κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιότητες δημοσίου δικαίου, όπως είναι η λειτουργία των Υπηρεσιών Μιας Στάσης και του Γενικού Εμπορικού Μητρώου.

Στο **άρθρο 63** ορίζεται η διαδικασία ίδρυσης Επιμελητηρίων και προσδιορίζεται σαφώς η χωρική αρμοδιότητα του κάθε Επιμελητηρίου, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη αυτής της περιφερειακής ενότητας. Παρέχεται η εξουσιοδότηση ίδρυσης

και κατάργησης Επιμελητηρίων με προεδρικό διάταγμα, καθώς ως ΝΠΔΔ η ίδρυση και η σύστασή τους απαιτούν πράξη του νομοθετικού οργάνου ή πράξη κατά νομοθετική εξουσιοδότηση.

Το προεδρικό διάταγμα ίδρυσης ή κατάργησης εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης και απλή γνώμη της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων (ΚΕΕ).

Το ίδιο άρθρο εξουσιοδοτεί τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης να εκδίδει αποφάσεις συγχώνευσης των Επιμελητηρίων μετά από απλή γνώμη της ΚΕΕ ή κατόπιν εισήγησης του οικείου Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου. Τέτοιες αποφάσεις εκδίδονται ιδίως σε περιπτώσεις που τα μέλη Επιμελητηρίου είναι λιγότερα από 5.000 ή, από τις οικονομικές καταστάσεις Επιμελητηρίου, προκύπτει αδυναμία υλοποίησης των επιμελητηριακών σκοπών. Αυτή η δυνατότητα κρίνεται απαραίτητη, καθώς παρατηρείται ότι Επιμελητήρια λόγω της μείωσης των μελών τους δεν είναι σε θέση να καλύψουν ούτε τις λειτουργικές τους ανάγκες.

Οι συγκεκριμένες αποφάσεις ρυθμίζουν όλα τα θέματα διαδοχής των συγχωνευόμενων προσώπων, ιδίως σε σχέση με τα κινητά και ακίνητα περιουσιακά τους στοιχεία, τις εκκρεμείς δίκες, τον τρόπο κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων του νομικού προσώπου το οποίο θα προκύψει από την συγχώνευση και την ίδρυση παραρτημάτων στη χωρική ενότητα αρμοδιότητάς του (σε κάθε περίπτωση κάθε Επιμελητήριο δύναται να ιδρύει παραρτήματα με απόφαση Διοικητικού Συμβουλίου, ανεξάρτητα από την όποια διαδικασία συγχώνευσης).

Η συγχώνευση ολοκληρώνεται με την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος, μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης και γνώμη του οικείου Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου, με το οποίο συστήνεται το νέο νομικό πρόσωπο και θα ρυθμίζεται η διάρθρωση των οργανικών μονάδων του, καθώς και η κατανομή του προσωπικού των συγχωνευόμενων Επιμελητηρίων σε αυτά.

Στο **άρθρο 64** ορίζονται τα σχετικά με τα μέλη των Επιμελητηρίων. Ειδικότερα ορίζεται (παρ.1) ότι μέλη των Επιμελητηρίων είναι αυτοδίκαια τα νομικά και φυσικά πρόσωπα που εγγράφονται υποχρεωτικά στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο και για όσο διάστημα παραμένουν υποχρεωτικά εγγεγραμμένα σε αυτό. Ωστόσο δυνατότητα για εγγραφή ως μέλη του Επιμελητηρίου έχουν και όσα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δύνανται να εγγραφούν προαιρετικά στο ΓΕΜΗ. Εν προκειμένω, με δεδομένο ότι ειδικά τα πρόσωπα της περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3419/2005 δύνανται να διαγραφούν με αίτησή τους από το ΓΕΜΗ, ανάλογα θα ισχύουν και για την

διαγραφή τους από μέλη του Επιμελητηρίου. Η σχετική αίτηση εγγραφής υποβάλλεται στο Επιμελητήριο στην Υπηρεσία ΓΕΜΗ του οποίου εγγράφησαν.

Με την παρ. 2 διατηρείται η ήδη υφιστάμενη δυνατότητα προαιρετικής εγγραφής προσώπων στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια αναστολής καταβολής του Φ.Π.Α. κατά την εισαγωγή αγαθών και εφαρμογή του συστήματος αντιστροφής της υποχρέωσης για τις παραδόσεις αγαθών στο εσωτερικό της χώρας, σύμφωνα με την παράγραφο 4α του άρθρου 29 του ν. 2960/2001 (Α' 265), όπως ισχύει. Άρα, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του τελευταίου άρθρου από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα στα οποία έχει δοθεί η άδεια αναστολής καταβολής ΦΠΑ, τα Επιμελητήρια οφείλουν να τα εγγράφουν ως μέλη τους.

Τέλος στην παρ. 3 ορίζονται ο τρόπος αυτόματης ενημέρωσης του μητρώου μελών του Επιμελητηρίου από το ΓΕΜΗ καθώς και η δυνατότητα των Επιμελητηρίων να τηρούν και άλλα στοιχεία για τα μέλη τους είτε στο μητρώο μελών είτε σε άλλα δευτερεύοντα μητρώα, τηρώντας όμως σε κάθε περίπτωση όσα ορίζονται στο ν. 2472/1997.

Στο **άρθρο 65** ρυθμίζονται οι αρμοδιότητες των Επιμελητηρίων.

Ειδικότερα, στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι τα Επιμελητήρια ασκούν και αρμοδιότητες δημοσίου δικαίου που σχετίζονται με την επιχειρηματικότητα, οσάκις τους αποδίδονται με ειδικές διατάξεις.

Στην παράγραφο 2 απαριθμούνται οι αρμοδιότητες των Επιμελητηρίων.

Στην περ. α' αναφέρονται οι συμβουλευτικές αρμοδιότητες και ο τρόπος και η διαδικασία άσκησής τους καθώς και οι λοιποί τρόποι συμμετοχής τους στον αναπτυξιακό σχεδιασμό.

Στην περ. β' εξειδικεύεται ένας από τους τρόπους άσκηση των ανωτέρω συμβουλευτικών αρμοδιοτήτων. Συγκεκριμένα, καθιερώνεται ο θεσμός του επιμελητηριακού δημοψηφίσματος, μετά από πρόταση του 1/3 των ταμειακώς ενήμερων μελών και με την συμμετοχή τουλάχιστον του 60% των ταμειακώς ενήμερων μελών. Με αυτό τον τρόπο πολλαπλασιάζονται οι δυνατότητες άμεσης συμμετοχής των μελών κατά την άσκηση αυτών των αρμοδιοτήτων. Επιπλέον παρέχεται η δυνατότητα στα ίδια τα μέλη του Επιμελητηρίου να αποφασίζουν για τις υπηρεσίες που επιθυμούν να λαμβάνουν και εξειδικεύεται ο τρόπος λήψης της σχετικής απόφασης.

Στην περ. γ' καθιερώνεται η δυνατότητα συμμετοχής των Επιμελητηρίων σε επιτροπές και όργανα σχεδιασμού έργων υποδομής.

Στην περ. δ' αναφέρονται αρμοδιότητες καταγραφής εμπορικών ή επαγγελματικών εθίμων και πιστοποίησης καταγωγής προϊόντων, παρακολούθησης, μελέτης και

παροχής πληροφόρησης τόσο προς τα μέλη τους όσο και προς την πολιτεία σχετικά με διεθνείς οικονομικές εξελίξεις καθώς και η αρμοδιότητα υποβολής τεκμηριωμένων προτάσεων στη βάση των σχετικών μελετών και των συμπερασμάτων τους, με έμφαση στην ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Επίσης, για την αποτελεσματικότερη οργάνωση της αρμοδιότητας εκπόνησης και έκδοσης μελετών – ιδίως κλαδικών - και την βέλτιστη αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων, προβλέπεται συνεργασία των Επιμελητηρίων κάθε περιφέρειας με συντονισμό από το οικείο Περιφερειακό Επιμελητηριακό Συμβούλιο και την Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων.

Στην περ. ε' αναφέρονται οι αρμοδιότητες των Επιμελητηρίων αναφορικά με την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών ΓΕΜΗ οι οποίες εντάσσονται στις οργανικές μονάδες τους, καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις άσκησης αυτών.

Στην περ. στ' αναφέρονται οι αρμοδιότητες διενέργειας πραγματογνωμοσυών και δειγματοληψιών, οι οποίες συνδέονται με την εξωδικαστική επίλυση διαφορών μέσω διαιτησίας την οποία αναλαμβάνουν εξειδικευμένα πρόσωπα, έναντι αμοιβής την οποία καθορίζει η Διοικητικής Επιτροπής.

Στην περ. ζ' ορίζεται ρητά ότι τα Επιμελητήρια μπορούν να επιδιώκουν τους σκοπούς τους μέσω της σύστασης ομάδων εργασίας ή της ανάθεσης σε πρόσωπα με εξειδικευμένες γνώσεις συγκεκριμένων εργασιών ή μελετών.

Στην περ. η' παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης να αναθέτει με απόφασή του στα Επιμελητήρια κάθε άλλο έργο που συνδέεται με τον σκοπό τους.

Στην παράγραφο 3 απαριθμούνται οι δραστηριότητες που μπορούν να ασκούν τα Επιμελητήρια για την επίτευξη του σκοπού τους καθώς και οι σχετικές προϋποθέσεις. Μεταξύ αυτών είναι η διαχείριση βιομηχανικών ζωνών, εμπορικών κέντρων, εκθέσεων κλπ (περ. α) καθώς και η σύσταση εταιριών ή η συμμετοχή τους στο κεφάλαιο εταιριών (περ. β', γ' και δ').

Η σύσταση των μη κερδοσκοπικών εταιριών της περίπτωσης β' γίνεται για τους σκοπούς που αναφέρονται περιοριστικά σε αυτήν και προϋποθέτει την γνωστοποίησή της στον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης, μέσω της υποβολής έκθεσης όπου περιγράφεται ο οικονομικός σκοπός που επιδιώκεται μέσω της σύστασης, αναλύονται τα μέσα και οι πόροι που θα έχει στην διάθεσή της η εταιρεία για την επιδίωξή του και τεκμηριώνεται η σύνδεση των δραστηριοτήτων της εταιρείας με την αποστολή των Επιμελητηρίων. Στόχος είναι να επιβεβαιώνεται ότι συντρέχουν τρεις βασικές προϋποθέσεις για την ομαλή λειτουργία αυτών των εταιρειών: πρώτον, ότι η σύστασή τους δεν θέτει σε κίνδυνο την οικονομική βιωσιμότητα των Επιμελητηρίων. Δεύτερον, ότι εξυπηρετούνται οι σκοποί που ορίζει ο νόμος. Τρίτον, ότι οι συσταθείσες εταιρείες και το προσωπικό τους δεν

ασκούν αρμοδιότητες δημοσίου δικαίου, οι οποίες έχουν ανατεθεί κατ' εξουσιοδότηση στα Επιμελητήρια, καθώς αυτές πρέπει να ασκούνται από οργανικές μονάδες και υπαλλήλους που υπάγονται στις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα.

Αντίστοιχη διαδικασία εφαρμόζεται και για την συμμετοχή των Επιμελητηρίων, κατόπιν απόφασης του Διοικητικού τους Συμβουλίου, σε κεφαλαιουχικές εταιρίες για σκοπούς που αναφέρονται περιοριστικά στην περίπτωση γ'. Ιδιαίτερη σημασία έχει η έννοια του ειδικού σκοπού δημοσίου συμφέροντος, ο οποίος πρέπει να εξυπηρετείται από αυτή την ενέργεια. Ως τέτοιος σκοπός θα μπορούσε να νοηθεί, η εξειδίκευση ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται στα μέλη, η συμμετοχή σε συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα και η ανάπτυξη συνεργειών με άλλους δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς, στο πλαίσιο ευρύτερων αναπτυξιακών ή κοινωνικών δράσεων. Στην περίπτωση δ' ορίζεται ρητά ότι είναι δυνατή η συμμετοχή στο αρχικό κεφάλαιο ή στις αυξήσεις αυτού αλλά απαγορεύεται η οικονομική ενίσχυση των εταιριών με οποιονδήποτε άλλο τρόπο. Άλλες δραστηριότητες που μπορούν να αναλαμβάνουν είναι εκπαιδευτικής και ενημερωτικής φύσεως (περ. ε, στ και η) καθώς και δραστηριότητες περιορισμένης οικονομικής ενίσχυσης, ηθικής επιβράβευσης και συμβολής στην αντιμετώπιση καταστάσεων εκτάκτου ανάγκης (περ. ζ', η' και ι'). Ειδικά ως προς την ενημέρωση των μελών για το έργο τους, αυτή πραγματοποιείται σε κάθε περίπτωση μέσω ιστοσελίδας, στην οποία αναρτώνται υποχρεωτικά τουλάχιστον όσα στοιχεία αναφέρονται στην περίπτωση θ'.

Οι δαπάνες για την υλοποίηση αυτών των δράσεων δεν μπορούν να υπερβαίνουν ορισμένο ποσοστό επί των ετήσιων εσόδων. Η εισαγωγή τέτοιων ορίων, σε συνδυασμό με την πρόβλεψη της παραγράφου 4 περί ενημέρωσης του Διοικητικού Συμβουλίου για τις αποφάσεις με τις οποίες η Διοικητικής Επιτροπής πραγματοποιεί δαπάνες για εκδόσεις και επιχορηγήσεις, αποσκοπεί στην ενίσχυση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και διαφάνειας.

Τέλος, στην παράγραφο 5, ορίζεται η υποχρέωση δημόσιων φορέων και αρχών να παρέχουν στα Επιμελητήρια κάθε πληροφορία που είναι αναγκαία για την άσκηση των παραπάνω αρμοδιοτήτων, με την επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων.

Στο **άρθρο 66** αναφέρονται οι αρμοδιότητες των Επιμελητηρίων για τη λειτουργία και τον συντονισμό των Κέντρων Υποστήριξης Επιχειρήσεων (Κ.Υ.ΕΠΙΧ.), τα οποία αποτελούν μια θεσμική καινοτομία του παρόντος σχεδίου νόμου. Μέσω των Κέντρων αφενός θα παρέχονται πληροφορίες για διοικητικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων της γνωστοποίησης και έγκρισης οικονομικών δραστηριοτήτων, κατόπιν πιστοποίησης αυτών των οργανικών μονάδων, αφετέρου θα υποστηρίζονται οι επιχειρήσεις στην διεκπεραίωση των διαδικασιών αυτών από την υποβολή της αίτησης και των δικαιολογητικών μέχρι και την έκδοση της τελικής

πράξης. Το Κ.Υ.ΕΠΙΧ. παραλαμβάνει, ελέγχει την πληρότητα, συμπληρώνει το φάκελο εφόσον απαιτείται και εφόσον έχει προς τούτο εξουσιοδοτηθεί αναζητώντας τα ελλείποντα δικαιολογητικά και παραλαμβάνει το τελικό έγγραφο από την αρμόδια υπηρεσία. Παρέχεται επίσης εξουσιοδότηση για την εξειδίκευση των κατηγοριών των υποθέσεων και της κατά περίπτωση ακολουθούμενης διαδικασίας ανά κατηγορία και τη ρύθμιση των λοιπών λεπτομερειών.

Στην παράγραφο 3 παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης για την έκδοση υπουργικής απόφασης με την οποία θα συστήνονται Κ.Υ.ΕΠΙΧ. τα οποία θα λειτουργούν εντός Επιμελητηρίων. Η συγκεκριμένη απόφαση εκδίδεται κατόπιν γνώμης του οικείου Περιφερειακού Συμβουλίου και Επιμελητηρίου και ορίζει την χωρική ενότητα όπου το κάθε Κ.Υ.ΕΠΙΧ. ασκεί τις αρμοδιότητές του, καθώς και τον κανονισμό λειτουργίας του.

Στην παράγραφο 4 περιέχεται εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης από τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης και τον κατά περίπτωση αρμόδιο Υπουργό, με την οποία θα ανατίθενται συγκεκριμένες αρμοδιότητες δημοσίου δικαίου στα Κ.Υ.ΕΠΙΧ.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται η διαδικασία πιστοποίησης και λειτουργίας εκείνων των Κ.Υ.ΕΠΙΧ. τα οποία θα ασκούν αρμοδιότητες βάσει του ν. 4442/2016 σχετικά με την γνωστοποίηση ή την έγκριση άσκησης οικονομικών δραστηριοτήτων. Τα σχετικά θέματα ορίζονται με Προεδρικό Διάταγμα το οποίο εκδίδεται κατόπιν πρότασης του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Στο άρθρο 67 ρυθμίζεται η δομή και οργάνωση των Επιμελητηρίων. Η κατανομή των μελών γίνεται καταρχήν σε τρία τμήματα ανάλογα με τη δραστηριότητα κάθε επιχείρησης: μεταποιητικό, εμπορικό και υπηρεσιών. Ειδικά τα αμιγή επαγγελματικά Επιμελητήρια κατανέμουν τα μέλη τους σε τμήματα επαγγελματιών και υπηρεσιών, ενώ τα αμιγή βιοτεχνικά Επιμελητήρια κατανέμουν τα μέλη τους σε τμήματα βιοτεχνών και υπηρεσιών.

Παρότι τα τμήματα δεν έχουν διοικητική ή οικονομική αυτοτέλεια, αποτελούν τον μηχανισμό μετάδοσης κλαδικών αιτημάτων, απόψεων και προτάσεων προς τις διοικήσεις των Επιμελητηρίων, ώστε να λαμβάνονται υπόψη κατά την άσκηση του ρόλου τους ως συμβουλευτικά όργανα της Πολιτείας. Η προεδρεία των τμημάτων ασκείται από αιρετό πρόεδρο ή τον νόμιμο αναπληρωτή τους.

Η κατάταξη των μελών σε τμήματα λαμβάνει χώρα σύμφωνα με την κατηγοριοποίηση των κύριων δραστηριοτήτων στην Εθνική Ονοματολογία Οικονομικών Δραστηριοτήτων και τους αντίστοιχους τετραψήφιους κωδικούς αριθμούς δραστηριότητας (ΚΑΔ). Οι ΚΑΔ που αντιστοιχούν σε κάθε τμήμα

καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης. Η κατάταξη μελών των οποίων η δραστηριότητα δεν περιγράφεται στην Εθνική Ονοματολογία Οικονομικών Δραστηριοτήτων λαμβάνει χώρα είτε σύμφωνα με δήλωση του εκάστοτε μέλους είτε βάσει των στοιχείων που περιλαμβάνονται στο καταστατικό της εταιρίας ή στα έγγραφα έναρξης επιτηδεύματος της ατομικής επιχειρήσεις.

Επιπλέον, παρέχονται δυνατότητες εθελούσιας αλλαγής τμήματος σε εκείνα τα μέλη, των οποίων βασική πηγή εσόδων αποτελεί δραστηριότητα διαφορετική από αυτής που περιγράφει ο κύριος ΚΑΔ. Συγκεκριμένα, όταν από τη φορολογική δήλωση του μέλους προκύπτει ότι περισσότερα από τα μισά του έσοδα επί τρία συναπτά έτη προκύπτουν από κάποια δευτερεύουσα δραστηριότητα, είναι δυνατή η μετακίνησή του σε άλλο τμήμα, κατόπιν σχετικής αίτησης και διαπιστωτικής πράξης που εκδίδει η Διοικητικής Επιτροπής του οικείου Επιμελητηρίου. Με αυτή την διάταξη ενισχύεται η αντιπροσωπευτικότητα των τμημάτων.

Συμπληρωματικά προς την παραπάνω διάταξη λειτουργεί η δυνατότητα ίδρυσης, με απόφαση Διοικητικού Συμβουλίου, και άλλων τμημάτων, τα οποία θα αντιστοιχούν σε δραστηριότητες αυξημένου οικονομικού ενδιαφέροντος για την χωρική ενότητα όπου το οικείο Επιμελητήριο ασκεί τις αρμοδιότητές του. Με δεδομένο ότι η ανάπτυξη συνεργειών και η επίτευξη οικονομιών κλίμακας μεταξύ διαφορετικών κλάδων και δραστηριοτήτων αποτελεί βασικό ζητούμενο για την παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας της χώρας, η συγκεκριμένη διάταξη αποσκοπεί στην ισορροπημένη εκπροσώπηση των μελών, σύμφωνα με τα κοινά τους συμφέροντα. Η αξιοποίηση αυτής της δυνατότητας προϋποθέτει την ύπαρξη συγκεκριμένου αριθμού επιχειρήσεων τα οποία θα συμμετέχουν στο συσταθέν τμήμα: διακόσιες για όσα Επιμελητήρια εδρεύουν στις περιφέρειες της Αττικής και της Κεντρικής Μακεδονίας και εκατό για τα υπόλοιπα Επιμελητήρια της χώρας.

Το **άρθρο 68** ορίζει ως όργανα διοίκησης των Επιμελητηρίων τη Διοικητικής Επιτροπής και το Διοικητικό Συμβούλιο.

Το **άρθρο 69** ρυθμίζει τη συγκρότηση, τον τρόπο λειτουργίας και τις αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου, τα μέλη του οποίου σύμφωνα με την παρ. 1 εκλέγονται από τα μέλη του Επιμελητηρίου που έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν κάθε τέσσερα χρόνια.

Στην παρ. 2 ορίζεται ότι ο συγκεκριμένος αριθμός των αιρετών μελών του οργάνου συναρτάται με τον αριθμό των εγγεγραμμένων μελών του Επιμελητηρίου, ούτως ώστε να επιτυγχάνεται η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της αντιπροσωπευτικότητας και της λειτουργικότητας του Διοικητικού Συμβουλίου. Ειδικά στα διοικητικά συμβούλια των Επιμελητηρίων Κυκλάδων και Δωδεκανήσου, εκλέγονται 51 μέλη. Αυτή η ρύθμιση αντανακλά την παρουσία μελών των συγκεκριμένων

Επιμελητηρίων σε μεγάλο αριθμό νησιών, ο οποίος καθιστά αναγκαία την πολυμελή σύνθεση των οργάνων διοίκησης.

Σύμφωνα με την παρ. 3, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου προέρχονται από τα τμήματα κάθε Επιμελητηρίου. Ο αριθμός των εκπροσώπων κάθε τμήματος ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, στη βάση ποσοτικών και οικονομικών κριτηρίων (αριθμός μελών τμήματος, συνεισφορά των επιχειρήσεων κάθε τμήματος στο τοπικό εισόδημα και στην απασχόληση).

Η παρ. 4 ορίζει ότι το Διοικητικό Συμβούλιο αναλαμβάνει καθήκοντα εντός δέκα ημερών από την ανακήρυξη των εκλεγόμενων μελών με απόφαση της εφορευτικής επιτροπής. Η υποβολή ενστάσεων κατά κύρους του αρχαιρεσιών ή εκλογής συγκεκριμένου μέλους δεν επηρεάζει την ανάληψη των καθηκόντων. Το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο παραμένει ενεργό ως την ανάληψη καθηκόντων από το νέο.

Η παρ. 5 ορίζει τις αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο μπορεί να παύει και να αντικαθιστά ορισμένα ή όλα τα μέλη της Διοικητικής Επιτροπής. Σε περίπτωση παύσης και αντικατάστασης του συνόλου της Διοικητικής Επιτροπής τα καθήκοντα της ασκούνται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Η παρ. 6 τη διαδικασία διεξαγωγής των συνεδριάσεων και λήψης αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου, ενώ η παρ. 7 παρέχει την εξουσιοδότηση για την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος κατόπιν πρότασης του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης και γνώμη της ΚΕΕ με το οποίο θεσπίζεται κανονισμός λειτουργίας και αρμοδιοτήτων του οργάνου. Η ίδια παράγραφος εξουσιοδοτεί το Διοικητικό Συμβούλιο να μεταβιβάζει με απόφασή κάποιες αρμοδιότητες στη Διοικητική Επιτροπή εκτός από εκείνες που αφορούν στην έγκριση των οικονομικών καταστάσεων του Επιμελητηρίου, στη σύσταση εταιριών ή στη συμμετοχή σε εταιρίες και στην πρόσληψη προσωπικού, προκειμένου να διασφαλίζεται η μέγιστη δυνατή διαφάνεια σε ευαίσθητα θέματα που συνδέονται με τη διαχείριση των πόρων του Επιμελητηρίου.

Στην παρ. 8 ορίζεται ότι στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου δύνανται να παρίστανται χωρίς δικαίωμα ψήφου, μέλη τοπικών και περιφερειακών φορέων, όπως είναι οι Εμπορικοί Σύλλογοι, οι Σύνδεσμοι Εμπορικών Αντιπροσώπων και Διανομέων, οι Σύνδεσμοι Βιομηχανιών και οι Σύνδεσμοι Εξαγωγέων. Εκπρόσωποι των ανωτέρω φορέων δύνανται να συμμετέχουν στα Διοικητικά Συμβούλια των Επιμελητηρίων που έχουν την έδρα τους εντός της χωρικής ενότητας στην οποία δραστηριοποιούνται. Επιπλέον, μπορούν να συμμετέχουν ο πρόεδρος και οι αντιπρόεδροι του οικείου Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου, εφόσον δεν είναι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Επιμελητηρίου, ένας εκπρόσωπος της Περιφερειακής Ενότητας Δήμων (ΠΕΔ) της οικείας Περιφέρειας, ο

Αντιπεριφερειάρχης της Περιφερειακής Ενότητας ή των Περιφερειακών Ενοτήτων στις οποίες εκτείνεται η χωρική αρμοδιότητα του Επιμελητηρίου και πρώην Πρόεδροι του Επιμελητηρίου.

Στην παράγραφο 9 αναφέρεται ότι δικαίωμα συμμετοχής στις συνεδριάσεις του οργάνου, χωρίς δικαίωμα ψήφου έχουν: ο διοικητικός προϊστάμενος του Επιμελητηρίου, οι προϊστάμενοι των διευθύνσεων και, κατά περίπτωση, οι προϊστάμενοι άλλων οργανικών μονάδων, καθώς και εκπρόσωπος του συλλόγου των εργαζομένων στο Επιμελητήριο. Στην παρ. 10 ορίζεται ότι την προεδρία του οργάνου ασκεί ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου, ο οποίος δεν είναι αυτοτελές όργανο και αναπληρώνεται από τους Αντιπροέδρους κατά τη σειρά τους

Το **άρθρο 70-** ρυθμίζει τη συγκρότηση, τον τρόπο λειτουργίας και τις αρμοδιότητες της Διοικητικής Επιτροπής, το οποίο αποτελεί το βασικό εκτελεστικό όργανο διοίκησης του Επιμελητηρίου. Επιπλέον ανατίθενται συγκεκριμένες αρμοδιότητες σε μέλη της Διοικητικής Επιτροπής, προκειμένου να επιτευχθούν δύο στόχοι: αφενός να αναπτυχθούν λειτουργικοί σύνδεσμοι μεταξύ αυτού του οργάνου διοίκησης και των οργανικών μονάδων του Επιμελητηρίου, αφετέρου να εξειδικεύεται σε επιμέρους δράσεις η στρατηγική που χαράσσει το Διοικητικό Συμβούλιο.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται το εύρος των μελών της Διοικητικής Επιτροπής, που συναρτάται με τον αριθμό των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, ούτως ώστε να παρέχεται μεγαλύτερη ευελιξία και να μπορεί να προσαρμόζεται ο αριθμός των μελών του οργάνου στις ανάγκες του κάθε Επιμελητηρίου. Ο τελικός προσδιορισμός εντός του εύρους θα γίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Στην παράγραφο 2 ορίζονται οι αρμοδιότητες της Διοικητικής Επιτροπής, η οποία είναι επιφορτισμένη με την καθημερινή εύρυθμη λειτουργία του Επιμελητηρίου καθώς και με την σύνταξη και εκτέλεση του προϋπολογισμού και του προγραμματισμού και την σύνταξη του απολογισμού.

Στην παράγραφο 3 ορίζονται τα καθήκοντα εποπτείας, παρακολούθησης και σχεδιασμού των εργασιών του Επιμελητηρίου, τα οποία ασκούν/ορισμένα εκ των μελών της Διοικητικής Επιτροπής : ο πρόεδρος του Επιμελητηρίου, ο οποίος είναι ταυτόχρονα πρόεδρος της Διοικητικής Επιτροπής, οι αντιπρόεδροι που αναπληρώνουν τον πρόεδρο κατά σειρά εκλογής τους, ο γενικός γραμματέας, ο οικονομικός επόπτης, ο Υπεύθυνος Γ.Ε.ΜΗ. και Εξυπηρέτησης Επιχειρήσεων και ο Υπεύθυνος Συμβουλευτικής Υποστήριξης Επιχειρήσεων.

Ο γενικός γραμματέας εποπτεύει την εφαρμογή των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου και της Διοικητικής Επιτροπής από τις οργανικές μονάδες του Επιμελητηρίου, τηρεί τα πρακτικά των συνεδριάσεων των οργάνων του

Επιμελητηρίου και αναπληρώνει κατά περίπτωση, τον οικονομικό επόπτη, τον Υπεύθυνο Γ.Ε.ΜΗ. και Εξυπηρέτησης Επιχειρήσεων και τον Υπεύθυνο Συμβουλευτικής Υποστήριξης Επιχειρήσεων.

Ο οικονομικός επόπτης εποπτεύει την είσπραξη των πόρων του Επιμελητηρίου για την πληρωμή δαπανών, παρακολουθεί την εκτέλεση του προϋπολογισμού και την εν γένει οικονομική κατάσταση και περιουσία του Επιμελητηρίου, υπογράφει μαζί με τον οικονομικό προϊστάμενο όλα τα εντάλματα και τις επιταγές του Επιμελητηρίου, υπογράφει την έκθεση, στην οποία αιτιολογείται κάθε υπέρβαση άνω του 5% από τα προϋπολογισθέντα, κατά το αμέσως προηγούμενο οικονομικό έτος, έσοδα ή έξοδα του Επιμελητηρίου, για την οποία υπάρχουν διαθέσιμα ετήσια οικονομικά στοιχεία και αναπληρώνει νόμιμα το Γενικό Γραμματέα σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας του τελευταίου.

Ο Υπεύθυνος Γ.Ε.ΜΗ. και Εξυπηρέτησης Επιχειρήσεων κρίνεται πλέον απαραίτητος για την υποστήριξη και παρακολούθηση αυτής της τόσο κομβικής για την εύρυθμη λειτουργία των επιχειρήσεων και του συνόλου της αγοράς δημόσια υπηρεσία. Ειδικότερα καθίσταται αρμόδιος για την διαβίβαση προτάσεων για την εφαρμογή και βελτίωση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου που εφαρμόζουν οι οργανικές μονάδες Γ.Ε.ΜΗ., Υ.Μ.Σ. & Κ.Υ.ΕΠΙΧ.. Μεριμνά επίσης για την τήρηση των νόμιμων προθεσμιών από τις οργανικές μονάδες Γ.Ε.ΜΗ., ΥΜΣ & Κ.Υ.ΕΠΙΧ., την έγκαιρη και συστηματική εκπαίδευση των υπαλλήλων τους και για την επαρκή στελέχωση αυτών των οργανικών μονάδων, σε συνεργασία με τον γενικό γραμματέα και τον διοικητικό προϊστάμενο, ενώ αποτελεί και το σημείο επαφής με την Κεντρική Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ. για την απρόσκοπτη εφαρμογή των τεχνικών αλλαγών στα πληροφοριακά συστήματα του Γ.Ε.ΜΗ..

Ο Υπεύθυνος Συμβουλευτικής Υποστήριξης Επιχειρήσεων μεριμνά για την τακτική και έγκαιρη ενημέρωση των μελών του Επιμελητηρίου σχετικά με διεθνείς εκθέσεις που άπτονται των δραστηριοτήτων τους και συντονίζει τη συμμετοχή τους σε αυτές, επιμελείται της διοργάνωσης ενημερωτικών συνεδρίων και ημερίδων με αντικείμενο το θεσμικό πλαίσιο που διέπει όλα τα στάδια του κύκλου ζωής μιας επιχείρησης, ευκαιρίες ιδιωτικής ή δημόσιας χρηματοδότησης, καθώς και δυνατότητες λειτουργικής αναβάθμισης μιας εταιρίας και έχει τη γενική εποπτεία των εκδόσεων του Επιμελητηρίου. Δεδομένου ότι, αφενός η επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα εκφράζεται κυρίως μέσω πολύ μικρών επιχειρήσεων, αφετέρου η παροχή υπηρεσιών υψηλού επιπέδου προς τα μέλη τους αποτελεί βασικό στοιχείο

της αποστολής των Επιμελητηρίων, η ανάθεση αρμοδιοτήτων ενημέρωσης, πληροφόρησης και εκπαίδευσης των μελών σε μέλος της διοικητικής επιτροπής.

Η παράγραφος 4 παρέχει στην Διοικητική Επιτροπή την δυνατότητα να αναθέτει και άλλα καθήκοντα στα μέλη της.

Στην παράγραφο 5 ρυθμίζονται τα θέματα σύγκλησης, απαιτούμενης απαρτίας και πλειοψηφίας για τη νόμιμη συνεδρίαση και λήψη αποφάσεων από τη Διοικητικής Επιτροπής.

Τέλος, στην παράγραφο 6 ορίζεται το δικαίωμα μεταβίβασης υπογραφής από τον πρόεδρο στον γενικό γραμματέα, στον Υπεύθυνο Γ.Ε.ΜΗ. και Εξυπηρέτησης Επιχειρήσεων, στον Υπεύθυνο Συμβουλευτικής Υποστήριξης Επιχειρήσεων, στον οικονομικό επόπτη, ή σε προϊσταμένους οργανικών μονάδων των Επιμελητηρίων

Το **άρθρο 71** αφορά την αναπλήρωση και την αυτοδίκαιη έκπτωση μελών των οργάνων διοίκησης των Επιμελητηρίων. Στην παράγραφο 1 προβλέπονται δύο διαδικασίες αναπλήρωσης: καταρχήν μέσω του πίνακα επιλαχόντων μελών του ίδιου συνδυασμού, σύμφωνα με το αποτέλεσμα των πλέον πρόσφατων εκλογών, ενώ αν για οποιοδήποτε λόγο δεν υπάρχουν επιλαχόντες, οι αναπληρωτές διορίζονται από τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης, βάσει καταλόγου τουλάχιστον πέντε και το πολύ δέκα μελών, τα οποία υποδεικνύει το Διοικητικό Συμβούλιο κατόπιν πρότασης του συνδυασμού όπου συμμετείχε το μέλος του οποίου η θέση κενώθηκε.

Η παράγραφος 2 προβλέπει την αυτόματη διεξαγωγή εκλογών σε περίπτωση που ο αριθμός των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου μειωθεί κάτω από το μισό.

Στην παράγραφο 3 ορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία αυτοδίκαιης έκπτωσης μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και της Διοικητικής Επιτροπής, σε περίπτωση απουσίας τους από συγκεκριμένο αριθμό συνεδριάσεων του αντίστοιχου οργάνου ή απολέσουν την ιδιότητα του εκλογέα ή του εκλόγιμου.

Στην παράγραφο 4 εξειδικεύεται η διαδικασία συμπλήρωσης θέσης μέλους η οποία κενώθηκε.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι τα μέλη που απώλεσαν την ιδιότητα του εκλογέα ή εξέπεσαν από το αξίωμά τους για οποιονδήποτε λόγο δεν μπορούν να επανεκλεγούν στις αμέσως επόμενες εκλογές.

Στο **άρθρο 72** ρυθμίζεται το δικαίωμα ψήφου των μελών του Επιμελητηρίου. Η παράγραφος 1 προσδιορίζει τον αριθμό ψήφων που δικαιούται κάθε ταμειακώς ενήμερο μέλος. Κάθε φυσικό πρόσωπο δικαιούται μία ψήφο, ενώ ο αριθμός ψήφων

των νομικών προσώπων εξαρτάται από την νομική μορφή τους, η οποία συνιστά βασική ένδειξη για την οικονομική σημασία που έχουν οι δραστηριότητές τους. Η ίδια διάταξη ορίζει επίσης τη διαδικασία ορισμού εκπροσώπων νομικών προσώπων για την άσκηση του δικαιώματος ψήφου.

Στην παράγραφο 2 αναλύεται η έννοια της ταμειακής ενημερότητας των μελών, ως προϋπόθεση του δικαιώματος του εκλέγειν. Συγκεκριμένα, τα μέλη του Επιμελητηρίου – νομικά και φυσικά πρόσωπα - που ενέχουν υποχρέωση εγγραφής στο ΓΕΜΗ, θεωρούνται ταμειακώς ενήμερα όταν έχουν καταβάλει τα ετήσια τέλη τήρησης μερίδας ΓΕΜΗ σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στον ν. 3419/2005. Τα υπόλοιπα μέλη – φυσικά και νομικά πρόσωπα – θεωρούνται ταμειακώς ενήμερα όταν έχουν καταβάλει την ετήσια προαιρετική συνδρομή. Και στις δύο περιπτώσεις, η καταβολή των σχετικών ποσών αφορά μέχρι και το προηγούμενο των εκλογών οικονομικό έτος.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται η προσωπική άσκηση του δικαιώματος ψήφου και περιγράφονται οι λόγοι για τους οποίους φυσικά πρόσωπα μπορεί να το στερηθούν.

Στην παράγραφο 4, ορίζονται οι προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος του εκλέγεσθαι.

Τέλος, με την παράγραφο 5 ορίζεται ότι τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Διοικητικής Επιτροπής θεωρούνται ότι έχουν απολέσει την ιδιότητα του εκλογέα σε περίπτωση που εκλείψει ο λόγος για τον οποίο είχαν οριστεί. Για παράδειγμα, αν κάποιος μέλος διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρίας είχε οριστεί ως εκπρόσωπος της και αποχωρήσει από το διοικητικό συμβούλιο της συγκεκριμένης εταιρίας, εκπίπτει αυτοδίκαια, καθώς εκλείπει ο σύνδεσμος του συγκεκριμένου με την εταιρία η οποία τον είχε ορίσει ως εκπρόσωπο. Επιπλέον, αν φυσικό πρόσωπο/ατομική επιχείρηση ή ομόρρυθμος εταίρος συνταξιοδοτηθούν λόγω της συγκεκριμένης δραστηριότητας εκπίπτουν αυτοδίκαια και δεν έχει σημασία αν εν τω μεταξύ προβούν στη συμμετοχή σε κεφαλαιουχική ή προσωπική εταιρία η οποία δυνητικά τους δίνει το δικαίωμα να είναι εκλογείς.

Στο **άρθρο 73** ρυθμίζει τη διαδικασία διεξαγωγής των εκλογών για την ανάδειξη των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, βάσει των αρχών της αναλογικότητας της ψήφου και της αντιπροσωπευτικότητας των τμημάτων. Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι εκλογές διεξάγονται με ενιαίο για όλα τα τμήματα του Επιμελητηρίου ψηφοδέλτιο ανά συνδυασμό και με το σύστημα της απλής αναλογικής.

Στην παράγραφο 2 ορίζονται οι προϋποθέσεις κατάρτισης του ψηφοδελτίου. Η υποχρέωση συμπερίληψης ενός τουλάχιστον υποψηφίου από κάθε τμήμα του

Επιμελητηρίου αποσκοπεί στην ανάπτυξη συνεργειών μεταξύ διαφορετικών κλάδων οικονομικής δραστηριότητας και στη σύνθεση των συμφερόντων τους στο πλαίσιο ενός βιώσιμου παραγωγικού προτύπου το οποίο θα χαρακτηρίζει το σύνολο των αλυσίδων αξίας της ελληνικής οικονομίας. Ταυτόχρονα η εισαγωγή ποσόστωσης φύλου στα ψηφοδέλτια, ίσης με το ένα τρίτο του συνολικού αριθμού του Διοικητικού Συμβουλίου, επιδιώκει την ενίσχυση της εκπροσώπησης της γυναικείας επιχειρηματικότητας στον θεσμό. Όταν ο συνολικός αριθμός των υποψηφίων ενός συνδυασμού είναι μικρότερος από τον αριθμό των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, ο αριθμός των υποψηφίων ανά συνδυασμό από κάθε φύλο ανέρχεται τουλάχιστον στο ένα τέταρτο ($1/4$) του συνολικού αριθμού των υποψηφίων.

Οι παράγραφοι 3 και 4 ρυθμίζουν την κατανομή των εδρών στους συνδυασμούς ανάλογα με την εκλογική τους δύναμη, σε δύο στάδια: αρχικά στο σύνολο του Επιμελητηρίου και στη συνέχεια στα επιμέρους τμήματα. Κάθε στάδιο βασίζεται σε διαφορετικό εκλογικό μέτρο, προκειμένου η προαναφερθείσα ανάπτυξη συνεργειών να συνδυάζεται με την αντιπροσωπευτικότητα τόσο στο Επιμελητήριο συνολικά, όσο και στο κάθε τμήμα χωριστά.

Συγκεκριμένα, η παράγραφος 3 ορίζει ως εκλογικό μέτρο για το σύνολο του Επιμελητηρίου το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβαν όλοι οι συνδυασμοί με τον συνολικό αριθμό των εδρών του Διοικητικού Συμβουλίου. Κάθε συνδυασμός καταλαμβάνει τόσες έδρες συνολικά στο Επιμελητήριο όσες φορές χωράει το εκλογικό μέτρο στον αριθμό των εγκύρων ψηφοδελτίων που έλαβε. Συνδυασμός που περιλαμβάνει υποψήφιους λιγότερους από τις έδρες που του ανήκουν καταλαμβάνει τόσες έδρες όσοι είναι οι υποψήφιοι του, ενώ την πρώτη έδρα κάθε συνδυασμού καταλαμβάνει ο επικεφαλής του ψηφοδελτίου, είτε στο τμήμα όπου ο συνδυασμός συγκέντρωσε τις περισσότερες ψήφους, είτε στο τμήμα από το οποίο προέρχεται ο επικεφαλής, όταν στις εκλογές συμμετέχει μόνο ένας συνδυασμός. Όσες έδρες παραμένουν αδιάθετες κατανέμονται ανά μία στους συνδυασμούς που διαθέτουν τα μεγαλύτερα υπόλοιπα (δεκαδικοί αριθμοί), όπως αυτά προκύπτουν από το πηλίκο της ανωτέρω διαίρεσης.

Αφού οι συνδυασμοί έχουν λάβει το σύνολο των εδρών που δικαιούνται συνολικά στο Διοικητικό Συμβούλιο του Επιμελητηρίου, ακολουθεί η κατανομή αυτών των εδρών στα επιμέρους τμήματα σύμφωνα με την παράγραφο 4.Ως εκλογικό μέτρο κάθε τμήματος ορίζεται το πηλίκο της διαίρεσης των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβαν όλοι οι υποψήφιοι συνδυασμοί στο οικείο τμήμα με τον συνολικό αριθμό των εδρών του τμήματος. Κάθε συνδυασμός καταλαμβάνει τόσες έδρες στο τμήμα όσες φορές χωράει το εκλογικό μέτρο στον αριθμό των εγκύρων ψηφοδελτίων που έλαβε σε αυτό.

Η ίδια παράγραφος προβλέπει και μια διαδικασία εξομάλυνσης των εδρών μεταξύ του Επιμελητηρίου συνολικά και των επιμέρους τμημάτων. Πρόκειται για την περίπτωση όπου το άθροισμα των εδρών ενός συνδυασμού σε όλα τα τμήματα, με βάση το εκλογικό μέτρο καθενός από αυτά, είναι μεγαλύτερο από τον αριθμό των εδρών που δικαιούται ο συνδυασμός, με βάση το εκλογικό μέτρο που εφαρμόζεται στο Επιμελητήριο συνολικά. Οι έδρες που πλεονάζουν αφαιρούνται από τον συνδυασμό ανά μία, ξεκινώντας από το τμήμα όπου ο συνδυασμός έλαβε το χαμηλότερο ποσοστό ψήφων του. Η επόμενη έδρα θα αφαιρεθεί από το τμήμα όπου ο συνδυασμός έλαβε το δεύτερο χαμηλότερο ποσοστό ψήφων του κ.ο.κ.

Αυτές οι έδρες κατανέμονται στη συνέχεια ανά μία στα τμήματα από τα οποία αφαιρέθηκαν και στους υπόλοιπους συνδυασμούς, οι οποίοι δικαιούνται επιπλέον έδρες, σύμφωνα με το ποσοστό ψήφων που έλαβαν στο οικείο τμήμα. Η πρώτη έδρα ανά τμήμα αποδίδεται στον συνδυασμό με το υψηλότερο ποσοστό, η δεύτερη έδρα στο ίδιο τμήμα στον συνδυασμό με το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό κ.ο.κ.

Οι έδρες των τμημάτων που παραμένουν αδιάθετες μετά την ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας κατανέμονται σύμφωνα με δύο κριτήρια: τον αριθμό των ψήφων που έλαβε κάθε συνδυασμός στο Επιμελητήριο συνολικά και το μέγεθος των υπολοίπων του κάθε συνδυασμού στα επιμέρους τμήματα.

Έτσι, κάθε συνδυασμός καταλαμβάνει όσες αδιάθετες έδρες χρειάζεται για να συμπληρώσει τον συνολικό αριθμό των εδρών που έλαβε σε εκείνα τα τμήματα όπου διαθέτει τα μεγαλύτερα υπόλοιπα. Η σειρά συμμετοχής των συνδυασμών σε αυτή την κατανομή καθορίζεται σύμφωνα με την εκλογική δύναμη του καθενός.

Και σε αυτή την κατανομή εφαρμόζεται μια διαδικασία εξομάλυνσης. Πρόκειται για την περίπτωση όπου το άθροισμα των εδρών ενός συνδυασμού σε όλα τα τμήματα, με βάση το εκλογικό μέτρο καθενός από αυτά, είναι μικρότερο από τον αριθμό των εδρών που δικαιούται ο συνδυασμός, με βάση το εκλογικό μέτρο που εφαρμόζεται στο Επιμελητήριο συνολικά. Οι επιπλέον έδρες καταλαμβάνονται από τον συνδυασμό σε τμήματα όπου αφενός υπάρχουν αδιάθετες έδρες, αφετέρου ο συνδυασμός έχει συγκεντρώσει τα υψηλότερα ποσοστά ψήφων. Στην ίδια παράγραφο ρυθμίζεται και η διαδικασία κατάληψης εδρών από συνδυασμό ο οποίος συνδυάζει δυο χαρακτηριστικά: πρώτον, έχει λάβει τουλάχιστον μία έδρα στην κατανομή η οποία αφορά το Επιμελητήριο συνολικά. Δεύτερον, ο αριθμός των ψήφων που έχει λάβει δεν χωράει ούτε μία φορά σε κανένα από τα εκλογικά μέτρα των επιμέρους τμημάτων. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ο συνδυασμός θα καταλάβει την έδρα σε εκείνο το τμήμα όπου διαθέτει το μεγαλύτερο υπόλοιπο, το οποίο θα είναι μικρότερο της μονάδας και θα προκύψει από την διαίρεση του αριθμού των ψήφων του σε κάθε τμήμα με το αντίστοιχο εκλογικό μέτρο.

Τέλος, συνδυασμός που έχει το ίδιο υπόλοιπο σε περισσότερα του ενός τμήματα, όπου υπάρχουν αδιάθετες έδρες, καταλαμβάνει τέτοια έδρα σε εκείνο το τμήμα όπου έλαβε τις λιγότερες έδρες κατά την πρώτη κατανομή.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι οι έδρες καταλαμβάνονται από τους υποψηφίους των συνδυασμών που έχουν συγκεντρώσει τους περισσότερους σταυρούς προτίμησης.

Η παράγραφος 6 ορίζει τον μέγιστο αριθμό σταυρών προτίμησης ανά ψηφοδέλτιο, ο οποίος δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα τρίτο ($1/3$) του συνολικού αριθμού των εδρών του Διοικητικού Συμβουλίου όταν στις εκλογές συμμετέχει ένας συνδυασμός. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όπου δηλαδή συμμετέχουν παραπάνω από ένας συνδυασμοί, οι εκλογείς μπορούν να εκφράζουν την προτίμησή τους στους υποψηφίους που επιλέγουν διά σταυροδοσίας, και ο συνολικός αριθμός των σταυρών, δεν θα υπερβαίνει τον αριθμό των εδρών του εκάστοτε τμήματος. Ψηφοδέλτια με μεγαλύτερο αριθμό σταυρών προτίμησης είναι έγκυρα και προσμετρώνται υπέρ του συνδυασμού, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι σταυροί. Ψηφοδέλτιο χωρίς κανένα σταυρό προτίμησης προσμετράται επίσης υπέρ του συνδυασμού.

Η παράγραφος 7 ορίζει τη διαδικασία εκλογής του Προέδρου του Επιμελητηρίου, μεταξύ των επικεφαλής των συνδυασμών. Διακρίνονται δύο περιπτώσεις: αν ένας συνδυασμός έχει συγκεντρώσει περισσότερα από τα μισά έγκυρα ψηφοδέλτια, ο επικεφαλής του ανακηρύσσεται πρόεδρος. Σε Επιμελητήρια όπου κανείς συνδυασμός δεν έχει υπερβεί αυτό το όριο ψήφων, ο Πρόεδρος εκλέγεται από το Διοικητικό Συμβούλιο, κατά την πρώτη συνεδρίαση του οργάνου, μεταξύ των επικεφαλής των συνδυασμών που εκλέγονται σε αυτό.

Ο υποψήφιος Πρόεδρος πρέπει να συγκεντρώσει την απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου προκειμένου να εκλεγεί. Αν κανείς δε συγκεντρώσει αυτή την πλειοψηφία, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται στην ίδια συνεδρίαση, με τη συμμετοχή των δύο υποψηφίων οι οποίοι συγκέντρωσαν τις περισσότερες ψήφους στην πρώτη ψηφοφορία και Πρόεδρος ανακηρύσσεται εκείνος που θα συγκεντρώσει την σχετική πλειοψηφία. Επιπλέον, τίθεται όριο δύο θητειών για κάθε Πρόεδρο.

Στην παράγραφο 8 ρυθμίζονται διαδικαστικά θέματα ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, κατόπιν σχετικής απόφασης του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, ενώ η παράγραφος 9 παρέχει εξουσιοδότηση για την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος, κατόπιν πρότασης του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, για την ρύθμιση διαδικαστικών θεμάτων των εκλογών. Τέλος η παράγραφος 10 εξουσιοδοτεί τους Υπουργούς Οικονομικών και Οικονομίας και Ανάπτυξης να ορίσουν το ύψος της

αμοιβής των μελών των εκλογικών και εφορευτικών επιτροπών μετά από γνώμη της Κ.Ε.Ε.

Το **άρθρο 74** ορίζει την διαδικασία εκλογής της διοικητικής επιτροπής, από το Διοικητικό Συμβούλιο, σε συνεδρίαση η οποία λαμβάνει χώρα δεκαπέντε μέρες το αργότερο από την εκλογή του Προέδρου και κατόπιν πρόσκλησης αυτού. Προβλέπεται ότι οι θέσεις του β' Αντιπροέδρου σε Διοικητικής Επιτροπής με επτά μέλη και του β' και γ' Αντιπροέδρου σε Διοικητικής Επιτροπής με εννέα μέλη καταλαμβάνονται από υποψήφιους του δεύτερου και του δεύτερου και τρίτου σε ψήφους συνδυασμούς αντίστοιχα, αν υπάρχουν

Προϋπόθεση για αυτή την κατανομή των συγκεκριμένων θέσεων είναι η συγκέντρωση συγκεκριμένων ποσοστών επί των έγκυρων ψηφοδελτίων. Με αυτό τον τρόπο διασφαλίζεται η εκπροσώπηση όλων των συνδυασμών που συγκέντρωσαν σημαντικό αριθμό ψήφων στην Διοικητικής Επιτροπής, χωρίς όμως να γίνεται κατάχρηση των δυνατοτήτων συμμετοχής της μειοψηφίας.

Το ίδιο άρθρο ορίζει τη διαδικασία παράδοσης της απερχόμενης Διοικητικής Επιτροπής και εκλογής των μελών με συγκεκριμένες αρμοδιότητες, μεταξύ των μελών της. Επίσης, παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος, κατόπιν πρότασης του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, σχετικά με την ρύθμιση διαδικαστικών θεμάτων της εκλογής.

Στο **άρθρο 75** ρυθμίζονται τα θέματα χρηματοδότησης των Επιμελητηρίων, των προνομίων των μελών που συμβάλλουν στην χρηματοδότηση, της χρηματοδοτικής ενίσχυσης που παρέχουν σε άλλους φορείς, καθώς και θέματα που αφορούν στην πρόσβαση σε υπηρεσίες από τα μέλη.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι πόροι των Επιμελητηρίων αποτελούν οι ετήσιες συνδρομές, ανταποδοτικού χαρακτήρα των μελών τους, οι κάθε μορφής επιχορηγήσεις και ενισχύσεις, τα έσοδα από την εκμετάλλευση της περιουσίας τους ή από κάθε μορφής δραστηριότητας, έσοδα από δραστηριότητες προσώπων που εγγράφονται σε μητρώα του κάθε Επιμελητηρίου (πχ. Ειδικό Μητρώο Εξαγωγέων), τα ανταποδοτικά τέλη που εισπράττουν κατ' εξουσιοδότηση ειδικότερων διατάξεων, όπως είναι τα τέλη ΓΕΜΗ, καθώς και κάθε άλλο νόμιμο έσοδο. Τα Επιμελητήρια για να μπορέσουν να έχουν τη δυνατότητα να λειτουργήσουν και να προσφέρουν τις υπηρεσίες προς τα μέλη τους θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους αυτούς τους πόρους, αφού δεν επιχορηγούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Οι ετήσιες συνδρομές δεν είναι υποχρεωτικές για τα μέλη του Επιμελητηρίου, η καταβολή τους όμως είναι προϋπόθεση για να έχουν αυτόματη πρόσβαση σε ένα συγκεκριμένο αριθμό υπηρεσιών χωρίς περαιτέρω επιβάρυνση, όπως ορίζεται στην παράγραφο 7. Επίσης, τα Επιμελητήρια μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες και χωρίς την καταβολή συνδρομής με την καταβολή ανταποδοτικού τέλους, όπως

ορίζεται στην παράγραφο 11. Οι εν λόγω υπηρεσίες μπορεί να παρέχονται στα μέλη τους, ανεξαρτήτως καταβολής ή μη συνδρομής, καθώς και σε μη μέλη. Επίσης ρητά ορίζεται στην παράγραφο 10 ότι οι υπηρεσίες Γ.Ε.ΜΗ. και Υ.Μ.Σ., για τις οποίες προβλέπονται ειδικά τέλη στο ν. 3419/2005 δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου και η καταβολή συνδρομής δεν είναι προϋπόθεση για την παροχή τους ούτε μπορεί να συμπεριλαμβάνονται στις υπηρεσίες της παραγράφου 6.

Στην παράγραφο 2 προσδιορίζονται τα ποσοστά συνδρομών επί των ετήσιων εσόδων που τα Επιμελητήρια θα πρέπει να αποδίδουν προς τον Σ.Ε.Β. (1%), την Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε. (4%), την Ε.Σ.Ε.Ε. (3%). Επίσης αν υπάρχουν στα Επιμελητήρια εξαγωγικά ή μεταποιητικά τμήματα και αν στις Περιφερειακές Ενότητες δραστηριοποιείται τοπικός ή περιφερειακός σύνδεσμος εξαγωγέων ή σύνδεσμος βιομηχανιών, το οικείο Επιμελητήριο αποδίδει 2% επί των ετήσιων εσόδων από τις συνδρομές των μελών εξαγωγικών ή μεταποιητικών τμημάτων σε αυτούς. Στην παράγραφο 3 ορίζεται ότι από τα έσοδα της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εξαιρούνται αυτά του ΓΕΜΗ.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι ο τρόπους κατανομής των ανωτέρω ποσοστών καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια επί του θέματος, θα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης μετά γνώμη της Ε.Σ.Ε.Ε., της Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε., του Σ.Ε.Β., καθώς και της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων. Επίσης δίνεται η δυνατότητα σε κάθε Επιμελητήριο, ύστερα από απόφαση του ΔΣ, ένα ποσοστό επί των συνδρομών να διατίθεται προς την Ομοσπονδία Συλλόγων Υπαλλήλων Επιμελητηρίων, προς ενίσχυσή της.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι δεν μπορεί να υπάρξει έγκριση προϋπολογισμού των Επιμελητηρίων αν τα τελευταία δεν προσκομίσουν απόδειξη από τράπεζα που να αποδεικνύει την κατάθεση των ποσών αυτών, τα οποία προκύπτουν από τα ποσοστά επί των εσόδων της προηγούμενης κλεισμένης οικονομικής χρήσης και με σύμφωνη γνώμη της Ε.Σ.Ε.Ε., της Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.. Εξαίρεση από την παραπάνω προϋπόθεση έγκρισης του προϋπολογισμού, αποτελεί η μισθοδοσία του προσωπικού για λόγους εύρυθμης λειτουργίας των Επιμελητηρίων.

Στην παράγραφο 6 ορίζεται ότι απαγορεύεται η επιχορήγηση των Επιμελητηρίων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό για λειτουργικές δαπάνες .

Στην παράγραφο 7 ρυθμίζονται τα ειδικότερα θέματα που αφορούν στις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στην ετήσια συνδρομή και παρέχονται χωρίς καμία περαιτέρω επιβάρυνση, καθώς και ο τρόπος εξειδίκευσης και δημοσιοποίησής αυτών. Συγκεκριμένα ορίζεται ότι η καταβολή συνδρομής από μέρους ενός μέλους του Επιμελητηρίου συνεπάγεται και αυτόματα πρόσβαση σε υπηρεσίες του, χωρίς επιπλέον κόστος. Ο κατάλογος των υπηρεσιών αυτών θα αποφασίζεται από το ΔΣ

του Επιμελητηρίου και θα πρέπει να δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα κάθε Επιμελητηρίου. Επίσης δίνεται η δυνατότητα σε κάθε Επιμελητήριο να μπορεί να παρέχει ταυτόχρονα διαφορετικές κατηγορίες υπηρεσιών, οι οποίες θα αντιστοιχούν σε διαφορετικό ύψος συνδρομών.

Στην παράγραφο 8 γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ των υπηρεσιών που παρέχονται έναντι του Ενιαίου Γραμμάτιου Κόστους Σύστασης και των ανταποδοτικών τελών Γ.Ε.ΜΗ., καθώς και η χορήγηση κάθε είδους πιστοποιητικού από το Γ.Ε.ΜΗ., και των υπηρεσιών που παρέχονται έναντι καταβολής της ετήσιας συνδρομής.

Στην παράγραφο 9 ορίζεται ότι ο Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης με απόφασή του και με σύμφωνη γνώμη της Κ.Ε.Ε., η οποία πρέπει να διατυπωθεί εντός προθεσμίας 60 ημερών, (αλλιώς εκδίδεται χωρίς την άποψή της), καθορίζεται το ύψος της ετήσιας συνδρομής των αμιγών και μικτών Επιμελητηρίων υπέρ της Ελληνικής Επιτροπής του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου καθώς και το ύψος της οικονομικής συμμετοχής του συνόλου ή ορισμένων εκ των Επιμελητηρίων σε διεθνείς επιμελητηριακές πρωτοβουλίες ή αντίστοιχους οργανισμούς.

Στην παράγραφο 10 ορίζεται ότι ο Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης με απόφασή του και σύμφωνη γνώμη της ΚΕΕ μπορεί να προχωρήσει σε ρύθμιση οφειλών που αφορούν μη καταβληθέντες συνδρομές μέχρι το οικονομικό έτος 2014. Επιπρόσθετα, στην παράγραφο 11 ορίζεται ότι το Επιμελητήριο με απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής μπορεί να αναθέτει σε τρίτα πρόσωπα την είσπραξη των οφειλών, η καταβολή των οποίων μπορεί να γίνει και μέσω πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας.

Στο **άρθρο 76** ρυθμίζονται κατά ενιαίο τρόπο ζητήματα που αφορούν το ύψος και τη διαδικασία έγκρισης καταβολής οδοιπορικών εξόδων, ημερήσιας αποζημίωσης, εξόδων παράστασης και αμοιβών ομάδων εργασίας και επιτροπών.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι τα έξοδα κίνησης, όπως ορίζονται στην παρ. 2 του άρθρου 1 της Υποπαραγράφου Δ9 του δεύτερου άρθρου του ν. 4336/2015 (Α' 94), των μετακινούμενων μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και της διοικητικής επιτροπής, καθώς και των υπαλλήλων των Επιμελητηρίων καταβάλλονται σύμφωνα με τα άρθρα 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 17 και 19 της ίδιας Υποπαραγράφου. Η μόνη παρέκκλιση που εισάγεται σε σχέση με αυτές τις διατάξεις αφορά την καταβολή της χιλιομετρικής αποζημίωσης όταν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Διοικητικής Επιτροπής χρησιμοποιούν αυτοκίνητο ιδιωτικής χρήσης.

Η εν λόγω αποζημίωση καταβάλλεται στα μέλη ακόμα και στις περιπτώσεις όπου οι μετακινήσεις δεν είναι διαδοχικές, όπως ορίζει ο ν. 4336/2015 (η μετάβαση διαδοχικά σε περισσότερες από μία περιοχές για εκτέλεση υπηρεσίας σε καθεμιά από αυτές). Ο λόγος για αυτή την παρέκκλιση είναι ότι, με δεδομένο ότι στις εργασίες των οργάνων της ΚΕΕΕ προστίθενται και οι εργασίες των Περιφερειακών

Επιμελητηριακών Συμβουλίων, οι ανάγκες για μετακινήσεις αναμένεται να αυξηθούν σημαντικά σε σχέση με τα υπόλοιπα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, με αποτέλεσμα τα μέλη των οργάνων διοίκησης να χρειάζονται περισσότερη ευελιξία όταν μετακινούνται με ιδιωτικά μέσα.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται το Διοικητικό Συμβούλιο του κάθε Επιμελητηρίου ως αρμόδιο όργανο για τον καθορισμό του ύψους των εξόδων παράστασης του προέδρου και των μελών της διοικητικής επιτροπής του κάθε Επιμελητηρίου, καθώς και των εκπροσώπων του στο Περιφερειακό Επιμελητηριακό Συμβούλιο, ενώ προσδιορίζεται και το μέγιστο ύψος αυτών ως ποσοστό επί των ετησίων εσόδων του αντίστοιχου Επιμελητηρίου.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται η Διοικητικής Επιτροπής του κάθε Επιμελητηρίου ως το αρμόδιο όργανο για τον καθορισμό του ύψους των αμοιβών των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, των υπαλλήλων ή τρίτων, για τη συμμετοχή τους σε κάθε μορφής επιτροπές και ομάδες εργασίας που συγκροτούνται σε αυτό, πάντοτε όμως εντός των πλαισίων που θέτει το άρθρο 21, παρ. 2 του ν. 4354/2015.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ως προϋπόθεση για την έγκριση των δαπανών των προηγούμενων παραγράφων του άρθρου 15 η συμπερίληψη των αντίστοιχων πιστώσεων στον προϋπολογισμό του οικείου Επιμελητηρίου.

Το **άρθρο 77** ρυθμίζει θέματα σχετικά με την εποπτεία τις οικονομικές καταστάσεις των Επιμελητηρίων και της ΚΕΕ, δηλαδή σχετικά με τους ισολογισμούς, τους προϋπολογισμούς και των τροποποιήσεων αυτών, τους οικονομικούς απολογισμούς, τις καταστάσεις αποτελεσμάτων χρήσης και τους λογαριασμούς γενικής εκμετάλλευσης, καθώς επίσης ρυθμίζονται θέματα συμβάσεων προμηθειών. Οι σχετικές ρυθμίσεις της ειδικής νομοθεσίας που αφορά τα Επιμελητήρια περιλαμβάνουν και αναφορές σε νομοθεσία άλλων φορέων.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι ο Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης ασκεί κατασταλτική εποπτεία επί των Επιμελητηρίων και της ΚΕΕ, ως προς την νομιμότητα των πράξεων που αφορούν τη διαχείριση των οικονομικών τους πόρων και των ανταποδοτικών τελών που εισπράττουν. Σύμφωνα με την υπ' αρ. 549/2012 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η εποπτεία αποτελεί περιορισμό της αυτοδιοίκησης που επιδιώκεται με την ίδρυση του δημοσίου νομικού προσώπου.

Η εποπτεία ασκείται κατ' αρχάς στη δραστηριότητα του εποπτευόμενου νομικού προσώπου (λειτουργικός έλεγχος) και κατά δεύτερο λόγο επί των φυσικών προσώπων που ασκούν οργανικές λειτουργίες στο εποπτευόμενο νομικό πρόσωπο. Κατά περίπτωση μπορεί να συνίσταται σε έλεγχο νομιμότητας ή σκοπιμότητας, προληπτικό ή κατασταλτικό. Αναφορικά με τα Επιμελητήρια, η εποπτεία εξειδικεύεται σε κατασταλτικό έλεγχο νομιμότητας πράξεων οικονομικής διαχείρισης.

Η κατασταλτική εποπτεία συνίσταται κυρίως στη εξουσία του εποπτεύοντος οργάνου – εν προκειμένω του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης - να ακυρώνει τις πράξεις του εποπτευόμενου φορέα μετά την έκδοσή τους. Η ακύρωση είναι δυνατή όταν δεν έχουν τηρηθεί οι προϋποθέσεις που απαιτεί ο νόμος για την εγκυρότητα της πράξης. Επομένως, ο κατασταλτικός έλεγχος νομιμότητας καταλήγει στην επικράτηση της θέλησης του νομοθέτη. Κατ' αυτό τον τρόπο η κατασταλτική εποπτεία νομιμότητας καθίσταται απόλυτα συμβατή με την έννοια της αυτοδιοίκησης.

Ωστόσο, αυτή η συμβατότητα δεν σημαίνει ότι η εποπτεία πρέπει να επεκταθεί στο σύνολο των πράξεων των διοικήσεων των Επιμελητηρίων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που δεν αφορούν θέματα οικονομικής διαχείρισης. Μια τέτοια επέκταση δεν θα εξυπηρετούσε τους σκοπούς της εποπτείας, καθώς αφενός το παρόν νομοσχέδιο ορίζει σαφώς την πειθαρχική ευθύνη των διοικήσεων, αφετέρου οι υπάλληλοι των Επιμελητηρίων οφείλουν ούτως ή άλλως να εφαρμόζουν τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ.

Με δεδομένο αυτό το πλαίσιο, μια οριζόντια επέκταση της εποπτείας θα ήταν προβληματική τόσο για την αυτοτέλεια του θεσμού όσο και για την αποτελεσματικότητα της εποπτείας που θα ασκούσε το Υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης. Αντιθέτως, η κατασταλτική διαχειριστική εποπτεία επί των πράξεων οικονομικής διαχείρισης είναι αναγκαία εκ του γεγονότος ότι σημαντικό μέρος των εσόδων των Επιμελητηρίων προέρχεται από την παραχώρηση εκ μέρους του νομοθέτη δημόσιας εξουσίας για την είσπραξη τελών που συνδέονται με την λειτουργία του Γενικού Εμπορικού Μητρώου. Επομένως, αυτή η μορφή εποπτείας διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον.

Στην παράγραφο 2 καθορίζεται η διάρκεια του οικονομικού έτους, βάσει της οποίας θα γίνεται η κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων.

Στην παράγραφο 3 γίνεται αναφορά στις αρχές που πρέπει να εφαρμόζουν τα Επιμελητήρια κατά τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων, όπως αυτές ορίζονται στα άρθρα 33, 49, 62 και 64^Α του ν. 4270/2014 (Α' 143).

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι η Διοικητικής Επιτροπής είναι το όργανο που συντάσσει τον προϋπολογισμό του Επιμελητηρίου το πρώτο δεκαπενθήμερο του μήνα Οκτωβρίου του προηγούμενου έτους, ο οποίος εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και υποβάλλεται, για τελική έγκριση, στον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Δεκεμβρίου του ιδίου έτους.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι ο προϋπολογισμός των Επιμελητηρίων θα πρέπει να συνοδεύεται από έκθεση του οικονομικού επόπτη, η οποία θα πρέπει να είναι αιτιολογημένη για κάθε υπέρβαση στους ΚΑΕ άνω του 5% από τα

προϋπολογισθέντα, κατά το αμέσως προηγούμενο οικονομικό έτος, καθώς και έκθεση της Διοικητικής Επιτροπής, η οποία θα περιλαμβάνει τον προγραμματισμό δράσης των Επιμελητηρίων, το αναμενόμενο αναπτυξιακό τους αποτέλεσμα και τα μέσα υλοποίησης.

, Στην παράγραφο 6 ορίζεται ότι μέχρι την τελική έγκριση του προϋπολογισμού τα Επιμελητήρια έχουν τη δυνατότητα να προβούν σε δαπάνες έως του 40% των πιστώσεων του προϋπολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους

Στην παράγραφο 7 ορίζεται ότι οι τυχόν τροποποιήσεις του προϋπολογισμού μπορούν να υποβάλλονται έως τις 30 Οκτωβρίου του ιδίου οικονομικού έτους, με εξαίρεση τις αιτιολογημένα έκτακτες δαπάνες που παρουσιάζουν αύξηση μικρότερη ή ίση του 5% του προϋπολογισθέντος αντίστοιχου ποσού, οι οποίες μπορούν να κατατεθούν αργότερα.

Στην παράγραφο 8 ορίζεται ότι κατά παρέκκλιση των όσων αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης δύναται να εγκριθούν αυξήσεις εσόδων που δεν είχαν προβλεφθεί σε περιπτώσεις είσπραξη ποσών από την παροχή υπηρεσιών στα μέλη τους, καθώς και ποσών που είχαν καταβληθεί αχρεωστήτως, είσπραξη ποσών που προορίζονται βάσει ρητής διάταξης νόμου για την αντιμετώπιση ορισμένης δαπάνης και τέλος είσπραξη ποσών που αφορούν την υλοποίηση προγραμμάτων ή δράσεων ειδικού σκοπού χρηματοδοτούμενων από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από άλλους ευρωπαϊκούς ή διεθνείς οργανισμούς.

Στην παράγραφο 9 ορίζεται η διαδικασία και το νομοθετικό πλαίσιο σύνταξης των λοιπών οικονομικών καταστάσεων, οι οποίες υπογράφονται από τον Πρόεδρο του οικείου Επιμελητηρίου, τον οικονομικό επόπτη και τον προϊστάμενο των οικονομικών υπηρεσιών, οι οποίοι φέρουν και την ευθύνη για την ακρίβεια του περιεχομένου τους και υποβάλλονται για τελική έγκριση στον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης και αναρτώνται στο σύστημα «Διαύγεια».

Στην παράγραφο 10 ορίζεται ότι σε περίπτωση σύστασης ή και συμμετοχής άνω του 50% των Επιμελητηρίων σε εταιρίες όπως αυτές ορίζονται στο κατά το άρθρο 5 παρ. 3 περίπτ. β' και γ' του παρόντος, έχουν την υποχρέωση σύνταξης ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, οι οποίες ελέγχονται από ορκωτούς ελεγκτές. Το Διοικητικό Συμβούλιο εγκρίνει το φύλλο ελέγχου εντός μηνός από την υποβολή του, και το σύνολο των οικονομικών καταστάσεων εγκρίνεται από τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης και αναρτάται στο σύστημα «Διαύγεια». , ενώ η παράγραφος 11 το Ελεγκτικό Συνέδριο μπορεί να ασκήσει κατασταλτικό έλεγχο στις δαπάνες των Επιμελητηρίων. Τέλος, η παράγραφος 12 ορίζει ότι το άρθρο αυτό εφαρμόζεται και από την Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων.

Το **άρθρο 78** θέτει το πλαίσιο σύναψης συμβάσεων από τα Επιμελητήρια και την ΚΕΕ, σύμφωνα με τον ν. 4412/2016 (Α' 147). Για την σύναψη συμβάσεων αξίας άνω των 2.500 ευρώ από τα νομικά πρόσωπα τα οποία έχουν συστήσει Επιμελητήρια ή η ΚΕΕ και δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του ανωτέρω νόμου, απαιτείται η ανάρτηση τους σε διακριτή ιστοσελίδα της ΚΕΕ ή του οικείου Επιμελητηρίου.

Επίσης καθιερώνεται ασυμβίβαστο σχετικά με τις αναθέσεις από νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί από Επιμελητήριο ή την ΚΕΕ σε εταιρείες συμφερόντων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ή συγγενών τους, εξ αίματος ή εξ αγχιστείας, μέχρι τέταρτου βαθμού. Στόχος αυτής της ρύθμισης είναι να διασφαλιστεί η διαφάνεια στο σύνολο των δραστηριοτήτων του Επιμελητηρίου, χωρίς να περιοριστεί η ευελιξία των εν λόγω νομικών προσώπων. Αντίστοιχο ασυμβίβαστο για τις προμήθειες των Επιμελητηρίων και της ΚΕΕ ισχύει βάσει του άρθρου 262 του ν. 4412/2016.

Τέλος τίθενται συγκεκριμένες προϋποθέσεις ανάθεσης συμβάσεων έργου ή υπηρεσιών σε εταιρείες τις οποίες έχουν συστήσει ή στις οποίες συμμετέχουν Επιμελητήρια, προκειμένου να ενισχυθεί η διαφάνεια στην οικονομική διαχείριση και οι εν λόγω εταιρείες να υποστηρίζουν ουσιαστικά το έργο των Επιμελητηρίων.

Το **άρθρο 79** ρυθμίζει θέματα σχετικά με τον απολογισμό δράσεων των Επιμελητηρίων καθώς και τον ετήσιο προγραμματισμό αυτών

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι ο απολογισμός δράσεων θα πρέπει να έχει συνταχθεί μέχρι τις 30 Απριλίου με κοινοποίηση στον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης και δημοσίευση στον ιστότοπο του Επιμελητηρίου.

Στην παράγραφο 2 περιγράφονται οι δραστηριότητες που πρέπει να περιλαμβάνονται στον απολογισμό, στην παράγραφο 3 περιγράφεται ο τρόπος σύνταξης, έγκρισης και γνωστοποίησης αυτού και στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι αρμόδια αρχή για την τήρηση και εφαρμογή τόσο του παρόντος όσο και του προηγούμενου άρθρου είναι η Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Το **άρθρο 80** ρυθμίζει θέματα του προσωπικού των Επιμελητηρίων, σε αναφορά με τον οργανισμό των Επιμελητηρίων, σχετικά με προσλήψεις, μετατάξεις, αποσπάσεις, κ.α.

Στην παράγραφο 1 καθορίζεται το προσωπικό και η σχέση εργασίας αυτού με το Επιμελητήριο καθώς και η διαδικασία πρόσληψης αυτού.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι στις καθαρίστριες των Επιμελητηρίων χορηγείται με απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής κάθε χρόνο στολή εργασίας.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται ο τρόπος μετάταξης και απόσπασης υπαλλήλων από φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, όπως αυτοί καταγράφονται στο μητρώο που τηρεί η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία προς Επιμελητήρια. Επίσης, εισάγεται απαγόρευση μετάταξης υπαλλήλων από τα Επιμελητήρια προς φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, προκειμένου να αποτραπεί η επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται μετά από πρόταση της ΚΕΕ ο τρόπος πρόσληψης του προσωπικού των Επιμελητηρίων, ο οποίος διεξάγεται από τον ΑΣΕΠ καθώς ο αριθμός και οι κατηγορίες υπαλλήλων.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι με απόφαση ΔΣ γίνεται η πρόσληψη ειδικών συνεργατών, και καθορίζονται οι όροι εργασίας, η αμοιβή τους, η θητεία, ο αριθμός και η διαδικασία πρόσληψής του, η οποία διενεργείται από το οικείο Επιμελητήριο, αφού εγκριθεί από το ΑΣΕΠ. Σε κάθε περίπτωση, το ύψος της αμοιβής τους δεν μπορεί να υπερβαίνει τις απολαβές των ειδικών συνεργατών των αιρετών οργάνων διοίκησης των Περιφερειών. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται η ευθυγράμμιση της σχετικής διάταξης με τον ν. 4354/2015 και τις ρυθμίσεις για το ενιαίο μισθολόγιο στον δημόσιο τομέα.

Στην παράγραφο 6 ορίζεται ότι η Διοικητική Επιτροπή ορίζει διοικητικό προϊστάμενο με τον αναπληρωτή του, όταν δεν υπάρχει οργανική θέση Γενικού Διευθυντή, μεταξύ των μόνιμων υπαλλήλων. Επίσης καθορίζονται και οι αρμοδιότητες του διοικητικού προϊσταμένου.

Η παράγραφος 7 παρέχει στην Διοικητικής Επιτροπής τη δυνατότητα να χορηγεί στο προσωπικό των Επιμελητηρίων προκαταβολές μέχρι έξι μηνιαίων μισθών, οι οποίες αποδίδονται μέχρι και σε 36 ισόποσες μηνιαίες δόσεις, προσαυξημένες με επιτόκιο που ισχύει κάθε φορά για καταθέσεις ταμειευτηρίου.

Το **άρθρο 81** ρυθμίζει θέματα σχετικά με τη νέα οργανωτική δομή των Επιμελητηρίων.

Στην παράγραφο 1 ορίζονται θέματα σχετικά με τη διάρθρωση των υπηρεσιών, τις οργανικές θέσεις, τις θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού κ.α. Ο οργανισμός εγκρίνεται με την έκδοση ΠΔ, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, αφού πρώτα έχει συνταχθεί από το ΔΣ.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι σε κάθε Επιμελητήριο θα πρέπει να λειτουργεί σε επίπεδο τουλάχιστον τμήματος, οργανική μονάδα με αρμοδιότητες Γενικού Εμπορικού Μητρώου και Υπηρεσίας Μίας Στάσης. Για πρώτη φορά δημιουργείται Κέντρο Υποστήριξης Επιχειρήσεων σε επίπεδο τουλάχιστον διεύθυνσης με αρμοδιότητες τέτοιες ώστε να αυξάνεται η πληροφόρηση και κατά συνέπεια η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων.

Το **άρθρο 82** ρυθμίζει θέματα σχετικά με τα υπηρεσιακά και πειθαρχικά συμβούλια των υπαλλήλων των Επιμελητηρίων και της Κ.Ε.Ε.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται η έδρα του υπηρεσιακού συμβουλίου, η οποία είναι η έδρα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, οι αρμοδιότητές του και η σύστασή του (τρεις υπάλληλοι των Επιμελητηρίων, προϊσταμένους Διεύθυνσης και δύο αιρετοί εκπρόσωποι των εργαζομένων των Επιμελητηρίων).

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι συστήνεται πειθαρχικό συμβούλιο με αρμοδιότητα επί των υπαλλήλων όλων των Επιμελητηρίων της χώρας, ύστερα από απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης και στο συγκεκριμένο άρθρο ορίζεται επίσης και η σύσταση του πειθαρχικού συμβουλίου.

Το **άρθρο 83** ρυθμίζει θέματα σχετικά με τα όργανα διοίκησης της Κ.Ε.Ε.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι η Γενική Συνέλευση των Επιμελητηρίων και η Διοικητικής Επιτροπής αποτελούν τα όργανα διοίκησης της Κ.Ε.Ε.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται η σύσταση της Γενικής Συνέλευσης της Κ.Ε.Ε. (Πρόεδροι και ένα μέλος ΔΣ όλων των Επιμελητηρίων της χώρας).

Στην παράγραφο 3 ορίζονται θέματα σχετικά με το πότε είναι νόμιμη η τακτική και η επαναληπτική συνεδρίαση της ΓΣ., καθορίζεται η έδρα της συνεδρίασης καθώς και ο χρόνος της τακτικής συνέλευσης. Σε περίπτωση έκτακτης συνέλευσης, λόγω σοβαρού και τεκμηριωμένου λόγου συγκαλείται με απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής μετά από πρόταση του προέδρου της Κ.Ε.Ε.. Τέλος καθορίζονται και οι αρμοδιότητές της.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται η σύσταση της Διοικητικής Επιτροπής

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι εκπρόσωπος της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή και ένας εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Συλλόγων Υπαλλήλων Επιμελητηρίων, μπορούν να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις των οργάνων διοίκησης, χωρίς όμως δικαίωμα ψήφου. Η Διοικητικής Επιτροπής μπορεί επίσης να προσκαλέσει οποιονδήποτε κρίνει ότι απαιτείται.

Στην παράγραφο 6 ορίζεται η θητεία της Διοικητικής Επιτροπής, καθώς και ο χρόνος νόμιμης συνεδρίασής της.

Το **άρθρο 84** ρυθμίζει θέματα σχετικά με την εκλογή της Διοικητικής Επιτροπής της Κ.Ε.Ε.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ποιοι μπορούν να εκλεγούν στην Διοικητικής Επιτροπής της Κ.Ε.Ε. και ο χρόνος διεξαγωγής της ψηφοφορίας.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι μέχρι τρεις υποψήφιους μπορούν να επιλέξουν οι εκλογείς, ενώ υπάρχει ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο, στο οποίο οι υποψήφιοι για την προεδρία διακρίνονται από τους υπόλοιπους υποψήφιους.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται ποιοι έχουν δικαίωμα υποβολής υποψηφιοτήτων για την Διοικητική Επιτροπή.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ποιος, μετά την εκλογική διαδικασία, ανακηρύσσεται πρόεδρος και ε' αντιπρόεδρος.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται σε περίπτωση μη συγκέντρωσης του ανωτέρω ποσοστού (40%) και πρόεδρος επιλέγεται αυτός που θα συγκεντρώσει τη σχετική πλειοψηφία μεταξύ των δύο επικρατέστερων της πρώτης ψηφοφορίας.

Στην παράγραφο 6 ορίζεται ο τρόπος εκλογής των α', β', γ' και δ' Αντιπροέδρων, του Υπευθύνου Έρευνας και Ανάπτυξης, του Οικονομικό Επόπτη, του Επόπτη ΓΕΜΗ και Υποστήριξης Επιχειρήσεων, του Επόπτη Εξωστρέφειας και Διεθνών Σχέσεων και του Γενικού Γραμματέα καθώς επίσης καθορίζονται και οι αρμοδιότητές τους.

Οι παράγραφοι 7 έως 10 ρυθμίζουν ειδικότερα θέματα σχετικά με την προέλευση συγκεκριμένων μελών της Διοικητικής Επιτροπής από τμήματα, τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες Αντιπροέδρων και την εξουσιοδότηση για έκδοση Προεδρικού Διατάγματος, κατόπιν πρότασης του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, σχετικά με διαδικαστικά ζητήματα της εκλογής.

Το **άρθρο 85** ρυθμίζει θέματα σχετικά με την οργάνωση και τη λειτουργία της Κ.Ε.Ε.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι τα θέματα λειτουργίας των οργάνων διοίκησης καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης. Με υπουργική απόφαση καθορίζεται επίσης, μετά από πρόταση της Γενικής Συνέλευσης της Κ.Ε.Ε., το ποσοστό επί των συνδρομών των Επιμελητηρίων προς την Κ.Ε.Ε., η οποία με τη σειρά της μπορεί να επιχορηγήσει, ύστερα από απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης που καθορίζει το ύψος της επιχορήγησης, αναγνωρισμένα ελληνικά Επιμελητήρια στην αλλοδαπή και αναγνωρισμένα διεθνή δίκτυα Επιμελητηρίων.

Η παράγραφος 2 ρυθμίζει το ποσοστό επί των συνδρομών, το οποίο εισπράττουν τα Επιμελητήρια και αποδίδεται στην Κ.Ε.Ε.. Από αυτό το ποσοστό, η Κ.Ε.Ε. έχει συγκεκριμένες δυνατότητες επιχορήγησης φορέων οι οποίοι συνδέονται με τους σκοπούς των Επιμελητηρίων, εντός πλαισίου που ορίζει απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται ότι οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στην Κ.Ε.Ε. Επίσης, με εξαίρεση τη μισθοδοσία των Επιμελητηρίων, δεν μπορεί να γίνει καμία έγκριση προϋπολογισμού των Επιμελητηρίων αν δεν καταθέσουν

δικαιολογητικά που να αποδεικνύουν την καταβολή συνδρομής προς την Κ.Ε.Ε. ή τον διακανονισμό της.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι με ΠΔ, μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, καθορίζεται η διάρθρωση των υπηρεσιών, οι οργανικές θέσεις, οι θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού και κάθε άλλη συναφή λεπτομέρεια. Όλα αυτά συντάσσονται από το ΔΣ του Επιμελητηρίου. Στην παρούσα παράγραφο ορίζεται επίσης ότι η Κ.Ε.Ε. μπορεί να ιδρύσει γραφεία στο εξωτερικό, στα οποία μπορεί να εργάζεται ειδικό επιστημονικό και βοηθητικό προσωπικό.

Το **άρθρο 86** εισάγει τον θεσμό των Περιφερειακών Επιμελητηριακών Συμβουλίων. Πρόκειται για ένα συντονιστικό και γνωμοδοτικό όργανο, το οποίο συνίσταται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, συγκροτείται από εκπροσώπους των οργάνων διοίκησης όλων των Επιμελητηρίων της Περιφέρειας και εξυπηρετεί δύο βασικές ανάγκες σχετικά με την αποστολή του θεσμού: πρώτον, την οργανωμένη συμμετοχή των Επιμελητηρίων στον αναπτυξιακό σχεδιασμό των Περιφερειών και ιδίως στην κατάρτιση των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων. Δεύτερον την ανάπτυξη συνεργειών, οικονομιών κλίμακας και συντονισμένων δράσεων των Επιμελητηρίων, εντός του πλαισίου που ορίζει ο ν. 3852/2010 (Α' 87).

Σήμερα είναι εμφανές ότι αρκετά Επιμελητήρια που δρουν σε επίπεδο περιφερειακής ενότητας αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην εκπλήρωση της αποστολής τους εξαιτίας έλλειψης πόρων και υποστελέχωσης. Αυτά τα προβλήματα αντανakλούν σε μεγάλο βαθμό την ανάγκη της σύγχρονης επιχειρηματικότητας της χώρας για την επέκτασή τους σε ευρύτερες αναπτυξιακές χωρικές ενότητες, προκειμένου να υπερβούν προβλήματα που συνδέονται με το μέγεθός τους. Τα Περιφερειακά Επιμελητηριακά Συμβούλια συστήνονται προκειμένου να λειτουργήσουν ως αρωγός σε αυτή την προσπάθεια επέκτασης και να υποστηρίξουν τις διαδικασίες συγχωνεύσεων των Επιμελητηρίων.

Τέτοιες συγχωνεύσεις μπορούν να καταστήσουν αρκετά Επιμελητήρια της χώρας αποδοτικότερα και αποτελεσματικότερα σε ζητήματα αναπτυξιακού σχεδιασμού. Ο θεσμός των Περιφερειακών Επιμελητηριακών Συμβουλίων θα βοηθήσει τα Επιμελητήρια να μεταβούν οικειοθελώς προς τέτοιες οργανωτικές δομές, ακόμα και όταν δεν έχει διαπιστωθεί πρόβλημα βιωσιμότητας.

Σε αυτό το πλαίσιο, το συγκεκριμένο άρθρο ορίζει τις αρμοδιότητες του οργάνου, που είναι συντονιστικές, επιτελικές και γνωμοδοτικές. Επίσης, καθορίζεται η διάρθρωση και συγκρότηση του Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου, με βάση των αριθμών μελών κάθε Επιμελητηρίου που συμμετέχει σε αυτό.

Στο **άρθρο 87** ορίζεται η συγκρότηση και διαδικασία ορισμού των μελών του Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου, εκτός των Προέδρων των

Επιμελητηρίων της οικείας Περιφέρειας, οι οποίοι αποκτούν αυτοδίκαια την συγκεκριμένη ιδιότητα. Τα υπόλοιπα μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου ορίζονται μεταξύ των λοιπών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου κάθε Επιμελητηρίου, βάσει δύο κριτηρίων: πρώτον, των ψήφων που έλαβε κάθε συνδυασμός στις εκλογές για την ανάδειξη των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου. Συγκεκριμένα, ο αριθμός των ψήφων που έλαβαν όσοι συνδυασμοί συμμετέχουν στο Διοικητικό Συμβούλιο διαιρείται με τον συνολικό αριθμό των εδρών που δικαιούται το Επιμελητήριο στο Περιφερειακό Επιμελητηριακό Συμβούλιο.

Κάθε συνδυασμός καταλαμβάνει τόσες έδρες στο Περιφερειακό Επιμελητηριακό Συμβούλιο όσες φορές χωράει το πηλίκο της διαίρεσης στον αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβε στις εκλογές για το Διοικητικό Συμβούλιο. Οι αδιάθετες έδρες του Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου διατίθενται στους συνδυασμούς κατά σειρά μεγέθους υπολοίπων.

Το δεύτερο κριτήριο είναι η σειρά υποψηφιότητας στην οποία έχει δηλώσει κάθε συνδυασμός τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που προέρχονται από αυτόν. Αν ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου προέρχεται από συνδυασμό στον οποίο δεν αντιστοιχεί έδρα στο Περιφερειακό Επιμελητηριακό Συμβούλιο σύμφωνα με την ανωτέρω διαδικασία, η αντίστοιχη έδρα στο Περιφερειακό Επιμελητηριακό Συμβούλιο αφαιρείται από το συνδυασμό που κατέχει τις λιγότερες έδρες στο Διοικητικό Συμβούλιο του Επιμελητηρίου. Σε κάθε περίπτωση η απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης για τη σύσταση του οργάνου βασίζεται στον ορισμό των εκπροσώπων από τις διοικήσεις των Επιμελητηρίων.

Το **άρθρο 88** ρυθμίζει θέματα εσωτερικής λειτουργίας του οργάνου: διάρκεια θητείας, μέλη που δεν έχουν δικαίωμα ψήφου, διαδικασία λήψης αποφάσεων, κανονισμός λειτουργίας, συχνότητα συνεδριάσεων, διοικητική υποστήριξη του έργου του και πειθαρχική ευθύνη.

Το **άρθρο 89** ορίζει τον τρόπο άσκησης της προεδρίας του Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου, η οποία μπορεί να είναι εκ περιτροπής ή αιρετή, με αντίστοιχες διάρκειες θητείας. Σε κάθε περίπτωση ο Πρόεδρος προέρχεται υποχρεωτικά από τους Προέδρους των Επιμελητηρίων της Περιφέρειας. Οι υπόλοιποι Πρόεδροι Επιμελητηρίων καταλαμβάνουν θέσεις Αντιπροέδρων. Ο Πρόεδρος και οι Αντιπρόεδροι συγκροτούν το Συντονιστικό Όργανο του Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου με αρμοδιότητα την κατάρτιση της ημερήσιας διάταξης και την προετοιμασία των συνεδριάσεων του οργάνου, καθώς και την παρακολούθηση της λυσιτελούς εφαρμογής των αποφάσεων του.

Το **άρθρο 90** ρυθμίζει ζητήματα σχετικά με το είδος των πειθαρχικών ποινών που επιβάλλονται σε Προέδρους Επιμελητηρίων, μέλη Διοικητικών Συμβουλίων των Επιμελητηρίων, το Πρόεδρο και τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης και της Διοικητικής

Επιτροπής της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων, τα παραπτώματα για τα οποία επιβάλλονται οι πειθαρχικές ποινές αυτές, το όργανο που έχει την αρμοδιότητα για την επιβολή τους και το χρόνο παραγραφής των παραπτωμάτων.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι είναι δυνατόν να επιβληθούν οι πειθαρχικές ποινές της αργίας έως έξι μηνών, της έκπτωσης και της παύσης στους Προέδρους Επιμελητηρίων, στα μέλη Διοικητικών Συμβουλίων των Επιμελητηρίων, στο Πρόεδρο και τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης και της Διοικητικής Επιτροπής της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων.

Στην παράγραφο 2 θεσπίζεται η αρμοδιότητα του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης για την επιβολή των παραπάνω πειθαρχικών ποινών και προσδιορίζονται ως λόγοι επιβολής τους η διάπραξη σοβαρής παράβασης των καθηκόντων τους ή υπέρβασης της αρμοδιότητάς τους ως και οι παραβάσεις των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί σύμφωνα με ειδικές νομοθετικές ρυθμίσεις.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται ως χρόνος παραγραφής των πειθαρχικών παραπτωμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 η πενταετία.

Το **άρθρο 91** ρυθμίζει ζητήματα σχετικά με τη διαδικασία επιβολής των πειθαρχικών ποινών που αναφέρονται στο άρθρο 90, επιβάλλει ως απαραίτητη προϋπόθεση για την επιβολή των πειθαρχικών ποινών της αργίας και της έκπτωσης τη σύμφωνη γνώμη πειθαρχικού συμβουλίου, ορίζει τη σύνθεση και τη διαδικασία συγκρότησης του πειθαρχικού συμβουλίου, ρυθμίζει σημεία του τρόπου λειτουργίας του και αναφέρει τα ένδικα μέσα που δύναται να ασκήσει ο ενδιαφερόμενος ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι για την επιβολή των πειθαρχικών ποινών της αργίας, και της έκπτωσης για σοβαρούς λόγους δημόσιου συμφέροντος απαιτείται αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ως προϋπόθεση η σύμφωνη γνώμη πειθαρχικού συμβουλίου για την επιβολή των πειθαρχικών ποινών της αργίας και τη διάρκειά της, καθώς και της έκπτωσης. Επίσης, ορίζεται ότι το όργανο αυτό συγκροτείται από έναν πρόεδρο πρωτοδικών και δύο πρωτοδίκες του Πρωτοδικείου Αθηνών ή τους νόμιμους αναπληρωτές αυτών, έναν Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης με έναν Διευθυντή από το ίδιο Υπουργείο ως αναπληρωτή του και έναν αιρετό εκπρόσωπο της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων. Γραμματέας του συμβουλίου και αναπληρωτής του ορίζεται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Στην παράγραφο 3 ορίζονται τα αρμόδια όργανα για το διορισμό των μελών του πειθαρχικού συμβουλίου. Συγκεκριμένα, τα τακτικά, και τα αναπληρωματικά δικαστικά μέλη του συμβουλίου ορίζονται, ύστερα από αίτημα του Υπουργού

Οικονομίας και Ανάπτυξης, με απόφαση του οργάνου που διευθύνει το δικαστήριο, ο αιρετός εκπρόσωπος της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων μαζί με τον αναπληρωτή του ορίζονται από τη Διοικητικής Επιτροπής της Ένωσης και τα μέλη του εδαφίου γ' της παραγράφου 2 του παρόντος καθώς και ο γραμματέας, ορίζονται από τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι το κατά τα ανωτέρω πειθαρχικό συμβούλιο συγκροτείται κάθε τέσσερα χρόνια με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Στην παράγραφο 5 θεσπίζεται το δικαίωμα του εγκαλούμενου να εμφανίζεται ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου αυτοπροσώπως, μαζί με πληρεξούσιο δικηγόρο ή και να εκπροσωπείται από πληρεξούσιο δικηγόρο. Στην ίδια παράγραφο ορίζεται ότι το συμβούλιο συνεδριάζει δημοσίως, μπορεί να εξετάζει μάρτυρες και να εκτιμά οποιοδήποτε πρόσφορο αποδεικτικό μέσο και ότι συντάσσονται πρακτικά για τις συνεδριάσεις του ενώ, προκειμένου να παράσχει σύμφωνη γνώμη, διασκέπτεται μυστικά εντός δύο μηνών από την διαβίβαση της σχετικής απόφασης του υπουργού. Τέλος, στην ίδια παράγραφο θεσπίζεται αναλογία της πειθαρχικής ποινής προς τη βαρύτητα του παραπτώματος, στο οποίο έχει υποπέσει ο εγκαλούμενος.

Το **άρθρο 92** ρυθμίζει ζητήματα που αφορούν στην έκπτωση εξαιτίας καταδίκης και στη θέση σε αργία των Προέδρων Επιμελητηρίων, των μελών των Διοικητικών Επιτροπών των Επιμελητηρίων, των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων των Επιμελητηρίων, του Προέδρου και των μελών της Γενικής Συνέλευσης και της Διοικητικής Επιτροπής της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι, με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, οι Πρόεδροι Επιμελητηρίων, τα μέλη των Διοικητικών Επιτροπών των Επιμελητηρίων, τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των Επιμελητηρίων, ο Πρόεδρος και τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης και της Διοικητικής Επιτροπής της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων εκπίπτουν αυτοδικαίως από το αξίωμά τους αν στερηθούν τη διαχείριση της περιουσίας τους με τελεσίδικη δικαστική απόφαση, αν στερηθούν τα πολιτικά τους δικαιώματα με αμετάκλητη δικαστική απόφαση και αν καταδικαστούν με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, ως αυτουργοί ή συμμετοχοί σε κακούργημα ή σε οποιαδήποτε ποινή για φοροδιαφυγή, παραχάραξη, κιβδηλεία, πλαστογραφία, ψευδή βεβαίωση, δωροδοκία, εκβίαση, κλοπή, υπεξαίρεση, απιστία, απάτη, καταπίεση, αιμομιξία, μαστροπεία, σωματεμπορία, παράνομη μετακίνηση αλλοδαπών, παράβαση της νομοθεσίας για την καταπολέμηση των ναρκωτικών, τη λαθρεμπορία και την εμπορία όπλων, καθώς και για παράβαση καθήκοντος.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου τίθενται σε κατάσταση αργίας από τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης, η οποία διατηρείται σε περίπτωση έκδοσης καταδικαστικής απόφασης του ποινικού δικαστηρίου, όταν γίνεται παραπομπή για πλημμέλημα της προηγούμενης παραγράφου ή κακούργημα με αμετάκλητο βούλευμα ή με απευθείας κλήση, κατά της οποίας έχει εξαντληθεί το δικαίωμα προσφυγής και ότι, σε περίπτωση έκδοσης αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης, η αργία αίρεται αυτοδικαίως και θεωρείται ως μηδέποτε επιβληθείσα.

Το **άρθρο 93** ρυθμίζει θέματα που αφορούν στην παύση για λόγους δημοσίου συμφέροντος των Προέδρων Επιμελητηρίων, των μελών των Διοικητικών Επιτροπών των Επιμελητηρίων, των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων των Επιμελητηρίων, του Προέδρου και των μελών της Γενικής Συνέλευσης και της Διοικητικής Επιτροπής της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων και στη διάλυση, για τους ίδιους λόγους, Διοικητικού Συμβουλίου Επιμελητηρίου και ορίζει το ένδικο βοήθημα, στο οποίο μπορούν να προσφύγουν οι ενδιαφερόμενοι ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά της σχετικής απόφασης.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι επιτρέπεται να εκπέσουν για σοβαρούς λόγους δημόσιου συμφέροντος, με αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, ύστερα από σύμφωνη γνώμη πειθαρχικού συμβουλίου του άρθρου 90 οι Πρόεδροι Επιμελητηρίων, τα μέλη των Διοικητικών Επιτροπών των Επιμελητηρίων, τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των Επιμελητηρίων, ο Πρόεδρος και τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης και της Διοικητικής Επιτροπής της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι είναι δυνατή για σοβαρούς λόγους δημοσίου συμφέροντος και η διάλυση, με τη διαδικασία της παραγράφου 1, Διοικητικού Συμβουλίου Επιμελητηρίου. Η διάλυση συνεπιφέρει και τη διάλυση της Διοικητικής Επιτροπής του Επιμελητηρίου και γίνεται νέα εκλογή σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του παρόντος και για το υπόλοιπο της θητείας των διαλυθέντων οργάνων.

Το **άρθρο 94** ρυθμίζει θέματα σχετικά με τη σύσταση και κατάργηση διμερών Επιμελητηρίων.

Στην παράγραφο 1 δίνεται ο ορισμός των διμερών Επιμελητηρίων.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι επιτρέπεται να ιδρύονται, να λειτουργούν και να καταργούνται στην Ελλάδα με τον όρο της αμοιβαιότητας, διμερή Επιμελητήρια με

έκδοση ΠΔ, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, καθώς επίσης ορίζονται και τα μέλη που μπορούν να συμμετέχουν σε αυτά.

Το **άρθρο 95** ρυθμίζει θέματα σχετικά με τη χρήση της λέξης «Επιμελητήριο» από σωματεία και αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες και ενώσεις προσώπων. Καθιερώνεται για πρώτη φορά η ρύθμιση σχετικών θεμάτων για κοινή αντιμετώπιση, ήτοι του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης και του Υπουργείου Εξωτερικών.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι για να μπορέσουν τα σωματεία ή αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες και ενώσεις προσώπων να χρησιμοποιούν τη λέξη «Επιμελητήριο», θα πρέπει να εκδοθεί ΠΔ κατόπιν εισήγησης των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης και Εξωτερικών. Κάθε άλλη χρήση της λέξης «Επιμελητήριο» απαγορεύεται απολύτως.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται η υποχρέωση υποβολής έκθεσης πεπραγμένων για τα ανωτέρω Επιμελητήρια και σωματεία στα Υπουργεία Οικονομίας και Ανάπτυξης και Εξωτερικών, ώστε οι υπηρεσίες να ενημερώνονται για τις δραστηριότητες και το έργο τους. Αν δεν υποβληθεί η εν λόγω έκθεση για δύο συναπτά έτη, είναι δυνατή η ανάκληση του όρου «Επιμελητήριο» με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Το **άρθρο 96** περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις, σχετικά με την διεξαγωγή των πρώτων μετά την δημοσίευση του νόμου εκλογών - συμπεριλαμβανομένης της διεξαγωγής ηλεκτρονικής ψηφοφορίας στα Επιμελητήρια Κυκλάδων και Δωδεκανήσου, όπου συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι νησιωτικότητας-(παρ. 1,2, 3 και 11), την εφαρμογή των ορίων θητειών για πρόσωπα που έχουν ήδη διατελέσει Πρόεδροι Επιμελητηρίων (παρ. 4), την απαγόρευση ίδρυσης αμιγών Επιμελητηρίων -βιοτεχνικών, επαγγελματικών, ή άλλων στα οποία εκπροσωπείται μόνο ένας κλάδος οικονομικής δραστηριότητας- προκειμένου να ενισχυθούν οι συνέργειες μεταξύ κλάδων (παρ. 5), καθώς και την ρύθμιση θεμάτων εταιριών και οικονομικής διαχείρισης (παρ. 6, 7 και 9), μοριοδότησης προσωπικού ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου το οποίο έχει αποδεδειγμένα παράσχει υπηρεσίες για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα σε Επιμελητήρια ή στην Κ.Ε.Ε, άμεσα ή κατόπιν διάθεσης από άλλη επαγγελματική οργάνωση (παρ. 8),. Τέλος, με την παρ. 10 διασφαλίζεται ευθυγράμμιση των διατάξεων περί προσωπικού με την πρόσφατη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, καθώς και με τις νέες διατάξεις περί απαγόρευσης επιχορηγήσεων, οι οποίες μεταξύ άλλων κάλυπταν μέχρι σήμερα δαπάνες μισθοδοσίας προσωπικού, από Επιμελητήρια προς εταιρίες που έχουν συστήσει.

Το **άρθρο 97** τροποποιεί το Π.Δ. 372/1992 (Α' 187), ώστε η προθεσμία συγκρότησης εκλογικών επιτροπών να συντμηθεί κατά δύο μήνες (τέσσερις τουλάχιστον μήνες πριν από τη λήξη της θητείας του Διοικητικού Συμβουλίου, αντί των έξι που ισχύουν σήμερα) και να ευθυγραμμιστεί η αποζημίωση των μελών της εκλογικής επιτροπής με όσα ισχύουν για τις εθνικές εκλογές.

Το **άρθρο 98** τροποποιεί το άρθρο 99 του ν. 4314/2014 (Α' 265), προκειμένου να υπάρξει εξορθολογισμός των κυρώσεων για παράνομη χρήση του όρου «Επιμελητήριο».

Το **άρθρο 99** περιλαμβάνει τις καταργούμενες διατάξεις.

ΜΕΡΟΣ Γ'

Επί του άρθρου 100:

Η παρούσα ρύθμιση αφορά την αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας του Συντονιστικού Κέντρου και αποτελεί υλοποίηση της εξαγγελθέντος σχεδίου για την εποπτεία της αγοράς, το οποίο θα συμβάλλει στον υγιή ανταγωνισμό και θα προστατεύσει τον καταναλωτή από την κατανάλωση ακατάλληλων ή και επικίνδυνων προϊόντων.

Το Συντονιστικό Κέντρο θα ονομάζεται πλέον Συντονιστικό Κέντρο Εποπτείας Αγοράς και Αντιμετώπισης Παραεμπορίου (ΣΥΚΕΑΑΠ), σηματοδοτώντας και την αλλαγή προς τα εμπρός, με όρους ποιοτικών χαρακτηριστικών, αλλά και την επέκτασή του στην συνείδηση όλων των παραγόντων των ελεγκτικών Υπηρεσιών για την Εποπτεία της αγοράς.

Για την επίτευξη του στόχου της εποπτείας της αγοράς, απαιτείται κυρίως ευέλικτη μορφή διοίκησης, κάθετη εντολή σε όλη την χώρα ανεξάρτητα από γραφειοκρατικές δομές και υπηρεσιακές αγκυλώσεις, κύρος του οργάνου που εκδίδει εντολές και συντονίζει τους ελέγχους, τόσο για τις ελεγκτικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης, όσο και των συναρμόδιων Υπουργείων, πρόσβαση στην πληροφορία που προκύπτει από τους ελέγχους και ετοιμότητα επέμβασης, όπου αυτό χρειασθεί.

Στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο που διέπει τις ελεγκτικές Υπηρεσίες υφίστανται διατάξεις για συνεργασία με άλλες συναρμόδιες Υπηρεσίες, πλην όμως έχουν διαπιστωθεί κενά τα οποία θα πρέπει να συμπληρωθούν με σκοπό όχι την αφαίρεση αρμοδιοτήτων από κάποια ελεγκτική Υπηρεσία, ούτε τη μείωση των καθημερινών ανεξάρτητων ελέγχων των ελεγκτικών αρχών, αλλά την ενίσχυση του ρόλου του Συντονιστικού Κέντρου και την κατάρτιση ενιαίου σχεδίου κοινής επιχειρησιακής δράσης μεικτών συνεργειών για την πιο σφαιρική αντιμετώπιση της

παραβατικότητας και των μεγάλων επιχειρησιακών στόχων, ώστε να υπάρξει ουσιαστική αποτελεσματικότητα.

Μέχρι σήμερα τα μεικτά κλιμάκια ελέγχων δεν ήταν πλήρως καλυμμένα για την άσκηση του έργου τους, καθότι η πολυνομοθεσία, τα πολλαπλά και πολυεπίπεδα εποπτικά κέντρα, η έλλειψη εξειδικευμένης εμπειρίας, και η γενικευμένη ασάφεια ρόλων, αρμοδιοτήτων και τρόπων δράσης δημιούργησαν τεράστια προβλήματα τόσο στην αποτελεσματικότητα όσο και στη νομιμότητα των επιβαλλόμενων ποινών- προστίμων.

Τα στοιχεία που τηρούν οι υπηρεσίες στα μητρώα επιχειρήσεων ή εμπορών θα πρέπει να μπορούν να αξιοποιηθούν σε ευρεία κλίμακα. Οι ελεγκτές τις περισσότερες φορές δεν γνωρίζουν ποιον ελέγχουν, από την άποψη ότι μπορεί να είναι κάποιος επιχειρηματίας ιδιάζουσας παραβατικής συμπεριφοράς, ή ακόμη να μην έχει συμμορφωθεί από προηγούμενο έλεγχο (υποτροπή παράβασης). Η αναζήτηση στοιχείων, η μεταφορά αρχείων, το φιλτράρισμα με την χρήση παραμέτρων, αλλά και η διασταύρωση των στοιχείων με δεδομένα άλλων βάσεων αποτελούν σύγχρονα εργαλεία που πρέπει επιτακτικά να χρησιμοποιηθούν.

Για τους λόγους αυτούς θα πρέπει τα μέλη του Συντονιστικού Κέντρου να έχουν πρόσβαση και να λαμβάνουν οποιαδήποτε πληροφορία ή στοιχείο που αφορά ή σχετίζεται με την άσκηση του έργου τους.

Έτσι, προκύπτει η ανάγκη αύξησης των μελών του Συντονιστικού Κέντρου καλύπτοντας μεγαλύτερο φάσμα ελεγκτικών Υπηρεσιών. Επιπλέον με Απόφαση του Προέδρου και του κατά τόπους αρμόδιου Περιφερειάρχη δύναται να ορίζεται, από τις Δ/νσεις Ανάπτυξης που υπάγονται στις Περιφέρειες της Χώρας, αρμόδιος σύνδεσμος μεταξύ του ΣΥΚΕΑΑΠ και των τοπικών Υπηρεσιών για την συγκρότηση Μικτών Κλιμακίων Ελέγχου, ή συνδρομή σε δράσεις άλλων ελεγκτικών Υπηρεσιών, υπό τον συντονισμό του ΣΥΚΕΑΑΠ.

Συνεπώς, οι υπηρετούντες στο ΣΥΚΕΑΑΠ θα πρέπει να μπορούν κατόπιν ειδικής εντολής του Προέδρου αυτού ή του αναπληρωτή του να προβαίνουν σε κατ' αρμοδιότητα ελέγχους σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του φορέα που ανήκουν οργανικά, καθώς και να συνδράμουν στους ελέγχους που πραγματοποιούν τα μικτά κλιμάκια ελέγχου σε όλη την Επικράτεια, μόνον κατά το μέρος που αφορά την καθ' ύλην αρμοδιότητα του φορέα που ανήκουν οργανικά. Οι επιβληθείσες κυρώσεις, καθώς και η περαιτέρω διεκπεραίωση των υποθέσεων αυτών, θα υλοποιούνται διαμέσου των αρμόδιων Υπηρεσιών στην οποία ανήκει οργανικά ο ελεγκτής.

Επιπλέον, η απόσπαση στο ΣΥΚΕΑΑΠ με διετή θητεία δύο ελεγκτών της Δ/νσης Θεσμικών ρυθμίσεων και Εποπτείας αγοράς της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή και δύο ελεγκτών της Δ/νσης Πολιτικής Ποιότητας

(Μετρολογία) της Γ.Γ. Βιομηχανίας οι οποίοι θα εντέλλονται για κατ' αρμοδιότητα ελέγχους από το Συντονιστικό Κέντρο, θα συμβάλλει στην ταχύτερη και αποτελεσματικότερη συγκρότηση μικτών κλιμακίων.

Το οικονομικό κίνητρο προς το προσωπικό του ΣΥΚΕΑΑΠ, αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την ορθή λειτουργία του Κέντρου κυρίως μέσω της αποζημίωσης για πέραν του ωραρίου πραγματικής εργασίας και οδοιπορικών εξόδων.

Με την παρούσα ρύθμιση υλοποιείται η αναβάθμιση και επέκταση του Συντονιστικού Κέντρου όπου θα λειτουργεί αφενός κατά ένα μέρος σε επιτελικό επίπεδο, θα συγκεντρώνει και θα αναλύει στοιχεία, θα συντάσσει Στρατηγικά και Επιχειρησιακά Σχέδια, αλλά θα έχει και επιχειρησιακό βραχίονα που η αρμοδιότητά του θα επεκτείνεται σε όλη την Επικράτεια για να μπορεί να επιτυγχάνει στο μέγιστο βαθμό την υλοποίηση των προγραμμάτων εποπτείας της αγοράς, με άμεση ανταπόκριση και αποτελεσματικότητα, με ευελιξία δράσης και αρτιότερο συντονισμό των λοιπών ελεγκτικών, εξειδικευμένων ανά τομέα Υπηρεσιών.

Επί του άρθρου 101

Με το παρόν άρθρο προσδιορίζεται επακριβώς η διαδικασία επιλογής του προσωπικού της «Ελληνικής Εταιρείας Επενδύσεων και Εξωτερικού Εμπορίου Α.Ε.». Η περιγραφή των ελάχιστων στοιχείων της διακήρυξης, η ουσιαστικότερη εμπλοκή του ΑΣΕΠ στη διαδικασία και η αποτύπωση των σταδίων αυτής διασφαλίζουν την αξιοκρατική επιλογή των υποψηφίων και τη στελέχωση της εταιρείας με το κατάλληλο προσωπικό.

Επί του άρθρου 102

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επιχειρούνται τροποποιήσεις στα άρθρα 74-94 του Ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94) προκειμένου να αντιμετωπιστούν ζητήματα σχετικά με τη λειτουργία της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, προκειμένου να ασκήσει αποτελεσματικότερα τις αρμοδιότητές της.

Με την πρώτη παράγραφο επέρχονται τροποποιήσεις στις οργανωτικές μονάδες της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, και συγκεκριμένα προστίθεται η Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, ενώ παράλληλα αναβαθμίζεται το Τμήμα Οργάνωσης, Διοικητικής και Οικονομικής Υποστήριξης σε Διεύθυνση Διοικητικού Οικονομικού με τρία Τμήματα, προστίθεται νέο Τμήμα Επιχειρησιακής Υποστήριξης Εφαρμογών στη Διεύθυνση Ενημέρωσης και Υποστήριξης Δανειοληπτών, ενώ τα λοιπά Τμήματα της ΕΓΔΙΧ οργανώνονται κάτω από τη Διεύθυνση Σχεδιασμού και Υποστήριξης.

Με τη δεύτερη παράγραφο ορίζονται οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Σχεδιασμού και Υποστήριξης και η διάρθρωση αυτής στα Τμήματα Στρατηγικής και Συντονισμού, Οικονομικής Υποστήριξης και Συμβουλών και Νομικής Υποστήριξης και Συμβουλών.

Με την τρίτη παράγραφο ορίζονται οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Διοικητικής και Οικονομικής Υποστήριξης και η διάρθρωση αυτής στα Τμήματα Ανθρώπινου Δυναμικού & Οργάνωσης, Οικονομικής Υποστήριξης και Πληροφορικής, Τεχνολογικών Εφαρμογών και Τηλεπικοινωνιών.

Με την τέταρτη παράγραφο ορίζονται οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Ενημέρωσης – Υποστήριξης Δανειοληπτών και η διάρθρωση αυτής στα Τμήματα Τηλεφωνικής Υποστήριξης, Επιχειρησιακής Υποστήριξης Εφαρμογών και Παρακολούθησης - Υποστήριξης ΚΕΥΔ.

Με την πέμπτη παράγραφο καταργούνται τα άρθρα του νόμου που προέβλεπαν οργανωτικές δομές της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, οι οποίες έχουν τεθεί υπό τη Διεύθυνση Σχεδιασμού και Υποστήριξης

Με την έκτη παράγραφο αποσαφηνίζονται οι αρμοδιότητες του Γραφείου Επικοινωνίας και Δημοσίων Σχέσεων της Κεντρικής Υπηρεσίας της Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.

Με την έβδομη τροποποιούνται οι αρμοδιότητες του Τμήματος Εσωτερικού Ελέγχου και Εσωτερικών Υποθέσεων, ώστε να προβλέπονται και αρμοδιότητες αναφορικά με την ασφάλεια των πληροφοριακών συστημάτων που τελούν υπό την Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.

Με την όγδοη παράγραφο επιχειρείται αύξηση του αριθμού των οργανικών θέσεων της Κεντρικής Υπηρεσίας της Ε.Γ.Δ.Ι.Χ, από εβδομήντα εννέα σε εκατόν δέκα τρεις, προκειμένου αυτή να μπορεί να ανταποκριθεί πιο αποτελεσματικά στην άσκηση των αρμοδιοτήτων της, ιδίως μετά την ψήφιση του Ν. 4469/2017 «Εξωδικαστικός Μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων και άλλες διατάξεις» (Α' 62), οι οποίες καλύπτονται αποκλειστικώς με αποσπάσεις και μετατάξεις προσωπικού που υπηρετεί ήδη στο δημόσιο τομέα.

Με την ένατη παράγραφο προστίθεται πρόβλεψη σχετικά με τη δημιουργία λίστας επιλαχόντων εμμίσθων δικηγόρων, ώστε σε περίπτωση αποποίησης διορισμού των επιτυχόντων, να δύνανται να διοριστούν επιλαχόντες από τη λίστα κατάταξης επιτυχόντων.

Με τη δέκατη παράγραφο αποσαφηνίζεται ο επιχειρησιακός στόχος των Κέντρων Ενημέρωσης-Υποστήριξης Δανειοληπτών και εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες.

Με την ενδέκατη παράγραφο θεσπίζεται η δυνατότητα χρηματικής συνδρομής σε φυσικά πρόσωπα, προκειμένου να λαμβάνουν από τους εμπειρογνώμονες που διορίζονται με βάση την εν λόγω ρύθμιση, εξειδικευμένες νομικές και οικονομικές

συμβουλευτικές υπηρεσίες που δεν μπορούν να παρασχεθούν από τα Κέντρα Υποστήριξης και Ενημέρωσης Δανειοληπτών, κατά την εξωδικαστική επίλυση διαφορών ή τη διαμεσολάβηση του ν. 3869/2010 προκειμένου για την αναδιάρθρωση ιδιωτικών χρεών φυσικών προσώπων.

Με τη δωδέκατη παράγραφο ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με το προσωπικό που θα απασχοληθεί στα Κ.Ε.Υ.Δ. και συγκεκριμένα ότι οι εξειδικευμένοι εξωτερικοί σύμβουλοι που θα απασχοληθούν θα τελούν σε αναστολή του οικείου ελευθέριου επαγγέλματος.

Με τη δέκατη τρίτη παράγραφο αποσαφηνίζεται ότι οι αρμοδιότητες αναφορικά με τα ζητήματα του προϋπολογισμού και εκτέλεσης των πληρωμών εκτελούνται από τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Με τη δέκατη τέταρτη παράγραφο συμπληρώνεται η παροχή της εξουσιοδοτικής διάταξης προς το ΚΥΣΔΙΧ, ενώ παράλληλα αποσαφηνίζονται οι αρμοδιότητες του Ειδικού Τομεακού Γραμματέα Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους αναφορικά με τον καθορισμό των ωρών προσέλευσης και αποχώρησης του προσωπικού της Κεντρικής Υπηρεσίας και των Κ.Ε.Υ.Δ.

Επί του άρθρου 103

Κατά την εφαρμογή του ν. 4264/2014 «Άσκηση εμπορικών δραστηριοτήτων εκτός καταστήματος και άλλες διατάξεις» (Α' 118) και πιο συγκεκριμένα σε ό,τι αφορά στα διοικητικά πρόστιμα που έχουν επιβληθεί κατά καιρούς από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του εν λόγω νόμου για έλλειψη αδείας υπαιθρίου εμπορίου, έχουν παρατηρηθεί τα εξής: Βάσει της παρ. 1 του άρθρου 32 του ν.4264/2014 το πρόστιμο που επιβάλλεται στο διοικούμενο για δραστηριοποίηση στο υπαίθριο εμπόριο (λαϊκές αγορές, πλανόδιο και στάσιμο εμπόριο) δίχως να έχει εκδοθεί η απαιτούμενη διοικητική άδεια, ανέρχεται στο ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ.

Το πρόστιμο αυτό έχει κατά καιρούς επιβληθεί σε μικροπωλητές που κατά τεκμήριο βρίσκονται στο κατώφλι του κινδύνου της φτώχειας ή είναι παντελώς άποροι. Κατά κοινή ομολογία το ύψος του επιβαλλόμενου προστίμου θεωρείται ιδιαίτερα δυσανάλογο σε σχέση με την αξιόποινη πράξη, παραβιάζοντας έτσι κατάφωρα τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας.

Σε πολλές από τις περιπτώσεις οι παραβάσεις αφορούν πώληση αντικειμένων ευτελούς αξίας, όπως καλλιτεχνικές δημιουργίες (πχ αυτοσχέδια βραχιολάκια) ή τρόφιμα (κάστανα, καλαμπόκια κ.ά.). Με δεδομένο ότι σκοπός άσκησης της εν

λόγω δραστηριότητας από τους ευάλωτους πολίτες στους οποίους επεβλήθησαν τα πρόστιμα δεν ήταν ο παράνομος πλουτισμός, αλλά ο βιοπορισμός, κρίνεται αναγκαία για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης η παρούσα νομοθετική ρύθμιση, προκειμένου να αρθούν γι' αυτούς οι δυσμενείς συνέπειες από την επιβολή προστίμων. Επιπροσθέτως, πρόκειται για πρόστιμα τα οποία, με δεδομένη την αδυναμία του διοικούμενου να ανταποκριθεί στο ύψος του, είναι απίθανο να εισπραχθούν. Παράλληλα, με τον τρόπο αυτό δίδεται ένα κίνητρο στο διοικούμενο να διευθετήσει την παραπάνω οφειλή του, καταβάλλοντας ένα αναλογικότερο πρόστιμο.

Επί του άρθρου 104

Με την προτεινόμενη ρύθμιση συμπληρώνεται το άρθρο 5 της παρ. 1 του ν. 3297/2004 (Α' 259), για τις ανάγκες της εφαρμογής του άρθρου 18 παρ. 3 του ν. 4440/2016 «Ενιαίο σύστημα κινητικότητας στη Δημόσια Διοίκηση και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, υποχρεώσεις των προσώπων που διορίζονται στις θέσεις των άρθρων 6 και 8 του Ν. 4369/2016, ασυμβίβαστα και πρόσληψη των περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων και λοιπές διατάξεις' (Α' 224), προς άρση ερμηνευτικών ζητημάτων. Η ρύθμιση δε συνεπάγεται επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Επί του άρθρου 105

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, παρέχεται η δυνατότητα στην Επιτροπή Ανταγωνισμού να αποδίδει στους δικαιούχους αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, ιδίως στις περιπτώσεις που η αρχικά προϋπολογισθείσα αύξηση μετοχικού κεφαλαίου δεν πραγματοποιήθηκε ή η εν λόγω αύξηση καλύφθηκε μόνο εν μέρει.

Η ρύθμιση αυτή είναι επιβεβλημένη, διότι, αν δεν καταστεί εφικτό να καλυφθεί το σύνολο του μετοχικού κεφαλαίου, για το οποίο έχει προκαταβληθεί από τις υπόχρεες ανώνυμες εταιρίες το τέλος του 1% του άρθρου 17 του 3959/2011, παραμένει στα χέρια της Επιτροπής Ανταγωνισμού αχρεωστήτως το ποσό εκείνο του τέλους που αντιστοιχεί στο ποσό της αύξησης του κεφαλαίου που δεν καλύφθηκε ή στο ιδρυτικό κεφάλαιο που δεν καταβλήθηκε ή το υπερβάλλον ποσό του τέλους που από τυχόν λάθος υπολογισμούς καλύφθηκε. Σε αυτές τις περιπτώσεις η επιχείρηση, για να δικαιωθεί, πρέπει να κινηθεί δικαστικά, καθώς το Ελεγκτικό Συνέδριο, λόγω νομοθετικού κενού, δεν εγκρίνει τα σχετικά χρηματικά εντάλματα (βλ. π.χ. την υπ' αριθ. 223/2015 πράξη του Κλιμακίου Προληπτικού Ελέγχου Δαπανών).

Αυτό ακριβώς το νομοθετικό κενό επιδιώκει να καλύψει η προτεινόμενη ρύθμιση, καθώς ο εξαναγκασμός των επιχειρήσεων να προσφύγουν στη δικαιοσύνη προσκρούει στις αρχές της χρηστής διοίκησης και εν τέλει αποβαίνει σε βάρος και της ίδιας της Επιτροπής, αφού η εκκίνηση δικαστικής διαδικασίας σε βάρος της, την επιβαρύνει με διαχειριστικό κόστος χειρισμού της υπόθεσης (αποστολή απόψεων) και ενδεχομένως με τόκους υπερημερίας, καθώς και με τη δικαστική δαπάνη της ενδιαφερόμενης εταιρίας.

Επί του άρθρου 106

Με την παρ. 1 προβλέπεται ότι επιχειρήσεις των οποίων οι εξαγωγές καταλαμβάνουν περισσότερο από το 85% του κύκλου εργασιών τους θεωρούνται κατά τεκμήριο εξωστρεφείς, έτσι ώστε να μην υποχρεούνται να τεκμηριώσουν αύξηση της εξωστρέφειάς τους, ήτοι του λόγου αξίας των εξαγωγών προς τον κύκλο εργασιών τους, προκειμένου να ενταχθούν στις ειδικές κατηγορίες αυξημένων ενισχύσεων που παρέχει το άρθρο 12 του αναπτυξιακού νόμου 4399/2016 (Α' 117).

Με την παράγραφο 2 τροποποιούνται επί το ευνοϊκότερο για τους επενδυτές ρυθμίσεις του άρθρου 77 του ν. 4399/2016 (Α' 117) σχετικά με την τμηματική καταβολή επιχορήγησης επενδυτικών σχεδίων υπαχθέντων στους ν. 4399/2004 και 3908/2011. Ειδικότερα: (α) αυξάνεται δραστικά από 20.000 σε 300.000 ευρώ το υπολειπόμενο ποσό ενίσχυσης ή τελευταίας δόσης που καταβάλλεται άπαξ ή προστιθέμενο στην προηγούμενη δόση, (β) δίνεται η δυνατότητα με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης να συγχωνεύονται οι δόσεις που καταβάλλονται με την ολοκλήρωση του επενδυτικού σχεδίου (ήτοι από την 3η μέχρι και την 7η δόση), ενώ ακόμη (γ) ορίζεται ότι καταβάλλεται πλέον άπαξ μετά την ολοκλήρωση της επένδυσης το σύνολο του υπολειπόμενου ποσού της επιχορήγησης για επενδυτικά σχέδια που υλοποιούνται σε ορεινές, παραμεθόριες, νησιωτικές περιοχές και περιοχές που παρουσιάζουν πληθυσμιακή μείωση, σε περιοχές με ιδιαίτερα αυξημένες προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές, καθώς και σε περιοχές που τεκμηριωμένα έχουν πληγεί από φυσικές καταστροφές.

Με την παρ. 3 παρέχεται η δυνατότητα σε επενδυτικά σχέδια των ν. 3299/2004 (Α' 261) και ν.3908/2011 (Α' 8), τα οποία βάσει των προβλέψεων του συναφούς θεσμικού πλαισίου έκαναν χρήση της δυνατότητας εκχώρησης του ποσού της επιχορήγησης σε τράπεζες για την παροχή βραχυπρόθεσμου δανεισμού με σκοπό την υλοποίηση της επένδυσης, να μετατρέπουν τον βραχυπρόθεσμο αυτόν δανεισμό σε μακροπρόθεσμο δάνειο.

Με το άρθρο 14 του ν. 4399/2016 (Α' 117) συστήνεται Επιτροπή Αξιολόγησης Επενδυτικών Σχεδίων επιφορτισμένη με το έργο του ελέγχου των εκθέσεων αξιολόγησης των επενδυτικών σχεδίων που υποβάλλονται στο πλαίσιο των

καθεστώτων ενίσχυσης του αναπτυξιακού νόμου, ενώ με το άρθρο 15 του ν. 4399/2016 συστήνεται Επιτροπή εξέτασης των ενστάσεων / ενδικοφανών προσφυγών που υποβάλλονται από τους επενδυτικούς φορείς κατά τη διαδικασία της αξιολόγησης των υποβληθέντων επενδυτικών σχεδίων. Με την παράγραφο 4 ρυθμίζεται το θέμα της αποζημίωσης των επιτροπών αυτών, κατ' αναλογία με τα όσα προβλέπονται για τα μέλη της Επιτροπής Διαχείρισης Μητρώων και Ελέγχου Διαδικασιών του άρθρου 26 του ν. 4399/2016 και όπως εξειδικεύθηκαν στην υπ' αριθμ. 26226/3-3-2017 Κοινή Υπουργική Απόφαση «Καθορισμός αποζημιώσεων των συμμετεχόντων στις διαδικασίες αξιολόγησης, ελέγχου και παρακολούθησης των επενδυτικών σχεδίων των αναπτυξιακών νόμων, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 4399/2016». Αντίστοιχα, ρυθμίζεται το θέμα της αποζημίωσης της Γνωμοδοτικής Επιτροπής του Υπουργείου Εσωτερικών (Μακεδονίας-Θράκης), κατ' αναλογία με όσα προβλέπονται στην ως άνω Κοινή Υπουργική Απόφαση για τη Γνωμοδοτική Επιτροπή του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης του άρθρου 27 του ν. 4399/2016. Επίσης, ορίζεται ότι η προβλεπόμενη στην ως άνω Κοινή Υπουργική Απόφαση αμοιβή για την αξιολόγηση επενδυτικών σχεδίων στο πλαίσιο του ν. 4399/2016 επιμερίζεται ποσοστιαία σε 20% για τον έλεγχο πληρότητας, 40% για τον έλεγχο νομιμότητας και 40% για την αξιολόγηση εύλογου κόστους και τον έλεγχο δεικτών βαθμολογίας.

Με την παράγραφο 5 επικαιροποιείται η σύνθεση της Ειδικής Γνωμοδοτικής Επιτροπής Εμπειρογγνωμόνων που έχει θεσπιστεί με την περ. ε της παρ. 15 του άρθρου 7 του ν. 3299/2004 (Α' 261), προκειμένου να εξετάζει ζητήματα που συνδέονται και συναρτώνται με το έργο της, όπως επενδυτικά σχέδια του ν. 3299/2004 που αξιοποιούν το κίνητρο της φορολογικής απαλλαγής, επενδυτικά σχέδια άλλων θεσμικών πλαισίων (ν.3220/2004) που παραπέμπουν για γνωμοδότηση στην Επιτροπή αυτή κ.λπ. Επιπλέον αντικείμενο της Επιτροπής είναι η έκδοση των απαραίτητων γνωμοδοτήσεων για το χαρακτηρισμό υπηρεσιών ή προϊόντων ως εξαιρετικά προηγμένης τεχνολογίας, το χαρακτηρισμό προϊόντων ή υπηρεσιών ως νέων κ.λπ.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 85 του ν. 4399/2016 (Α' 117) ρυθμίστηκε το ζήτημα της υποχρεωτικής υποβολής στοιχείων για την τήρηση μακροχρόνιων υποχρεώσεων επενδυτικών σχεδίων των ν.3299/2004 (Α' 261) και ν.3908/2011 (Α' 8). Με τη ρύθμιση των παραγράφων 6 και 7 εναρμονίζεται το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, όσον αφορά στον έλεγχο τήρησης των μακροχρόνιων υποχρεώσεων των επενδυτών, με το χρόνο υλοποίησης των απαιτούμενων προδιαγραφών του Πληροφοριακού Συστήματος Κρατικών Ενισχύσεων. Ταυτόχρονα, για τις επενδύσεις που καταλαμβάνει το πεδίο εφαρμογής της παρούσας διάταξης, οι επενδυτικοί φορείς απαλλάσσονται από την υποχρέωση υποβολής μέσω του Πληροφοριακού Συστήματος Κρατικών Ενισχύσεων των δηλώσεων τήρησης μακροχρόνιων υποχρεώσεων εφόσον η εμπρόθεσμη υποβολή

τους ανάγεται σε ημερομηνία προγενέστερη της 1/1/2013, διάστημα κατά το οποίο δεν ήταν τεχνικά εφικτή η ηλεκτρονική υποβολή τους. Επισημαίνεται ότι η αρμόδια Υπηρεσία διατηρεί το δικαίωμα να διενεργεί ελέγχους στο πλαίσιο του ελέγχου τήρησης των μακροχρόνιων υποχρεώσεων.

Με την παράγραφο 8 διορθώνεται επί το ορθό ο αριθμός της ΚΥΑ που διατηρήθηκε σε ισχύ μέχρι την έκδοση της Κοινής Υπουργικής Απόφασης της παρ. 3 του άρθρου 80.

Με την παράγραφο 9 διευκρινίζεται ότι στη σύνθεση των Γνωμοδοτικών Επιτροπών του άρθρου 27 του αναπτυξιακού νόμου 4399/2016 (Α' 117) συμμετέχουν σε κάθε περίπτωση ο Νομικός Σύμβουλος ή Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους του οικείου Φορέα, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Επί του άρθρου 107

Με το άρθρο 107 επέρχονται βελτιώσεις στο ν. 4412/2016.

Με την παράγραφο 1 αντικαθίσταται στην παρ. 5 του άρθρου 18 του ν. 4412/2016, η φράση «κατά την έννοια της παρ. 6», λόγω νομοτεχνικής βελτίωσης, καθώς και η φράση του εδαφίου β' της παρ. 5 του άρθρου 18 για λόγους εναρμόνισης με τα οριζόμενα στην περίπτ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

Με την παράγραφο 2 αντικαθίσταται η περίπτωση β' της παρ. 2 του άρθρου 37 λόγω κατάργησης της Οδηγίας 99/93/ΕΚ, η οποία ενσωματώθηκε στην ελληνική νομοθεσία με το π.δ. 50/2001 (Α' 84), με το νεότερο Κανονισμό (ΕΕ) 910/2014.

Με την παράγραφο 3 αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 67 προκειμένου οι διατάξεις του άρθρου να καταλαμβάνουν και τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων κάτω των ορίων οι οποίες, κατά τις διατάξεις του νόμου ν. 4412/2016, διενεργούνται με ηλεκτρονικά μέσα.

Η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 72 με την παράγραφο 4, σκοπό έχει το διαχωρισμό του χρόνου επιστροφής της εγγυητικής επιστολής στους προσφέροντες/υποψήφιους των οποίων η προσφορά/ αίτηση συμμετοχής έχει απορριφθεί με απόφαση του αποφαινόμενου οργάνου της αναθέτουσας αρχής από τον χρόνο στον οποίο επιστρέφεται η εγγυητική επιστολή συμμετοχής στους λοιπούς προσφέροντες/ υποψήφιους.

Η αντικατάσταση, με την παράγραφο 5, της φράσης της περίπτ. η' της παρ. 4 του άρθρου 72 στοχεύει στην αποσαφήνιση του σχετικού όρου ο οποίος προέρχεται από προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς και δημιουργούσε ερμηνευτικές ασάφειες.

Με την παράγραφο 6, αντικαθίσταται η λέξη «τελεσίδικη» της παραγράφου 1 του άρθρου 73, καθώς είναι αντίθετη με τις προβλέψεις της ποινικής δικονομίας για τα εγκλήματα που καταγράφονται στο δελτίο ποινικού μητρώου, που είναι μόνο τα αμετάκλητα για αυτό και αντικαθίσταται στο άρθρο 73 η λέξη «τελεσίδικη» από τη λέξη «αμετάκλητη».

Με την παράγραφο 7, αντικαθίσταται το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 73, προκειμένου να εναρμονιστεί με την παράγραφο 7 του ιδίου άρθρου και να αποκλείεται ο οικονομικός φορέας όταν εκδίδεται αμετάκλητη καταδίκη απόφαση εις βάρος προσώπου που το εκπροσωπεί, λαμβάνει αποφάσεις ή έχει εξουσία ελέγχου. Επίσης τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 73, ώστε να συμπεριλαμβάνει, για λόγους εναρμόνισης με το ισχύον εταιρικό δίκαιο, στα λοιπά νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στη διάταξη και την περίπτωση υποβολής προσφοράς από ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία, επιπλέον και η περίπτωση των συνεταιρισμών.

Με την παράγραφο 8, η αντικατάσταση του εδαφίου α' της παρ. 7 του άρθρου 73, πραγματοποιείται προκειμένου να περιλαμβάνει στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο οικονομικός φορέας μπορεί να προσκομίζει στοιχεία για να αποδείξει την αξιοπιστία του και την κατάσταση που περιγράφεται στην περ. γ της παρ. 2 του ιδίου άρθρου. Η παράγραφος 9 προσθέτει παρ. 10 στο άρθρο 73, προκειμένου οι διατάξεις του άρθρου να μην εφαρμόζονται στις περιπτώσεις διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων με εκτιμώμενη αξία ίση ή μικρότερη του ποσού των 2.500 ευρώ (χωρίς Φ.Π.Α.)

Στις παραγράφους 10, 11 και 12, η τροποποίηση των διατάξεων των παρ. 1, 2, και 5 του άρθρου 74 εισάγει πλέον τον υποχρεωτικό αποκλεισμό οικονομικού φορέα, αν στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης σύμβασης διαπιστωθεί ότι συντρέχει στο πρόσωπό του ένας από τους αναφερόμενους στην παρ. 1 του άρθρου 73 λόγους αποκλεισμού και ο οικονομικός φορέας δεν λάβει μέτρα σύμφωνα με την παρ. 7 του ιδίου άρθρου για την απόδειξη της αξιοπιστίας του και τον δυνητικό αποκλεισμό του στις περιπτώσεις που στο πρόσωπό του συντρέχει ένας από τους λόγους αποκλεισμού που αναφέρονται στην παρ. 4 του άρθρου 73..

Με την παράγραφο 13 προστίθεται νέο άρθρο 79Α προκειμένου να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της υπογραφής του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Εγγράφου Σύμβασης/Τυποποιημένου Εντύπου Υπεύθυνης Δήλωσης και εισάγεται πλέον η δυνατότητα υπογραφής του μόνο από το νόμιμο εκπρόσωπο ή το αρμοδίως εξουσιοδοτημένο για το σκοπό αυτό πρόσωπο.

Στην παράγραφο 14, προστίθεται εδάφιο στην παρ. 10 του άρθρου 80 και με την παράγραφο 17 προστίθεται νέο εδάφιο στην παρ. 4 του άρθρου 92 προκειμένου να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της μετάφρασης των αποδεικτικών εγγράφων με τρόπο ώστε να περιλαμβάνει εκτός της επίσημης μετάφρασης που διενεργείται από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών και τις μεταφράσεις που διενεργούνται από άλλα αρμόδια κατά νόμο πρόσωπα και φορείς.

Η προσθήκη νέας παραγράφου 11 στο άρθρο 80 με την παράγραφο 15, αποσκοπεί στον προσδιορισμό των διαδικασιών σύναψης σύμβασης για τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου.

Με την παράγραφο 16, η τροποποιούμενη διάταξη του άρθρου 91 πραγματοποιείται για λόγους νομοτεχνικής βελτίωσης.

Με την παράγραφο 18 προστίθεται εδάφιο στην παρ. 4 του άρθρου 100 και ορίζεται πλέον ότι το αποτέλεσμα κάθε διακριτού σταδίου, όπως αυτά ορίζονται στην παρ. 2 του άρθρου, επικυρώνεται με απόφαση του αρμοδίου οργάνου της αναθέτουσας αρχής, κατά της οποίας χωρεί ένσταση κατά το άρθρο 127 ή προδικαστική προσφυγή κατά το άρθρο 360, κατά περίπτωση, καθώς επίσης προσδιορίζονται οι περιπτώσεις εκείνες στις οποίες τα αποτελέσματα όλων των σταδίων μπορούν να επικυρώνονται με μια μόνο απόφαση.

Η αντικατάσταση της παρ. 1 του άρθρου 103 με την παράγραφο 19, πραγματοποιείται προκειμένου να συμπεριλάβει στα στοιχεία που προσκομίζει ο «προσωρινός ανάδοχος» κατόπιν έγγραφης κοινοποίησης της αναθέτουσας αρχής και τα αποδεικτικά έγγραφα νομιμοποίησης.

Στις παραγράφους 20, 21, 22 και 23, η διαγραφή των φράσεων από τις παραγράφους 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 103 πραγματοποιείται για λόγους νομοτεχνικής βελτίωσης δεδομένου ότι η έκπτωση του αναδόχου προβλέπεται κατά το στάδιο εκτέλεσης της σύμβασης και όχι κατά το στάδιο της ανάθεσης.

Η απαλοιφή διατάξεων του άρθρου 104 και η ενσωμάτωσή τους στο άρθρο 105 με την παράγραφο 24 και 25, πραγματοποιείται για λόγους συνάφειας των διατάξεων των αναφερόμενων άρθρων.

Στην παράγραφο 26, η τροποποίηση της φράσης της παρ. 3 του άρθρου 105 πραγματοποιείται προκειμένου να περιορίσει την ανάγκη για επικαιροποίηση των δικαιολογητικών του αναδόχου μόνο στις περιπτώσεις προσυμβατικού ελέγχου ή άσκησης προδικαστικής προσφυγής και ενδίκων μέσων κατά της απόφασης κατακύρωσης. Με την αντικατάσταση της φράσης της παρ. 4 του ίδιου άρθρου με την παράγραφο 27, οι αναθέτουσες αρχές δύνανται να ορίζουν προθεσμία μικρότερη των είκοσι (20) ημερών για την υπογραφή του σχετικού συμφωνητικού.

Στην παράγραφο 28, με την προσθήκη εδαφίου στην παρ. 6 του άρθρου 119 προσδιορίζεται ότι αρμόδιος για την υπογραφή του σχετικού συμφωνητικού όπου απαιτείται, είναι ο προϊστάμενος της αρμόδιας για την εκτέλεση των ενεργειών τεχνικής βοήθειας υπηρεσίας.

Στην παράγραφο 29, η προσθήκη της διάταξης στο άρθρο 121 στοχεύει στην ομοιόμορφη αντιμετώπιση των περιπτώσεων επείγουσας κατάστασης κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 27, και στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων κάτω των ορίων.

Στις παραγράφους 30,31 και 32, με τροποποίηση του τίτλου του άρθρου 127 και την τροποποίηση της διάταξης της παρ. 1 του ιδίου άρθρου, αντιμετωπίζεται το ζήτημα του ορισμού της εκτιμώμενης αξίας προκειμένου να συμπεριλαμβάνει και τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων με εκτιμώμενη αξία ίση με το ποσό των 60.000,00 ευρώ και κατά συνέπεια να προκύπτουν με σαφήνεια οι εφαρμοστέες διατάξεις και επανακαθορίζεται το χρονικό διάστημα για την υποβολή της ένστασης.

Με την παράγραφο 33, η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 127 αντικαθίσταται ώστε να ρυθμίζεται ο χρόνος εντός του οποίου η αναθέτουσα αρχή αποφασίζει επί υποβληθείσας ένστασης και το αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο στις περιπτώσεις δημοσίων συμβάσεων έργων, μελετών και παροχής τεχνικών και λοιπών επιστημονικών υπηρεσιών.

Οι τροποποιήσεις των διατάξεων του άρθρου 200 με τις παραγράφους 34, 35 και 36, πραγματοποιείται για λόγους νομοτεχνικής βελτίωσης και για λόγους αποφυγής ερμηνευτικών δυσχερειών.

Με την αντικατάσταση της διάταξης του άρθρου του 205 με την παράγραφο 37, καθορίζεται για λόγους σαφήνειας, ως αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο το προβλεπόμενο στην περίπτ. β' και δ' του άρθρου 221 του νόμου.

Η τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 221 με τις παραγράφους 38 και 39, αποσαφηνίζει τις αρμοδιότητες των γνωμοδοτικών οργάνων, κατά περίπτωση.

Με την τροποποίηση της παραγράφου 40, η διάταξη του άρθρου 258, ορίζεται η Διεύθυνση Ανάπτυξης και Τεχνικής Στήριξης του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. της Γενικής Δ/νσης Δημοσίων Συμβάσεων και Προμηθειών της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης, ως αρμόδια Υπηρεσία για την επαλήθευση της συνδρομής των απαιτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο, βάσει των οποίων είναι δυνατή η εξαίρεση από την υποχρεωτική χρήση του ΕΣΗΔΗΣ κατά την επικοινωνία των μερών, των αναθετόντων φορέων που λειτουργούν δικά τους ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας.

Στην παράγραφο 41, το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β' της παρ. 2 του άρθρου 259, αντικαθίσταται κατ' αναλογία με την τροποποίηση του άρθρου 37.

Ομοίως, με την παράγραφο 42, και η παρ. 3 του άρθρου 297, αντικαθίσταται κατ' αναλογία με την τροποποίηση του άρθρου 67.

Κατ' αναλογία με τις τροποποιήσεις του άρθρου 72, τροποποιούνται με τις παραγράφους 43 και 44, και οι αντίστοιχες διατάξεις του άρθρου 302. .

Με την παράγραφο 45, στο άρθρο 305 προστίθεται και η διαγωνιστική διαδικασία της απευθείας ανάθεσης.

Με την παράγραφο 46, η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 306 αφορά εναρμόνιση με την τροποποίηση του άρθρου 74, όπου αφαιρούνται οι δυνητικοί λόγοι αποκλεισμού ως λόγοι αποκλεισμού από τις εν εξελίξει και μελλοντικές διαγωνιστικές διαδικασίες.

Με την παράγραφο 47, η πρόσθεση εδαφίου στο άρθρο 331 πραγματοποιείται για λόγους συνάφειας με τα οριζόμενα στο αντίστοιχο άρθρο του Βιβλίου Ι που αφορά στις προθεσμίες διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων κάτω των ορίων.

Με την παράγραφο 48, με την προσθήκη μέσω της ιστοσελίδας εξειδικεύεται ο τρόπος επικοινωνίας της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων μέσω της ιστοσελίδας της.

Η αντικατάσταση της φράσης της παρ. 1 του άρθρου 346 με την παράγραφο 49, πραγματοποιείται προκειμένου να αποσαφηνιστεί το είδος των συμβάσεων στα πλαίσια των οποίων παρέχεται έννομη προστασία σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στις διατάξεις του Βιβλίου IV.

Με τις παραγράφους 50 και 51 πραγματοποιούνται νομοτεχνικές βελτιώσεις

Η θέσπιση της διάταξης με την παράγραφο 52 κρίνεται απαραίτητη για να καλυφθεί το προηγούμενο κενό που είχε δημιουργηθεί στις διαγωνιστικές διαδικασίες μέχρι 2500 €, όταν για την συμμετοχή σε διαγωνιστική διαδικασία απαιτούνταν από το πρώτο ευρώ η προσκόμιση πλήρως όλων των δικαιολογητικών ενώ για την πληρωμή των αναδόχων βάσει του δημοσίου λογιστικού δεν απαιτείτο φορολογική ενημερότητα και βάσει του ισχύοντα ασφαλιστικού νόμου δεν απαιτείτο ασφαλιστική ενημερότητα. Αυτή η αντίφαση του νόμου των δημοσίων συμβάσεων με το δημόσιο λογιστικό και τον ασφαλιστικό νόμο, δημιουργούσε σύγχυση και πλέον αυτή αίρεται με σχετικές διατάξεις του παρόντος άρθρου ενώ με την

παρούσα παρέχεται και μια αναδρομική ισχύ για την διόρθωση προβλημάτων που είχαν διαπιστωθεί.

Επί του άρθρου 108

Με τις παρ. 1 και 2 τροποποιείται η περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 4013/2011, ώστε οι κανονιστικές πράξεις που ρυθμίζουν θέματα δημόσιων συμβάσεων να απαιτούν απλή και όχι σύμφωνη γνώμη της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων. Η τροποποίηση αυτή είναι επιβεβλημένη, καθώς η απαίτηση σύμφωνης γνώμης θα μπορούσε να προκαλέσει ανυπέρβλητα προβλήματα στην έκδοση κανονιστικών διοικητικών πράξεων, ιδίως υπουργικών αποφάσεων ή κοινών υπουργικών αποφάσεων.

Με την παρ. 3 καταργείται η προθεσμία, κατά την οποία τα πρώην μέλη της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ. απαγορεύεται να παρέχουν υπηρεσία σε εταιρία ή επιχείρηση επί των υποθέσεων που οι ίδιοι χειρίστηκαν. Με δεδομένο ότι η σχετική απαγόρευση αφορά μόνο τις ίδιες υποθέσεις που τα πρώην μέλη χειρίστηκαν, ή που συμμετείχαν στη λήψη απόφασης, και όχι εν γένει την παροχή υπηρεσιών σε επιχειρήσεις, των οποίων οι υποθέσεις εξετάστηκαν από την Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ., και προκειμένου να θωρακιστεί η ανεξαρτησία της Αρχής, είναι επιβεβλημένο η σχετική απαγόρευση να είναι χρονικά απεριόριστη.

Επί του άρθρου 109

Με την προτεινόμενη διάταξη εισάγεται νέα παράγραφος 2 στο άρθρο 8 του ν. 4441/2016 σχετικά με το είδος της «ηλεκτρονικής» υπογραφής η οποία πρέπει να τίθεται από τους εταίρους στα καταστατικά των υπό σύσταση εταιρειών που συντάσσονται και καταχωρίζονται στο ΓΕΜΗ μέσω της ηλεκτρονικής Υπηρεσίας Μίας Στάσης (e-ΥΜΣ). Στην ελληνική έννομη τάξη υπάρχουν σήμερα δύο είδη ηλεκτρονικών υπογραφών: η «προηγμένη ψηφιακή» υπογραφή, όπως ορίζεται στην περ. 12 του άρθρου 3 του Κανονισμού (ΕΕ) 910/2014 σε συνδυασμό με το άρθρο 25 αυτού και η απλή «ηλεκτρονική» υπογραφή, όπως ορίζεται στην περίπτωση 10 του άρθρου 3 του ως άνω Κανονισμού.

Δεδομένου ότι στο κλειστό πληροφοριακό σύστημα της e-ΥΜΣ η δήλωση βουλήσεως των δικαιοπρακτούντων (ιδρυτών εταιρείας) εισάγεται,

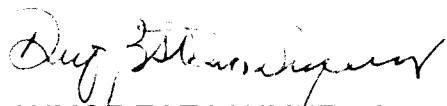
χαρτογραφείται, ταυτοποιείται, πιστοποιείται ηλεκτρονικά και κρατείται σε ηλεκτρονική βάση που θα λειτουργήσει ειδικά για αυτόν το σκοπό, εξασφαλίζεται και στην απλή «ηλεκτρονική» υπογραφή αξιοπιστία ανάλογη της «προηγμένης ψηφιακής». Για το λόγο αυτό κρίθηκε ορθό η προτεινόμενη διάταξη να διευκρινίσει ρητά πλέον ότι για τη σύνταξη συστατικού εγγράφου (καταστατικού) εταιρείας μέσω της ηλεκτρονικής διαδικασίας της e-ΥΜΣ μπορεί να χρησιμοποιηθεί είτε η «προηγμένη ψηφιακή» υπογραφή, όπως ορίζεται στην περ. 12 του άρθρου 3 του Κανονισμού (ΕΕ) 910/2014, είτε η απλή «ηλεκτρονική» υπογραφή, όπως ορίζεται στην περίπτωση 10 του άρθρου 3 του ως άνω Κανονισμού.

Επί του άρθρου 110

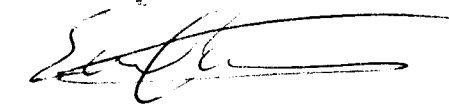
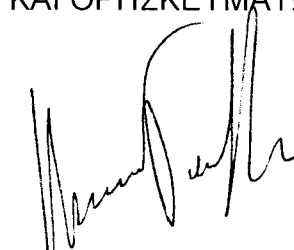
Με το άρθρο 110 ορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος του εισαγόμενου νομοσχεδίου.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

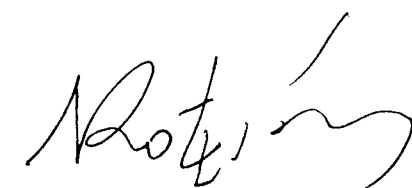
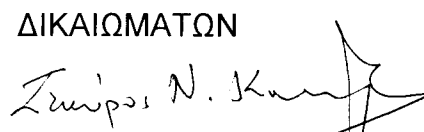
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΑ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΑΝΝΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΑΝ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ

ΟΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

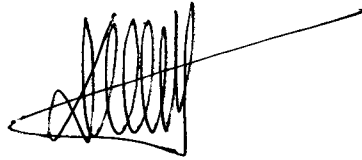
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΣΚΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ

ΑΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke extending to the right.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ